

SAS Dizisi No:27

İlk basım: Eylül 1984
İkinci basım: Eylül 1988

© Copyright: Libraire Plon/Tay Kitapçılık ve
Ticaret Limited Şirketi. 198\$. Dr. Şevki Bey
Sokak. 10/3 Türbe -İstanbul Tel: 528 43 84

Gerardde VILLIERS

SAS MIAMI KATİLİ

TAY YAYINLARI

I. BÖLÜM

Johnny Trump, kirlenmiş nemli havayı tiksintiyle soludu. Hurdası çıkmış birkaç taksi hâlâ bagaj kapısının önünde bekliyordu. Prinair'in 94 sefer sayılı uçağı Saint-Dominque'den iki saat gecikmeyle, 20.50 yerine 22.50'de gelmişti. Yolculardan bir kısmı dostlarıyla buluşmuş, bir kısmı da San Juan'a gitmek için bir otobüse doluşmuştu. Bir tek Johnny, elinde çantası, yıkık dökük havaalanının önündeki kaldırımda bekliyordu. Israrla önünde dolaşıp duran taksi şoförüne bir küfür savurdu. Sonra kaygıyla çevresine bakındı. Korkudan geberiyordu. Sinirli sinirli kan çanağına dönmüş gözlerini ovuşturdu. Kokain kalıntısı. Johnny, uyuşturucu tüccarlarının alaylı bir küçümsemeyle gözüdoymaz dedikleri bir kokain tutkunuydu. Uzun zamandan beri, araba satıcılığı işini bırakmış, uyuşturucu dünyasının içine dalmıştı. Yarı Amerikalı yarı Kolombiyalı olmasına rağmen, müşterilikten kokain tüccarlığına geçmesi pek zor olmamıştı.

Beklediği adamları görebilmek umuduyla karanlıkta etrafına bakındı. Bir taksi, traktör gürültüsüyle hareket etti ve San Juan'a giden son otobüs mavi bir mazot bulutu ardında kayboldu.

Türkçesi:
Ömer UFUK

Dizgi :PanoGrafik/Film:Gümüş Reprodüksiyon

Baskı: Kurt-İş Matbaası

Kapak Baskısı: Seçil Ofset

Johnny Trump çantasını bacaklarının arasına sıkıştırarak koca bir mendille terini kuruladı. Porto Rikolular kaşla göz arasında çantasını açabilirdi.

— Selam Johnny! Yolculuğun iyi geçti mi?

Melez arkasına öylesine ani döndü ki, neredeyse düşecekti. Göbekli, kendisinden de iriyarı bir adam elini uzatmış, sırtarak ona bakıyordu. Gömük siyah gözlerinde hiçbir ifade okunmuyordu. Johnny adamın elini sıktı.

— İş tamamı, Faustino. Ama bu namus-suz uçak iki saat rötar yaptı.

Adam bir kahkaha attı.

— Biliyorum! Ben de bu arada üç tane "Bud" içtim. Gidelim.

Sahana sahana otoparka doğru yürüdü. Bu hödük Kübalı ABD'ye 1960'larda gelmişti. Kokain tüccarlarını gözetim işinde uzmandı. Karanlık bir yere park edilmiş eski bir Amerikan arabasına binmeden önce sesini yükseltmeden sordu:

— Para yanında değil mi?

— Tabii, dedi Johnny Trump.

Gözlerini tekrar ovuşturdu, ötekilerinin de orada olup olmadıklarını anlamak için arkasına bakmak isteğini güçlükle bastırdı. Tabii ki kesinlikle yapılmaması gereken bir şeydi bu... Faustino berbat bir şekilde gıcırdayan kapıyı açtı ve Johnny arabaya bindi. Alacakaranlıkta direksiyondaki adamı farketti. Faustino paldır küldür onun yanına oturdu ve başıyla sürücüyü gösterdi.

— Bu, Nieves.

Nieves tek söz etmeden kafasını salladı,

ama hareket etmedi. Kübalı elmas bir yüzüğün parıldadığı parmağını çantaya uzattı.

— Göster.

Johnny terden sıırıslıkam olmuştu. Çanta-nın şifresini ancak birkaç dakika sonra hatırlayabildi. Sonra kapağı kaldırarak içindekileri gösterdi. Bir seks kitabı, 38'lik bir tabanca ve yüz dolarlık desteler. Tabancayı hemen kemerine soktu. Saint-Domingue'den çıkmak onun için dert değildi. Gümrükçüleri tanıyordu. Tekrar yola çıkmadan önce 38'ligi Porto Riko'da satacağı. Orada silahlar bir servet değeriyleydi.

— Yedi yüz bin dolar, dedi.

Yüz dolarlık yedi destenin herbiri sekiz santim kalınlığındaydı. Faustino başıyla onayladı ve şoföre seslendi.

— Gidelim.

iri yağmur damlaları sacın üzerine düşmeye başlamıştı. Sileceklerden sadece biri çalışıyordu. Uzun homurtulardan sonra motor çalıştı. Birkaç dakika sonra San Juan'ın merkezine uzanan Baldoriaty de Castro Otoyolu'na çıktılar. Johnny Trump yeniden gözlerini ovuşturdu. Çukur dolu beton yolda, araba gemi gibi sallanıyordu. Nieves radyoyu açtı. Bir ses gümbür gümbür konuşuyordu.

— Burası Salsa 63, Salsa iktidarı!

Sarsıntıdan hoparlör sallandığından konuşma pek duyulamıyordu. Faustino uyuyor gibiydi. Condado semtinden geçiyorlardı. Nieves aniden otoyoldan çıkıp daha تنها bir yola saptı. Artık büyük yapılar geride kalmıştı. Şimdi yalnızca aydınlatılmış balkonlarında ihtiyarların salıncaklı iskemlelerinde sallan-

dığı ahşap evler görülüyordu. Porto Riko, yüzde otuz yedi işsizlik oranıyla istatistiklerin başında dörtnala gidiyordu ve bunun acısını geleneksel namus anlayışı çekiyordu.

Nieves sefil kulübelerle dolu bir sokakta yavaşladı. Solda yeşil neon ışıkları içinde bir kahvenin önünde durdu. Yağmur başladığı gibi birdenbire kesilmişti. On kadar müşteri duvara yaslanmış bira içiyordu. Nieves keskin bir ıslık çaldı. Aynı anda kıvırcık saçlı, sıska bir genç kahveden çıkıp arkalarında duran eski model yeşil Amerikan arabasına koştu.

— Geldik mi? diye sordu Johnny.

— Hayır, diye cevap verdi Faustino kımıldamadan.

Johnny Trump arkasına baktı. Yeşil araba manevra yapıyordu. Burnunu doğrultur doğrultmaz, Nieves hemen hareket etti. Issız sokaklardan dolanıp geniş ve ışıklı bir yola çıktılar. Geçerken Johnny bir pano farketti: Avenida Borinquen. İçi bir jelatin paketi gibi titriyordu.

— Hey, dedi ne dolanıp duruyoruz böyle?

Kübalı uyanmış görünüyordu. Koca parmağını uzatarak tembelce güldü.

— Seni koruyoruz, amigo! Para dolu bir çantan var. Seni enselemek isteyebilirler. Uçakta seni izlemiş olabilirler, değil mi? Tedbirli olmak lazım.

Güneye uzanan geniş bir caddeye saptılar: Johnny, Ponce de Leon'u tanıdı. Burada insan kendini New York'ta sanırdı. Sol tarafta boylu boyunca gökdelenler uzanıyordu. Sağ taraf ise kapkara bir boşluktu. Johnny şehrin konumunu hatırlamaya çalıştı. Hato Rey'de, ticaret

merkezinin tam göbeğindeydiler.

Nieves, del Banco de Ponce'un önünden sağa, Franklin Delano Roosevelt Caddesi'ne saptı. Yüz metre sonra tekrar sağa döndü. Şimdi, ambarlarla dolu bir mahalleden geçiyorlardı. Yarım mil kadar gittikten sonra sola saptılar.

Johnny uzaklarda büyük yapıları farkedebiliyordu. Şimdi sanki bambaşka bir dünyadaydılar.

— Nereye gidiyoruz? diye sordu.

— Tokyo'ya, dedi Faustino. Patron bizi orada bekliyor.

Johnny kaygıyla tükürüğünü yuttu. Tokyo, San Juan'm en berbat mahallesiydi. Polis bile oraya girmeyi göze alamıyordu. Firardaki bütün katil ve serserilerin yatağı... Buluşma yeri iyi seçilmişti!

Farlar, tahta, kazıklar üstüne kurulmuş küçük ahşap evlerin arasındaki hurdası çıkmış eski Amerikan arabalarıyla dolu bir otoparkı aydınlattı. Johnny'nin korkudan beti benzi atmıştı. Arabadan atlayıp tüymeyi düşünüyordu. Ama buna fırsat bulamadı. Araba bir barakanın önünde durdu ve aynı anda da çevresini kabadayılar çevirdi. Nieves alçak sesle bir şeyler söyleyince uzaklaştılar. Eli bıçaklı, sakallı birisi arka kapıyı açtı. Johnny dışarı çıktı ve pis kokan havayı soludu. Tokyo, çöp yığınlarının içinde genellikle birkaç cesedin yüzdüğü Cano de Martin Pena Nehri'nin birkaç yüz metre ötesindeydi.

Faustino, Johnny'yi verandanın tahta merdivenine kadar sallana sallana izledi. Nieves bir kenarda durdu ve bir sigara yaktı. Faustino

ağır adımlarla merdiveni çıktı, kapıyı açıp içeri itti. Johnny kızarmış domuz kokusu duydu ve ışıktan gözleri kamaştı.

— Hoş geldin, amigo!

Johnny bu gür sesle elektrik çarpmış gibi titredi. Kızarmış gözleriyle karşısındaki kanepeye yerleşmiş uzun boylu adamı farkettiler. Adamın düzgün hatları, iyi kesilmiş bir sakalı ve ince bir bıyığı vardı. Saçları simsiyahtı. Gömleğinin önü açıktı ve kıllı göğsünün üzerinde koca bir kolye sallanıyordu. Ayağındaki gri renkli deri çizmelerini alçak bir masanın üstüne uzatmış, sağ eliyle dolgun göğüslü bir kızın kalçasını okşuyordu. "Kokain kovboyları"nın en tanınmış ve en tehlikelisi olan Miguel Cuevas otuz beş yaşında bir Kübalıydı. Uyuşturucu ticaretinden milyarder olmuştu ve Miami'den Bogota'ya kadar, tüm polisler yıllardır pesindeydi.

**

Miguel Cuevas ayağa kalktı ve Johnny Trump'ın sırtına bir şaplak indirdi. İyi bir koku sürmüştü ve son derece bakımlıydı. İfade-siz donuk bakışları olmasa, bir playboy sanılabilirdi. Sürekli kokain kullanmaktan durmaksızın burnunu çekiyordu.

— Otur, dedi Johnny Trump'a. Bir kadeh içki al, yorulmuşsundur.

İlgisi göz yaşartıcıydı... Johnny bir kadeh beyaz romu hemen kabul etti ve kaldırdı.

— İşlerimizin başarısına!

Alkol ona iyi gelmişti. Miguel Cuevas kızın kalçasını okşamaya devam ediyordu. Johnny'nin kulağı tetikleydi. Ama kendisini koruyan-

ların işinin ehli kimseler olduğunu, bir tehlike anında gerekeni yapacaklarını düşününce rahatladı ve odaya göz gezdirdi. Yer; büyük bir olasılıkla Nieves'indi ve oldukça haraptı. Kibar Miguel Cuevas bu sefil yerde sıkıntıdan pathiyordu. Kokain kovboyu saklamaya gerek görmeden uzun uzun esnedi.

— Gazinoya gitme vakti geldi galiba, dedi. İş bitiriyor muyuz?

Bakışlarını Johnny Trump'a yöneltmişti. Johnny de işi bir an önce bitirmek için acele ediyordu. Birçok insan Miguel Cuevas ile karşı karşıya bulunmak için can atabilirdi, ama o asla...

— Tamam, Miguel! dedi.

— Paran var mı?

— İşte şurada, dedi Johnny mendiliyle terini silerek. Ya senin, malın var mı?

Kemerindeki 38'liğin kabzası iyice belli oluyordu. Dostlar arasında bile olsa, ihtiyattan zarar gelmezdi.

Miguel Cuevas bir kahkaha patlattı.

— Seni buraya kadar boşuna mı getirttiğimizi sanıyorsun? Faustino!..

İriyari Kübalı ayağa kalktı ve yatağın altından mavi bir bavul çıkartıp açtı. Bavul siyah plastik torbalarla doluydu. Kübalı birini alıp Johnny Trump'ın dizlerinin üstüne attı. Johnny'nin torbayı açmasına gerek kalmadan, beyaz, parlak bir toz gözüküverdi. Şimdiye kadar bu kadar çok kokaini bir arada görmemişti. Bir tutam alıp dilinin ucuna götürdü. Hiç kuşku yoktu. Zaten Miguel Cuevas gibi nam salmış birisi ününe gölge düşürecek değildi ya! Miguel Cuevas açıkla-

mada bulundu.

— Mal, Medellin'den geliyor. Yüzde seksen beş safılıkta. On kere çoğaltabilirsin.

Mal on beş kiloydu. Miami sokaklarında satılması, yedi milyon dolar demektir... Johnny torbayı kapatıp tekrar bavula yerleştirdi. Sonra çantasını açıp yüz bin dolarlık yedi desteyi masanın üstüne koydu, tükürüğünü yutup konuşmaya başladı:

— Beni gönderenler seninle görüşmek istiyorlar, Miguel. Daha önemli bir iş için. Büyük bir vurgun peşinde olduğunu duymuşlar. Hepsini almak istiyorlar.

Miguel Cuevas sırttı ve elini genç kızın göğüslerinde dolaştırdı.

— Doğru haber almışlar, dedi. Ama bu pahalıya patlar...

Gözlerinde tuhaf bir parıltı vardı. Johnny, onun buluşmadan önce kokain çektiğini düşündü. Kendisi artık dayanamıyordu. Üzerinde bir tek gram bile kokain yoktu. Çılgınca kızarmış gözlerini tekrar ovuşturdu. Miguel Cuevas onu izliyordu.

— Gözlerin ağrıyor değil mi? Bunun ne olduğunu bilirim. Haydi al şunu bakalım.

Elini cebine daldırıp çok yaygın bir göz damlası olan Visine'i çıkardı. Bütün uyuşturucu kullananların sorunu aynıydı. Johnny küçük plastik şişeyi alıp kapağını açtı, ucunu sol gözünün üzerine getirdi ve sıktı.

Aynı anda damlalar gözüne akmaya başladı. Ama beklediği rahatlama olmadı. Sanki gözüne ateş döküyorlardı. Korkunç bir çılgınlıkla şişeyi attı, ellerini gözüne bastırarak kendi etrafında dönmeye başladı. Dayanılmaz

acı beynini deliyordu. Bir gözyaşı seli içinde, Miguel Cuevas'ın çılgınca gülüşünü ve alaycı sesini duydu:

— Nasıl, asit sülfirikli damlam iyi geldi mi Johnny?

tki kol Johnny Trump'ı kavradı, birisi de tabancasını aldı. Gözleri yaşlardan körleşmiş bir halde dizlerinin üstüne düştü. Bir çizmenin burnu gırtlığına indiğinde soluğu kesildi. Kapkara bir boşluğa düştüğünde, hafifçe Kübalının sesini duyabildi.

— Johnny, bu sadece bir başlangıç...

II. BOLUM

Bir el hoyratça Johnny'nin başını geriye çekti. Asit sülfürün oyduğu gözünün acısı tekrar şiddetlenmişti. Öbür gözünün ise yaşlardan bir şey görmesi mümkün değildi. "Salsa 63"ün ritmi kulak zarını deiecek gibiydi. Bayıldıktan sonra onu bağlamışlar, işe yaramaz bir eşya gibi eski bir koltuğa atmışlardı. Göremediği halde, kokusundan Miguel Cuevas'ı tanıdı.

— Bana bak! diye emretti Cuevas.

Johnny Trump olağanüstü bir çabayla sağlam gözünü araladı ve karşısında ayakta duran Kübalı ile hâlâ divanda yatan kızı gözyaşları arasından hayal meyal görebildi. Miguel Cuevas üzerine eğilerek fısıldadı:

— Aptal melez! Beni satabileceğini sandın ha! Kim verdi bu parayı sana?

Johnny burnunu çekti. Tir tir titriyordu; Korku ve kokain yokluğu. Gözü bir daha hiç göremeyecek miydi? Acı soluğunu kesiyordu. Direnmeyi bırakırsa başına gelecekleri biliyordu. Tanrı kahretsin! İşbirliği yaptığı SWAT' in* o siyah bereli, koca tabancalı adamları ne yapıyorlardı?

— Miguel! diye inledi. Delisin sen! Ne

sanıyorsun ki?

— Ne mi sanıyorum? diye hiddetlendi Kübalı, Beni satmak üzereydin, pis herif! Faustino tedbirli davranmasıydı, polisler çoktan buradaydılar. DE A* namussuzlarının postuma ne değer biçtiklerini biliyor musun? Yüz bin dolar. Ve sen bunu biliyordun değil mi?

Johnny Trump'in titremeleri şiddetlendi. Bu sersem herif bunu nasıl anlamıştı? Uyuşturuculuktan yediği sekiz yıllık cezadan kurtulmak için bu işe başlamıştı. Ama DEA ajanları onu koruyacaklarına, başına bir iş gelmeyeceğine dair söz vermişlerdi.

Bir eliyle yanan gözünü ovuştururken ağzında geveledi.

— Miguel kimler için çalıştığını biliyorsun. Bunlar New Yorklu, bol paralı herifler.

— Alçak herif!

Ayak bileğine yediği tekme bir an gözünün acısını unutturdu. Miguel Cuevas kulağının dibinde gürledi:

— Yalan söylüyorsun! Araştırdım. Kimse senin adamları tanımıyor. Bütün bu dolarları sana verenler polis... Haydi itiraf et!

İniltileri radyonun gürültüsünü bastırdı. Johnny acıyla tükürüğünü yuttu. Birden "Salsa 63"ün sesi kulakları sağır edecek kadar yükseldi. Johnny Trump ne olduğunu anlayamadan, bir parmak sağ gözüne daldı ve gözkapaklarını kaldırdı. Göz şimdi açılmıştı. Aynı anda bir alev demeti saydam tabakayı dağladı.

(*) Anttlerör Birliği

(*) Uyuşturucuyla Mücadolo Örgütü

Johnny Trump ses tellerinin kopacağını sandı. Korkunç bir acıyla yere yuvarlandı. Acıdan yüzünü tırmalıyordu. Görebildiği ise yalnızca yeşil bir lekeden ibaretti. Sert bir şey dişlerine çarpınca yeni bir acı dalgasıyla kıvrandı.

— Çeneni kapa, dedi Miguel Cuevas buz gibi sesiyle. Yoksa kafanı kopartırım.

Dişlerine dayanmış tabancanın çelik nam-lusunu farkedince korkusu daha da arttı. Acısını biraz bastırabilmeyi başardı. Şimdi hafif hafif inliyordu. Müzik sesi biraz hafifledi ve Miguel Cuevas yumuşak bir sesle:

— Sen cesur bir çocuksun, Johnny, dedi. Ama doğruyu söylemezsen gözlerinin yerinde iki delik kalıncaya kadar bütün asidi boşaltırım.

Johnny, birden elinin üstünde korkunç bir yanma hissetti. Bir damla asit. Çılgınlığı fazla uzun sürmedi. Gözleri tekrar yanmaya başlamıştı. Acı içinde iki elini gözlerinin üzerine yapıştırdı. Miguel'in sesi duyuldu:

— tyice düşün taşın, Johnny, ama çok sürmesin. Biliyorsun gazinoya gidip DEA'daki dostlarının dolarlarıyla oyun oynayacağım. Yalan söylemeye de kalkayım deme, bunu hemen öğrenirim. Baksana!

Johnny kızılımsı bir sis bulutu arasından, Kübalının burnunun dibine kadar uzattığı renkli kâğıda sarılmış sopayı farkedebildi. *

— Bu paloyla ölüleri bile konuşturabilirim, dedi Miguel Cuevas kasıla kasıla. Bir "Babalawo"yum ben. Beni savaş Tanrısı Shango koruyor...

Johnny dalgın dalgın dinliyordu. Miguel

Cuevas'ın, Vodü'ya çok benzeyen, yarı putperest yarı hristiyan bir din olan Senteria'mın ateşli bir savunucusu olduğunu biliyordu. Ama onun buna çok önem verdiğini, üstelik bir "Babalawo" rahibi olduğunu öğrenince çok şaşırmıştı. Miguel Cuevas biraz yatıştı ve neşeyle bağırды:

— Johnny beni aptal yerine koyma. Ben biraz eğlenirken sen de düşün.

Johnny kaygıyla, daha az zedelenmiş gözünü aradı. Miguel Cuevas üzerindeki aceleyle çıkartırken kız da divanda onu bekliyordu. Radyonun bağır்தıları tüm şiddetiyle devam ediyordu. Johnny şaşkınlıkla ne yapacağını düşünüyordu. Seçimi çok basitti. Susmaya devam ederse Kübalı onu işkence ederek öldürecekti. Konuşursa yine öldürecekti.

*
**

Johnny Trump korkunç bir patlamayla ir kildi. Hemen ayağa kalktı ve asitten kavrulmuş gözlerini aralamaya çalıştı. Genç kız bir kan gölü içinde yatıyordu. Miguel Cuevas'ın elindeki 9 mm'lik Beretta'nın namlusu hâlâ tütüyordu.

— Hey Miguel! diye bağırды Johnny. Neler oluyor? Bir aptallık yapma.

— İşe koyulmanın zamanıdır Johnny, dedi Kübah sakın bir sesle.

Düşünceli düşünceli ayaklarının dibindeki cesede bakıyordu. Kız ölmüştü, ama dizlerinde hâlâ hafif kımıldanmalar vardı. İlk kez dizleri kımıldayan bir ölü görüyordu. Johnny acı içinde gözlerini araladı ve:

— Niçin ona ateş ettin? diye sordu.

Miguel sakalını sıvazladı.

— Sana bütün söylediklerimi duydu. Konuşabilirdi. Alt tarafı bir orospu eksilmiş oldu.

Kızdan sanki bir sineği ezmişcesine söz ediyordu. Johnny Trump şimdiye kadar Miguel Cüevas gibi acımasız bir katile rastlamamıştı. Miguel Cuevas o sırada çizmesinden çıkardığı bir bıçakla, Beretta'nın kabzasındaki beş çentiğe bir yenisini eklemekle meşguldü. Ve "Salsa 63" bangır bangır çalmaya devam ediyordu. Kimse silah sesinden rahatsız olmuşa benzemiyordu. Miguel Cuevas çentiği kazımayı bitirip tabancasını çizmesine soktukten sonra sakın bir sesle sordu:

— Evet Johnny, kararını verdin mi? Gazinoya gitmem lazım.

Johnny Trump'in gözlerindeki sancılar dayanılmaz bir hal almıştı. Asit sülfirik saydam tabakayı oymaya devam ediyordu. Kendinde ikinci bir işkence faslına dayanacak cesareti bulamıyordu. Titreyen elleriyle yalvardı:

— Tamam, tamam Miguel! Her şeyi söyleyeceğim sana. Ama bana biraz kokain ver, dayanamıyorum artık.

Miguel Cuevas tek kelime söylemeden küçük kutusuyla yaklaştı ve Johnny Trump'in avucuna bir tutam kokain döktü. Johnny bunu hemen burnuna çekti. Bir süre gözlerini kapatıp başını geriye atarak uyuşturucunun etkisini bekledi. Şimdi, kanı daha hızlı dolaşıyordu. Sancısı azalmış gibiydi. Bilinci aydınlanıyor, kendine olan güveni geri geliyor-

du. Bir kez daha burnunu çektikten sonra, ağlamaklı bir sesle anlatmaya başladı.

— Miguel, bu benim hatam değil!- iki kilo toz esrarla enselediler beni. Sekiz yıl yiyecek-tim. Beni bir hücreye tıktılar. Gebereceğimi sandım. Sonra bir gün DE A'dan bir herif geldi.

— Kim?

— Kendine Burt diyordu, ama sahte bir isimdi bu. Kızıl saçlı, tıknaz, piyasayı çok iyi bilen bir herifti. Aldatmak imkânsızdı.

— Ne istiyordu?

Miguel Cuevas dalgın dalgın ölünün bir elini alıp alçak masanın üstüne koydu. Sonra bıçağıyla kızın küçük parmağını doğramaya başladı. Biraz kan aktı.

— Senden söz etmedim, diye itiraf etti Johnny Trump bir çırpıda. Büyük bir vurgun peşinde olduğunu da o bana söyledi. Bolivya'ın altı aylık üretiminin tümü. Bu konuda daha çok şey bilmek istiyorlar.

— Peki sen bu işe yattın mı? diye sordu Miguel Cuevas sakın sesiyle.

Ölünün parmağını doğramayı bitirmiş, şimdi o parmakla oynuyordu. Johnny Trump sesteki tehditi sezdi ve hemen cevap vermedi.

— Hayır, böyle şey yapar mıyım hiç. Herifi ektim. Yemin ederim sana, ona seni ele vereceğime on yıl kodeste kalmayı tercih ettiğimi söyledim.

— Ee.... Sonra?

— Geri geldi. Başka bir herifle. Yüksek kademedен. Adam bana başka bir federal örgütte, CIA'da çalıştığını ve seninle ilgilendiğini, senin Castro'nun adamlarına silah sattığını söyledi. İşbirliği yaparsam serbest

olacaktım. Aleyhimdeki suç kanıtlarını yok edeceklerdi, hatta param bile olacaktı. Elli bin dolar... Adam, avukatımla bir sözleşme imzalamış... Miguel başka türlü yapamazdım. Beni koruyacaklarına, başıma hiçbir iş gelmeyeceğine söz verdiler.

Sustu. Miguel Cuevas başını salladı, ölünün parmağını cebine koydu, masanın üstündeki dolar destelerinin birinden bir miktar aldıktan sonra Johnny'ye yaklaştı.

— Zavallı aptal! dedi. Elli bin dolar için sattın beni. Bak!

Johnny Tromp kızıl bir sis bulutunun arasından, bir çakmak alevinin yüz dolarlık bir desteyi yaktığım farketti. En azından yirmi bin dolar olmalıydı. Blöf değildi bu. Miguel yanan paraları bir süre elinde tuttuktan sonra, Johnny'nin üzerine attı. Johnny korkunç bir çığlık attı.

— Parayı ne yaptığımı görüyorsun değil mi? dedi Kübalı.

Başka bir deste daha alıp çılgınca yaktı, Johnny irin dolu gözleriyle bu inanılmaz sahneyi seyrediyordu. Para yakan birisini ilk kez görüyordu. Miguel Cuevas delirmişti. Kübalı birden sakinleşti. Kan kokusunun yerine şimdi, odayı yanık kokusu sarmıştı.

— Pekâlâ! dedi. Bana gerçeği söylemen iyi oldu.

Korku gözlerinin acısını bir an dindirmişti.

Kübalı işkence ettiği adamın sırtına vurarak:

— Sen zavallı bir herifsin, Johnny. Bu sefer affediyorum seni, dedi. Belki kör olacaksın, bu da senin cezan... Ama bir daha karşıma

çıkma.

Johnny Trump'ı bir sevinç dalgası sardı. Paçayı kurtarmıştı. Yarı kör olmuş, kendisine ait olmayan yedi yüz bin doları kaybetmişti. Önünde uzun hapislane yılları olmasına karşın, kurtulmuştu ya! Az önce aldığı kokain, gevşetici etkisini yapmaya başlamıştı.

— Yemin ederim, dedi, hiçbir zaman seni ele vermem.

— Pekâlâ! dedi Miguel Cuevas. Nieves başına bir şey gelmemesi için seni buradan uzak bir yerlere bırakacak.

Onu kolundan tutup kapıya kadar yürütmesine yardım etti. Johnny hareket eder etmez gözlerindeki acı dayanılmaz bir hal aldı. Kübalı ona kapıyı açtığı anda nemli bir sıcak dalgası yüzünü yaktı. Düşe kalkan merdivenleri indi. Nieves'in yanında durduğu bagajı açık arabayı güçlkle seçebildi.

— İçine bin! diye emretti Porto Rikolu.

Johnny bir an duraksayınca, Faustino onu açık duran bagajdan içeri itti. Sokak ıssızdı. SWAT'tan en küçük bir iz bile yoktu. Johnny herkesin kendisini ektiğini düşündü. Nieves kapağı kapadı ve hemen hareket etti. Sarsıntılar yine başlamıştı. Johnny ellerini gözkapaklarının üstüne koyarak acısını düşünmemeye çalıştı. Asit gözlerini bir sivrisinek gibi kemiriyordu. Dönemeçlerde kafası bagaj kapağına çarpıyordu. Sonra araba daha hızlı ve sarsıntısız gitmeye başladı. San Juan çok geniş bir alana yayıldığından pek şaşırmadı.

*

**

Nieves, Regimiento 65 de Infanteria

Caddesi'ndeki sayısız kırmızı ışıklara aldırma-
dan arabayı hızla doğuya doğru sürüyordu.
Araba satıcıları ve birkaç fabrikayla çevrelen-
miş bir yöreydi burası. Pazar günleri köylüler,
turistlere satmak için yol kenarlarında süt
domuzları kızartırlardı.

Sonunda 26. Otoyol'a çıktılar. Nieves hızım
artırdı. Radyoyu biraz daha açıp "Salsa 63"ün
müziğine başıyla tempo tutmaya başladı.
Nieves Tokyo'da büyümüş, uyuşturucu düş-
kününü, birkaç dolar için ner şeyi yapmaya hazır
küçük bir serseriydi. Porto Riko'da okuma
yazma bilmeyen, biraz kafadan çatlak, tembel
bir genç için iş alanları sınırlıydı. San Juan'da
ateşli silahlar zor bulunduğundan Nieves bir
bıçak uzmanı olmuştu. Tek bir bilek hareketiyle
karın deşmede üstüne yoktu. Hapise
yalnızca iki kez girmesine karşın, oldukça çok
şey öğrenmişti.

Kendini müziğe kaptırdığından az kalsın
Grande Kavşağı'nı geçecekti.

26. Otoyol, tropikal orman ve bataklıklarla
çevriliydi. Nieves bu bölgede doğduğundan
çevreyi avucunun içi gibi biliyordu. Porto Ri-
ko'nun ulaşım yapılabilen tek nehri olan Rio
Grande'nin kıyısına ulaşmak için küçük
patikalara daldı. Bölge tamamen ıssızdı.
Arabayı bir bambu ağacının altına park etti
ve indi.

Gecenin sessizliğini bozan yalnızca ağaç
kurbağalarının keskin çağlıklarıydı. Nieves
biraz bekledikten sonra bagajı açtı. Johnny
Trump, asitin kemirdiği gözlerini ovuşturarak
bir kutudan çıkan şeytan gibi doğruldu.
Kokainin etkisi azaldığından sancısı artmaya

başlamıştı. El yordamıyla bagajdan çıktı.
Nieves sessizce onu izliyordu.

— Neredeyiz? diye sordu Johnny.

Nieves cevap vermedi. Yavaşça Johnny'nin
etrafında dönerek onu inceledi. Korku Johnny
Trump'ın boğazını sıkıyordu. Görememesine
rağmen San Juan'da olmadığını farkına
varmıştı. Son bir umutla atıldı.

— Hiçbir şey göremiyorum, diye inledi.
Acıdan geberiyorum. Bırakma beni, bir daha
yolu bulamam.

Nieves. hiç cevap vermeden yaklaştı ve
Trump'a bir tekme savurdu. Beriki acıdan
bağırarak yere kapaklandı.

— Vurma bana, diye yalvardı, vurma bana.

Şimdi artık korkunç acılar içinde kıvranan
bir kötürümden başka bir şey değildi.
Nieves'in sırtına indirdiği ikinci tekmeyle
suratı yumuşak toprağa gömüldü.

Nieves elini beline atıp, tişörtünün altından
bir Trooper 357 Magnum Colt çıkardı. Miguel
Cuevas'ın yakınlarda hediye ettiği bir silahtı
bu. Mavimsi bir renkte, ağır ve soğuktu.
Kabza, hedefi ıskalamamak için siyah kauçuk-
la kaplanmıştı. İşaret parmağıyla horozu
kaldırdı. Kolunu uzatarak Johnny Trump'ın
ensesine nişan aldı, sonra tetiğe asıldı.

Patlamanın şiddeti onu da şaşırttı. Sanki
görülmeyen bir mızrak Johnny Trump'ı
toprağa çivilemişti. Bağıramadı bile. Boyun
kemiklerini darmadağın eden kurşun, çıkarken
gırtlığının büyük bir kısmını parçalamıştı.
Birkaç saniye sonra öldü. Nieves bir kez daha
ateş etmekten kendini alamadı. İkinci kurşun
kurbanının kafasını tamamen kopardı. Baru-

tun keskin kokusu genç katilin genzini yaktı, İlk kez ateşli bir silahla adam Öldürüyordu. Bundan görülmemiş bir kuvvet duygusu almıştı.

Arabaya kadar koştu, motoru çalıştırıp San Juan'a doğru hareket etti.

Arabayı sürerken hâlâ patlamanın sesini duyar gibiydi. Ne silahtı!

Bir eliyle araba sürerken diğeriyle de "Trooper"ın kabzasını okşuyordu. Miguel Cuevas gerçek bir patrondur. Ona, kendisini de ABD'ye götür/nesini söyleyecekti.

Şehre girerken SWAT'ın mavi bir polis arabası ışıklarını yakarak onu solladı.

Yine de bir an yüreği hopladı. Magnum'un hâlâ soğumamış namlusu tenini yakıyordu.

III. BÖLÜM

SWAT'ın iriyarı çavuşu, üzerinde "San Juan Polisi" yazılı arabanın kapısına yaslanmıştı. Yanık yüzünün aksine gözleri çok açık renkliydi. Gövdesi öylesine yağlıydı ki yürürken kollan vücudundan ayrılıyordu. Gözlerini dikmiş, arabasının durduğu uçsuz bucaksız arazinin arkalarındaki sac damlı, küçük, mavi ve yeşil renkli evleri izliyordu.

Halk Bankası'nın yüksek binasını seyretmekte olan Malko'ya döndü. Ani sağnaklarla kesilen yakıcı sıcak kurşun gibi insanın üstüne çörekleniyordu.

— Senyor, oraya gidebileceğimizi sanıyorum.

Kemerinden telsizini çıkartarak merkeze haber verdi. İkinci bir polis M 16'sini kılıfından çıkarttıktan sonra şarjörü kontrol etti. Arabadaki son adam da dışarı çıktı. Sivil giyimli, sakallı, irikıym birisiydi bu. Mavi bir gömlek giymişti. Pantolonu buruşuk, ayakkabılarının topukları ise iyice aşınmıştı. Koca siyah gözlükleri yüzünü gizliyordu. Başında ise kırmızı kurdeleli büyük bir hasır şapka vardı.

SWAT'tan Teğmen Eduardo Gomez'di bu.

Dört adam küçük evlere doğru yavaşça yola koyuldu.

Malko yakıcı güneş yüzünden sık sık

gözlerini kırptırıyordu. Bu senaryo onu biraz eğlendirmişti. Bir kovboy filminin başlangıcı denebilirdi. Çavuşun belindeki telsiz vızıldayıp duruyordu. Sonunda ilk evlere ulaştılar. Yaşlı bir kadın parmaklıkla çevrilmiş verandadaki salıncaklı iskemlesinde sallanıyordu. Çıplak ayaklı ve mini şortlu genç bir melez kız parmaklığa dayanmış, patlak gözleriyle onları izliyordu. Bir elinde muz, diğerinde bir bira kutusu tutuyordu ve göğüsleri tişörtünü deiecek kadar dolgundu. Ne kadar tahrik edici olduğunun farkında değildi.

Eduardo Gomez . diğerlerinden farksız bitişik evin önünde durdu.

— Burası!

Sokağın öbür yanındaki araba hurdaları gerçek bir siper oluşturunuyordu. Biraz daha ilerdeki küçük derenin üstünde eski bir kaneppe yüyüyordu. Hoş bir dekor!

Malkoile teğmen verandaya uzanantahtadış merdiveni çıktılar. Şişman zenci bir kadın, bir koltuğa yayılmış birasını yudumluyordu. İki adama sevecen bir bakış attı.

— Senyora Malpica?

— Evet.

— Nieves'i arıyorum, oğlunuzu.

PortoRikolu kadın toprağa tükürdü.

— Burada oturmuyor.

— Nerede?

— Bilmiyorum.

— Ne zaman gelir?

— Bilmiyorum.

Kadın iri elleriyle bira kutusunu sıktı ve yere attı. Sonra ayağa kalktı ve içeri girdi. Malko alnının terini sildi. Hava bir sauna

sıcaklığındaydı. Koca siyah bulutlar boşalmaya hazır bir halde San Juan'ın, üstünde dolaşıyordu. San Juan'ın havası vahşi muz ve Hintinciri ağaçlarına rağmen insan sağlığı için oldukça tehlikeliydi. Birden bir taş yanlarındaki hurda arabalardan . birinin kaportasını çökertti. Çavuş irkildi ve öteki polis M 16'sını bir velet sürüsünün üzerine çevirdi. Eduardo Gomez sinirli sinirli elini gömleğinin altına daldırıp kısa namlulu bir tabanca çıkardı. •

— Namussuzlar! dedi. Kadının konuşacağı yok. Bunların hepsini alev makinesinin önünden geçirmek gerekir.

Bu sosyal yardımın umulmadık bir şekliydi.

— Israr etmek gereksiz, diye onayladı Malko.

Nieves Malpica'yı bulacakları yer burası değildi. Merdivenleri inip polis arabasına ulaştılar. Eduardo Gomez parmağıyla pas tutmuş araba kalıntısını gösterdi.

— ' Estrella'yı, hani şu kafasına kurşun sıkılan kızı onun içinde bulduk.

Şoför M 16'sını kılıfına soktu ve yıldırım hızıyla hareket etti. Beş yüz metre sonra, kendilerini yeniden Ponce de Leon'un canlılığı içinde bulmuşlardı. Franklin Roosevelt Caddesi'ne kadar tırmandılar. Stadyumun karşısında, polis teşkilatlarını barındıran on bir katlı, damı anten ormanı haline gelmiş dev bir bina yükseliyordu.

Onbirinci katta nem ve biber kokan küçük bir büroya çıktılar:

Eduardo Gomez eski şapkasını bir iskemlenin üzerine fırlattı. Bir kutu bira açıp kendini berbat durumdaki tahta koltuğuna bıraktı.

Oldukça iğrençti. Malko'nun önüne kırmızı bir dosya iteledi.

— Bakın, işte Miguel Cuevas'ın bıraktığı izler... Resimlerde görülmüyor, ama ölümünden önce Johnny Trump'ın gözlerini asitle yaktılar.

Malko önce resimlere baktı. İriyarı bir adam yüzükoyun yerde yatıyordu. Üstünü, bir kefen gibi sinekler sarmıştı.

İkinci resimde, ağzı açık, mini etekli, esmer bir kızın parçalanmış vücudu görölüyordu. Baş kanlı bir kütleden başka bir şey değildi.

— Birisi kızın bir parmağını kesmiş, diye belirtti Eduardo Gomez.

— Niçin?

Teğmen omuzlarını silkti.

— Bir fikrim yok. Estrella küçük, kibar bir orospuydu. İyi tanırdık onu.

— Niçin öldürdüler, kim öldürdü?

— Bildiğimiz kadarıyla Miguel Cuevas. Hiçbir neden yokken. Herif kaçık.

Malko, Miguel Cuevas'ın dosyaya ekli resmini inceledi. Hanibalığına benzeyen parlak bir surat, keskin gözler, özenli bir sakal ve küçük bir bıyık. Boynuna asılı adli kimlik levhasına rağmen yine de yakışıklıydı. Dört yıl önce küçük bir suçtan tutuklanmış, aynı anda da salıverilmişti.

Eduardo Gomez bira kutusunu iri parmaklarıyla ezdi ve çöp sepetine attı. Yağmur şimdi camları kırbaçlıyor, dışarda üç metreden ötesi görünmüyordu. Buna rağmen sıcaklık bir derece bile düşmemişti. Porto Rikolu polis Malko'ya alayla sırıttı.

— Cuevas ortadan kayboldu. Johnny

Trump öldü, Nieves firarda... Kendi kendime buraya ne için geldiğimi soruyorum da...

Bunu Malko da kendi kendine sormaya başlamıştı. CIA onu Avusturya'daki av sezonundan hoyratça çekip almış, Paris- New York seferini yapan ilk Concorde'a tıkıvermişti. Washington'da, Harekât Dairesi'deki eski dostlarıyla buluşmuştu. Orada da Kılıçbalığı Harekâtı'nın kalan kısmını üstüne yıkıvermişlerdi. Başlangıçta iş oldukça basit görünüyordu. İki CIA istasyonu, Miguel Cuevas'ın DGI* ile beraber, Küba servislerine milyonlarca dolar kazandıracak ve özellikle El Salvador ile Kolombiya'ya onlarca ton silah sağlayacak büyük bir "kokain-silah" harekâtı tezgâhladıklarını haber almıştı.

Birleşik Devletler'in başkan yardımcısı, CIA ve DEA'dan bütün imkânları kullanarak acil bir eylem hazırlamalarını istemişti. Eylem DEA ve onun temasları sayesinde iyi başlamıştı. Miguel Cuevas kısıtılmıştı. Ve sonra Johnny Trump'ın vakitsiz öldürülmesiyle plan altüst olmuştu... Üstelik CIA, hatta DEA bile, Miguel Cuevas'ın yerini saptamaktan aciz görünüyordu. İzi Porto Riko'da kayboluyordu. Bunun üzerine CIA, Kılıçbalığı Harekâtı'na taze kan aşılama kararı vermiş ve kan bulunmuştu: Malko.

— Tam olarak ne olup bitti? diye sordu Malko.

Eduardo Gomez var gücüyle koltuk altlarını kaşdı ve bir bira daha açtı.

— Sekiz gün önce Miami'den DEA

(*) Küba Gizli Servisi

kaynaklı bir teleks aldım, diye açıkladı. Miguel Cuevas adına düzenlenmiş cinayet, uyuşturucu kaçakçılığı, soygunla ilgili bir tutuklama emri. Sonra her zaman olduğu gibi ekibim için bilgi verdiler. Johnny Trump diye biri belli bir gün ve saatte Saint-Domingue'ye gelecekti. Bir de resmini yollamışlardı. Gözbebeğimiz gibi üstüne titrememiz gerekiyordu, çünkü adam Federal Bank'tan DEA adına ödünç alınan yedi yüz bin dolarla dolaşıyordu. Trump uyuşturucu alıcısı rolündeydi. Karşılaşacağı adam da Cuevas'tı. Trump'ın bizi Cuevas'a götüreceğini, sonra ikisini de enseleyeceğimizi düşünüyorduk.

— Ne oldu?

— Ne olacak iş laçkalaştı, dedi Eduardo Gomez. Kâğıt üzerinde DEA'mın Johnny Trump'ı bir ekiple izlemesi ve bizimle işbirliği yapması gerekiyordu. Ama patronum Miguel Cuevas'ın yakalanması zaferini tek başına sahiplenmek istedi ve yalnız hareket etmeyi tercih etti. Üstelik, Trump'ın geliş günü en iyi ekibimi bir terörist hikâyesi için adanın öbür ucuna yollamak zorunda kaldım. Havaalanında Johnny Trump'ı saptadılar. Tasarlandığı gibi onu almaya gelen birisiyle hareket etti. Onları takip ettik. İki ya da üç araba yerine yalnızca bir taneyle. Sonuç olarak herifler kuşkulandıJvejbizi ektiler. Johnny Trump'ı üç gün sonra Rio Grande'nin yanında bulduk. Ölü. (Sırıttı.) Birisi kafasında iki koca delik açmıştı. Tabii yedi yüz bin dolarda uçup gitmişti.

Kayboluşunun ertesi günü kızı da bulduk. Tokyo'daki adamlarımız sayesinde olan biteni

hemen hemen çözebildik. Önce, Miguel Cuevas'ın Porto Riko'ya Johnny Trump'tan önce geldiğini öğrendim. Sonra da doğruca Tokyo'ya, Nieves'in yeşil barakasına gittiğini ve Johnny Trump'ın da oraya geldiğini...

— Ya Miguel Cuevas?

— Şafakla tekrar hareket etti.

— Tutuklamadınız mı?

Eduardo Gomez ayağa kalktı.

— Johnny'nin geldiği akşam, Haiti'den gelen özel bir jet 16.45'te yere indi. İki yolcu bıraktı. Pilot uçakta kaldı. Adamlarda Michael Velasquez ve Wilfredo Dax adına çıkartılmış sahte Amerikan pasaportları vardı. Tarife göre Velasquez, Cuevas olmalıydı. Bir valizi vardı, ama kimse açıp bakmadı, özel jet ertesi sabah 5.50'de tekrar havalandı. Uçuş yönü Port-au-Prince idi. Orada biraz kaldıktan sonra hemen Fort Lauderdale'e doğru hareket etti.

— Uçağın kaydı var mı?

— Evet. Florida'da, Fort Lauderdale'de bir şirkete ait. Peşin para ödeyen bir müşteriye iki günlüğüne kiralanmış. Meşhur Velasquez'e.

— Ya pilot?

— John Rabelais. Florida'da Key Largo'da yaşıyor. Müşterilerini Haiti'de indirdiğini, başka da bir şey bilmediğini söyledi. Soruşturduk. Jetin iki yolcusu, başka isimlerle Air France'ın Port-au-Prince-Miami seferiyle gitmiş olabilir, ama emin değiliz.

— Şu parçalanmış kızın hikâyedeki yeri ne?

— Bildiğim kadarıyla biraz eğlenmesi için götürmüşler onu. Barakaya canlı girdi, ölü çıktı.

Bira kutusu çatırtısı. İrrikıyım Porto Rikolu belli etmeden Malko'ya bakıyordu, içini çekti:

— Sizi tanımıyorum, ama sempatik bir insansınız. Dikkatli olun. Şu Miguel gözü dönmüş delinin biri. DEA için çalışmadığınızı biliyorum, ama herifin dişlerini kırsalar yeridir.

Gerçekten de Johnny Trump'ın talihi imrenilecek gibi değildi, işte, cesaret verici koşullarda başlayan bir hikâye!.. Teğmen geçirdi ve neşeyle konuşmaya başladı.

— Herif yükünü tuttu. Johnny Trump ile olan randevusundan sonra gazinoya gidip kumara oturmuş.

— Hangi gazino.

— Caribe Hilton. DEA'nın parasıyla kumar oynarken görülmüş, dedi üzgün üzgün. Yalnız bunu ertesi gün öğrendim, herif tüdüğü zaman.

Malko dosyayı kapattı.

— Şu Nieves Malpica'yı bulmak lazım.

— Tabii, dedi Eduardo. Ama konuşmayacak.

— Hilton'daki adamınız kim?

— Resepsiyondaki Francesco'ya başvurun. Caribe'nin orospularıyla meşgul oluyor ve bize... Size herifin ne kadar kaybettiğinden başka bir şey söylemez.

Gomez kaygıyla baktı.

— Şu güme giden dolarları bulacağınızı umarım. Yoksa böyle bir hikâye ile hiçbir zaman yüzbaşı olamam. Bazı polisler bu işten ellerini ayaklarını çekse, işler daha iyi gidecek.

Yağmur durmuştu. Malko kalktı.

— Nieves'ten bir haber alırsanız bana

bildirin.

— Yedi yüz bin doları düşünün, dedi Eduardo Gomez.

*
**

Caribe Hilton'un resepsiyonuna dayanmış duran Malko, bir parfüm bulutu içinde gelen yarattığı izlemek için arkasına döndü. Onu daha da tahrik edici gösteren gümüş pullu dar elbisesinin bütünüyle meydana çıkardığı muhteşem kalçalarla karşılaştı. Yanındaki adam arkasına döndü ve asansöre binmeden önce Malko'ya kötü kötü baktı. Kadın uzunca boylu bir esmerdi. Göğüsleri, sanki üzerine boyanmış gibi duran daracık pullu elbisesinden taşıyordu. Elbisesi öyle dardı ki, kadının yürüyebilmesi bile şaşılacak bir şeydi. Oldukça gülünçtü, ama ona ilgisiz kalacak bir erkek pek düşünülemezdi.

— San Juan'm en büyük kalçalı şarkıcısı, dedi CIA'nın istihbaratçısı sırtarak.

. — Kim bu?

— iris Cruz, şimdi geçen kadın. Namuslu kadınların baş düşmanı. Sizin şu Miguel Cuevas'ın onunla yattığını sanıyorum, geçen akşam.

Malko kulak kabarttı. Francesco sarı saçlıydı. Küçük bir bıyığı ve sadık bir havası vardı. Gerçek bir ispiyoncu.

— Nereden biliyorsunuz? diye sordu Malko.

— Bu yosma geçti mi mutlaka farkedilir, dedi Porto Rikolu sırtarak. Cuevas onu gazinoda tavladı. Bin dolarlık banknot desteleriyle. Odasına doğru birlikte gittiklerini

görmüşler.

Sonra kadının ,sevişirken attığı çığlıkları duymuşlar. Zaten sahnede de hemen hemen o kadar gürültü çıkartıyor...

Holde tatlı bir serinlik duyuldu. Hilton deniz ve bahçeden sadece birkaç direk ayrılmıştı. Bar doğrudan doğruya plaja bakıyordu. Bir Japon bahçesindeki ateş çiçekleri nefisti.

— Bundan Teğmen Gomez'e söz ettiniz mi?

— Hayır, bunu düşünmedim. Neden? Herif kadını aynen böyle tavladı...

— iris Cruz'un şovunda bana bir yer ayarlayabilir misiniz? diye sordu Malko.

Frencesco sırttı.

— Tamam! Dolabınıza bırakırım.

*

**

iris Cruz şarkısını mikrofonu neredeyse yiyecekmiş gibi söylerken baygın gözlerini en ön sırada oturan Malko'dan ayırmıyordu. Yırtmaçlı elbisesi dolgun kalçalarını olduğu gibi gözler önüne seriyordu. İri göğüsleri bir eşcinseli bile etkileyebilirdi. Şantöz seyircilere sür tünler ek dönüp duruyor, kalçalarını büyük bir oynaklıkla kıvrıyor, kendine uzanan ellerden bir kahkaha atarak sıyrılıyor. Olağanüstü bir -dişiydi. Seyirciler onu dinlemeye değil seyretmeye geliyorlardı. Son bir aşk şarkısından sonra ışıklar söndü ve salon boşalmaya başladı. Malko küçük gazinoya doğru sokuldu.

*

**

Birkaç kumarbaz koca kadehlerle beyaz

rom içiyorlardı. Hilton'un birinci katındaki kumarhanenin küçük salonunda fişlerin hışırtısından başka bir ses duyulmuyordu. Malko, bir rulet masasının önünde dikilen iris Cruz'un arkasında durdu. Şarkıcı kadın pullu elbisesinin yerine ceketini göbeğine kadar açık bir tayyör giymişti. Birisinin varlığını hissedince meraklı gözlerle arkasına döndü. Malko, anında ona gülümsedi. Göğsünün uçları daracık ceketinden taşıyor, simsiyah gözlerde sonsuz bir şehvet okunuyordu.

f— Sahnede olduğunuzdan da göz kamaştırıcısınız.

Kadın mekanik bir şekilde gülümsedi.

— Gracias, muchas gracias!

Sonra tekrar oyuna döndü ve belki de istemeyerek kalçalarını Malko'ya değdirdi.

Malko oyunu izliyordu. Kadın yalnızca dolu numaralara oynuyordu. Son anda bir yığın fiş koydu. Bu gidişle fazla sürdüremeyecekti. Malko durumu farketmişti: cepleri yüz dolarlık fişlerle doluydu. Kaderci bir hareketle iris Cruz elindeki son üç fişi çift sıfıra koydu. Malko da kendilerininkini onun yanına bıraktı.

— Otuz dört, diye açıkladı krupiyeye.

İris Cruz arkasına öyle ani döndü ki, göğüsleri Malko'ya çarptı, ama onu farketmedi. Malko gözlerini iris Cruz'a dikerek ayağa kalktı. Kadın gülümsediği anda da bir miktar fişi ona doğru itti.

— Birçok kez beni kazandırdınız, dedi. Devam edin.

— Ama yapamam, senyor.

Malko onu kolundan yakalayıp masaya

doğru döndürdü.

— Acele edin, dedi.

Krupiye küçük topu atmak üzereydi, iris dayanamadı, sıfıra on fiş koydu. Birkaç saniye sonra altısı uçup gitmişti bile. Hemen Malko'nun önüne yığıldığı fişlere atıldı, Balık oltaya takılmıştı.

— Borcumu ödeyeceğim.

— Acelesi yok, dedi Malko.

Gözüne geldiklerinde, bakışlarını uzun süre Malko'dan ayırmadı.

*

**

Küçük kumarhanede hemen hemen kimse kalmamıştı, iris Cruz kalan son on fişini çift sıfıra koydu. İçki ve sigaradan gözleri kıpkırmızı olmuştu ve Malko'nun da cebinden yani CIA'nın kasasından iki bin dört yüz dolar uçup gitmişti. Ama yine de miktar, John'ın Trump'ın yedi yüz bin dolarından daha azdı...

— Otuz beş!

iris Cruz gözlerini küçük toptan ayırmak zorunda kaldı. Malko onu peşisıra sürüklüyordu.

— Hiç önemli değil, dedi. Biraz şampanyayla unutamam bunu.

iris Cruz, koyu karanlıkta Malko'yu Caribar'a kadar izledi. Orkestra aşık birkaç turist için yumuşak parçalar çalıyordu. Malko, garsonun getirdiği Dom Perignon kadehini kaldırdı.

— Gelecek seferki şansımız için!

iris Cruz içkisini bir dikişte devirdi ve gülerek:

— Sizi tanımıyorum bile ve size pahalya

maloldum, dedi.

— İsmim Malko Linge. Gösterinizde olağanüstü buldum sizi. Ve o kadar da seksi!

Kadın iri göğüslerini şişirerek kıkırdadı. Biraz daha içtiler ve Malko onu küçük dans pistine sürükledi. Birbirlerine sarıldıkları anda; Malko kadının borcunu gecikmeden ödeyeceğini anladı. Göğüsleri çok sertti ve vücudunu kullanmayı çok iyi biliyordu. Malko elini sanki istemeden kalçasına değdirince, iris Cruz dudaklarına yapıştı. Eski aşıklar gibi sarmaş dolaş dans ettiler. Malko, Iris'in kulağına:

— İnsanları şaşkına çevirmekten korkmuyorum musunuz? diye fısıldadı.

Kadın Malko'ya biraz daha sokuldu ve neşeli bir sesle cevap verdi:

— Şarkı söylerken, bazen karanlıkta kendini tatmin eden herifler görüyorum. Şaşılacak derecede tahrik ediyor bu beni.

Miguel Cuevas bahsini açmak için vakit daha erkendi, iris, şampanyanın da etkisiyle bir dişi kedi gibi mırıldanıyordu. Malko hesabı ödedi ve el ele dışarı çıktılar.

Adım başı öpüşerek otelin içinden geçtiler, iris ya onu gerçekten arzuluyor, ya da çok iyi rol kesiyordu. Odalara uzanan koridorda kimsecikler yoktu, iris Cruz, kilide anahtar görevi gören manyetik kartonu soktu. Oda sıcaktı ve pencere aralıktı. Kapıyı kapatır kapatmaz ceketinin kemerini çözdü ve Malko'ya yapıştı. Malko eteğini indirmek isteyince onu durdurdu.

— Bekleyin!

Televizyona doğru gidip bir Akai videonun

tuşuna bastı, sonra da tayyörünün üstünü çıkardıktan sonra kendini yatağa bıraktı.

Ekran canlandı, iris Cruz'un şovuydu bu! Malko bardan bir şişe Gaston de Lagrange çekip aldı, kadehine boşalttı ve yavaş yavaş bir yudum içti. Genç kadın Malko'nun üzerine eğildi ve dilinin yalnızca şarkı söylemeye yaramadığını göstermeye girişti... Ekranda kalça kıvrımlarını izlerken aynı zamanda becerikli dilini hissetmek tuhaf bir duyguydu.

Birden, aralık duran pencerenin perdeleri ani bir rüzgârla kımıldadı. Malko bir anda balkonda bir gölge farketti. Perde bir kez daha hareket etti. Malko bakıp kaldı: Gölge yavaşça hareket ediyordu.

Daha fazlasını göremedi, iris Cruz şehvet dolu sözlerle dudaklarına yapışmıştı.

— Öp beni, dedi. Kucakla.

Gerçekten de iki bin dört yüz dolara değerdı... Malko kendini bırakacağı anda bir kez daha balkona baktı ve boğazı düğümlendi. Siyah gölge açık pencereye doğru ilerliyordu. Bir adamdı bu.

IV. BÖLÜM

Malko, sırtına gömülen tırnakları birden hissetmez oldu. Ay ışığında iyice belirginleşen gölge pencerenin önündeydi. Röntgenci olması imkânsızdı. Hırsız olsa, gürültüyü duyup çoktan kaçardı. Öyleyse iş başkaydı... Tabancası otelin öbür ucundaki odasında, valizinin dibindeydi.

iris Cruz'un davetsiz misafiri farketmemesi gerekiyordu. Tepkisi bir felaket olabilirdi.

Birden kafasında bir çözüm ışığı yandı. Kaslarını gerdi ve bir hamlede iris'in kollarından kurtuldu. Sonra sertçe pencerenin kanadını itti. Meçhul kişi içeri girmekte bir saniye gecikmişti. Malko adamın çılgın hareketini gördü ve kendini yere attı. Sağır edici bir patlama oldu ve pencerenin kalın camı tuzla buz oldu. iris Cruz afallamış bir halde yatakta doğruldu. Malko hemen onun üzerine atılıp öbür tarafa yuvarladı.

— Balkonda biri var! diye bağırdı.

ikinci bir patlama daha duyuldu ve mermi televizyon ekranını parçaladı. Sonra pencere sert bir darbeye sarsıldı. Dışarda kalan katil silahının kabzasıyla kırık camları parçalamaya çalışıyordu, iris Cruz telefonu kapıp sıfır numarayı çevirmiş, ahizede haykırıyordu.

Otelin polisi gecikecekti. Yapılacak tek bir

şey vardı.

— Çıkmanız lazım, dedi Malko.

iris'i bileğinden yakalayıp çekti. Yatağın altından iki büküm kapıya doğru yöneldiler. Son birkaç saniye çok önemliydi. Malko son anda doğruldu, kapıyı açtı. Üzerinde sadece etek olan iris'i dışarıya itti. Ardından hemen kendisini de dışarı attıktan sonra kapıyı kapadı. Bir kurşun kanadı delip birkaç santim yanlarından geçti. Otoparka çıkan koridorda koşmaya başladılar, iris Cruz, otoparkın girişindeki kulübeye yanaştı. Mucize! Kulübenin yanında bir polis arabası durmuştu. İki polis, bekçiyle gevezelik ediyordu, iris'in gözlerinden sel gibi yaşlar boşanıyordu. İki polis hemen onlara doğru atıldı. İriyari olanı iris Cruz'un çıplak göğüsleriyle burun buruna gelince şaşkınlıktan donakaldı. Şarkıcı kadın sinirli bir halde olan biteni anlattı... Diğer polis koridorun öbür ucunda mevzii endi. Saldırgandan en ufak bir hareket gelmiyordu. Sonunda otel polisinden üniformalı bir adam nefes nefese geldi, durumu öğrenip hemen Malko ile Iris'i boş bir odaya yerleştirdi. Malko Iris'i yatıştırıp dışarı çıktığı anda, sirenlerini çalarak ikinci bir polis arabası geldi. Malko merdivenleri inip kendini SWAT'ın polislerine tanıttı ve hemen Teğmen Eduardo Gomez'in çağrılmasını istedi.

Dördüncü çalışta Gomez cevap verdi.

— Hemen Hilton'a gelin, dedi Malko. Beni öldürmek istediler. Saldırgan hâlâ burada. Belki bu, bizim işle ilgilidir.

Telefonu henüz kapamıştı ki, bir el ateş edildi. Arkasından da bir yaylım ateşi başladı.

iris Cruz'un odasına giren polislerden biri saldırganın balkondan balkona atlaya atlaya kaçtığını görünce M 16'sını ateşlemişti. Bu arada iki polis arabası daha gelmişti. Hilton sarılmıştı. Polisler koridordaki boş odaları sırayla bir bir açıyorlardı. Balkonlardan birine yerleştirilen portatif bir projektör bahçeyi tarıyordu.

— İniyor! İniyor! diye bağırdı polislerden biri.

Yeni bir yaylım ateşi daha. Malko, iris Cruz'u bıraktığı odaya geri döndü. Bir örtüye sarınmış olan şarkıcı kadın dehşet içindeydi.

— Yakaladınız mı onu? diye sordu.

— Henüz değil dedi, Malko. Hiç korkmayın, her yer polis dolu.

Malko, hasırşapfcasıyla SWAT'ın arabasından inmekte olan Eduardo Gomez'in yanına gitmek için Iris'in yanından sıvıştı.

— Namussuzun hiç şansı yok, dedi teğmen. Otelı kuşattık. Gördünüz mü onu?

— Tam değil, dedi Malko. Eğer gözüpek bir hırsızla karşı karşıya değilsek, bu saldırı oldukça tuhaf.

— Sanmıyorum, dedi Porto Rikolu. Büyük kalibreli bir silahı var. Böylesi buralarda pek görülmez. Hırsızlar bıçaktan başka bir şey kullanmaz. Herif mutlaka iris Cruz'u öldürmeye gelmişti. Sizi değil. Beraber olduğunuzu bilemezdi. Zaten neyin nesi olduğunu anlamamız fazla uzun sürmez.

— Bana bir silah verin, dedi Malko ve 1552 numaralı odanın önüne bir nöbetçi dikin, iris Cruz oraya sığındı.

Gürültü giderek artıyordu. M 16 silahlı,

projektörlü, megafonlu polisleriyle SWAT'ın dört arabası şimdi otelin çevresini sarmıştı. Malko 38'lik bir otomatik edindi. Birden, odaların birinden mavi üniformalı bir polis çıktı ve bağırdı:

— Dikkat! Herif balkondan inmek üzere.

*

**

Nieves, çevik bir hareketle Japon bahçesinin yumuşak toprağı üzerine düştü. Kan ter içindeki genç Porto Rikolu çevresine bakındı: Polisler Hilton'un ana girişine çıkan koridorda koşuşturuyorlardı. Giriş kapısı tamamiyle abluka altındaydı.

Otoparkın girişinde çalan polis sirenlerini duydu. Projektör bahçeyi taradı. Koca 357 Magnum'una rağmen ilk kez bu kadar korkuyor, dayanılmaz derecede bağırsaklarını boşaltmak ihtiyacını duyuyordu. Tabii ki zamanı değildi bunun, ama artık bekleyemezdi. Blucinini indirip Magnum'u yere bıraktı ve bir bambu ağacının gölgesine çömeldi. Tam ayağa kalkacağı sırada, zemin katın terasından sarkmış, onu seyreden bir gölge farketti. Temizlikçi kadın keskin bir çığlık attı:

— İşte orada, orada!

Öfkeden deliye dönen Nieves Magnum'a yapıştı. Göz kararıyla nişan aldıktan sonra tetiğe asıldı. Kadın dev bir el tarafından savrulmuş gibi sallandı ve yere yıkıldı. Genç serseri bir kurşun yağmuru ve çılgınca bağrışmalar arasında bulunduğu yerden fırladı. Saklanması artık imkânsızdı. Terasın merdivenlerini çıktı. Göğsüne bir kurşun yiyen temizlikçi kadın can çekişiyordu.

Geçerken bir de tekme attı ona.

Nieves oda kapısını açtı ve hemen zemin katın koridoruna bir göz attı. Otoparkın girişindeki barikatın aksine, burada kimsecikler yoktu. Birden otoparkın arka tarafında, içinde iki kadınla bir sürü çocuğun bulunduğu bir araba farketti.

Bir sıçrayışta parmaklığı aşip otoparkın içine düştü ve sertçe kapısını açtığı arabanın içine daldı. Kadınlar onu görünce bağrışmaya başladılar. Nieves Magnum'u öndeki kadının boynuna dayadı ve kadın sürücüye:

— Çıkışa doğru git! diye bağırdı. Çabuk ol, yoksa arkadaşını öldürürüm!

Kadın dehşet içinde boyun eğdi ve yavaşça bekçi kulübesine doğru sürdü.

Aynı anda projektörler arabayı çember içine aldı ve bir ses megafonla uyardı:

— Durun, yoksa ateş ederiz!

Nieves açık camdan bağırdı.

— Bırakın geçelim, yoksa veletlere ateş ederim.

Öndeki kadın delice bağırmaya başlamıştı. Nieves öfkeden kudurmuş bir halde silahının namlusuyla kadının kafasını yarıdı.

T- İlerle! diye emretti sürücü kadına. Yoksa öldürürüm seni.

Afallayan kadın SWAT'ın arabalarına doğru ilerledi.

— Öldürecekler bizi! diye inledi.

Nieves tekrar silahını doldurdu ve tabancanın topunu döndürdü. Korkudan kalbi deli gibi çarpıyordu. Terden sıırıslık olmuştı ve leş gibi kokuyordu. Otoparkın bariyeri hâlâ inikti.

— Aptallar! diye söylendi.

Hiç duraksamadan silahını öndekf "kadının kafasına yaklaştırdı ve tetiğe bastı. Arabanın içinde kulakları sağır edici bir patlama oldu. Kadının kafasının yarısı bir kan seli ve beyin parçacıkları arasında kayboldu. Arkadaşının vücudu üzerine yığılan sürücü kadın bir siren gibi ulumaya başladı. Nieves kolunu uzatıp Magnum'un namlusunu boynuna gömdü.

— Çeneni kapa!

Korkusuna rağmen, kadın çığlıklarını bastırdı. Nieves bundan yararlanıp projektörlere doğru avazı çıktığı kadar bağırdı.

—t Kadınlardan birisini geberttim! Gelecek sefer veletleri haklayacağım!

Arabanın kapısını açtıktan sonra ölü kadını tekmeyle dışarı fırlattı. Ceset betonda yuvarlandı. Nefes nefese bir an durdu. Her tarafa koşuşturan gölgeler görüyordu, ama arabaya ateş etmiyorlardı. Direksiyondaki kadın sessizce ağlıyordu.

Sonunda otoparkın bariyeri yavaş yavaş kalkmaya başladı.

— Haydi hiç durmadan devam et, dedi Nieves direksiyondaki kadına.

Arkaya doğru eğildi, küçük bir çocuğu kolundan yakalayıp öne geçirdi. Sonra dehşet içindeki çocuğu ön koltuğa oturttu. Kendisi de dışardan görülmeyecek bir şekilde yere çömeldi. Silahı çocuğun üstüne çevriliydi. Kadın korkuyla inledi ve açık pencereden bağırdı:

— Ateş etmeyin! Ateş etmeyin!

Araba ağır ağır bariyere yaklaşıyordu. Yirmi kadar S W AT ajanı, silahları ellerinde,

bir çember yapmışlardı. Sirenler durmaksızın çalıyordu.

*

**

— Namussuz! diye mırıldandı Teğmen Eduardo Gomez. Nieves bu!

Malko ile polis arabalarının arasından yavaşça geçip Luis Munoz'a yönelen katilin arabasını izliyorlardı. Araba geçer geçmez SWAT'ın bir aracı hemen peşine takıldı. Eduardo Gomez, onu izleyen arabaya koştu.

— Çabuk gelin. Bu rezil herifin Tokyo'ya gittiğinden eminim.

Peşlerinde SWAT'm bir sürü arabasıyla kaçığa yetiştiler. Parkı geçtikten sonra araba sola, Calle San Agustin'e saptı, sonra Avenida Ponce de Leon'a çıktı ve eski San Juan'ı ayıran köprüyü geçti.

Küçük konvoy, güneye doğru inen Luis Munoz Rivera Otoyolu'na daldı. İki motosikletli polis de onlara yetişti.

— Bu herif böyle hareket ettiğine göre mutlaka aşırı dozda kokain almış olmalı, dedi Eduardo Gomez. Umarım canlı yakalarız onu.

Arabaları çukur dolu betonda yalpalayıp duruyordu. Hep güneye doğru inen Nieves hızını artırdı. Sonra, Chase Manhattan Bank'ın tam karşısında sağa, otoyola dikey ışksız bir sokağa saptı.

— Tamam, dedi Gomez, Tokyo'ya gidiyor.

Telsizden devamlı emir yağıdırıyordu. Beş dakika sonra, Tokyo'yu çevreleyen boş araziye vardılar. Rehinlerin arabası durdu, peşindeki S W AT'in arabası da.

— Teğmenim, arabaların arazinin bu

tarafında beklemesi gerekiyor, yoksa herif çocuklardan birini öldürecek! diye bildirdi telsiz.

— Kabul edin, dedi Eduardo Gomez. Barakaları tek tek yakmak gerekse bile bulacağız onu...

Rehinelerin arabası tam gaz kulübelere doğru uzaklaştı. SWAT'inkiler biraz bekledikten sonra peşine takıldılar. Malko ile Gomez vardığında, rehinelerin arabası durmuştu. Arabanın kapıları açıldı. Sürücü kadınla, çocuklar hıçkıra hıçkıra ağlıyorlardı. Nieves Malpica kaybolmuştu.

Malko pnünde uzanan kaldırımsız, hurda arabalarla dolu daracık sokağa baktı. Buralar Nieves'in yurduyd.

Işıkları yanıp sönen bir itfaiye arabası boş araziye geçti ve az ötelerinde durdu. SWAT ajanları, ellerinde M 16'ları, polislerle birleşerek Tokyo'nun çevresine yayıldılar. İtfaiyeciler arabalarından indiler. Eduardo Gomez Malko'ya döndü.

— Muchachas' ı bu sokakta yaşıyor.,

Ellerinde silahları bulunan iki adam, toprak zeminli dar sokakta ilerlediler. Malko arkasına döndü. Uzun hortumuyla koca Ford kamyon onları izliyordu. Önde itfaiyeciler, çevresinde seçkin nişancılar vardı. Diğerleri sokağın karşı tarafına yayıldılar. Megafondan İspanyolca bir anons duyuldu:

— Tehlikeli bir caniyi arıyoruz, evlerinizden çıkmayın.

Anons daha sonra İngilizce olarak tekrar edildi. Malko ve Eduardo Gomez bir meyhanenin önüne geldiler. Tezgâhın arkasına

kurulmuş şişman bir zenci kadın dikkatle kâğıt oynayan karanlık yüzlü dört kişiyi gözlüyordu. Bir sivil polis koşarak geldi ve Eduardo Gomez'in kulağına bir şeyler fısıldadı. Gomez, Malko'ya:

— Herif karşıda, balkonunda kızlar bulunan yeşil eve sığınmış. Pek kolay olmayacak, dedi.

Yarım düzine kadar, sutyen ve şortlu kız balkondan onlara bakıyordu.

Birden, içlerinden birisi bir oturak aldı ve içindekini SWAT'm adamlarından birinin kafasına boşalttı. Öfkeden deliye dönen adam M 16'nın tetiğine asıldı.

Patlamaların sesi kesildiğinde, kızlar çığlık çığlığa içeri kaçışmışlar ve sokak bir anda evlerden, kahvelerden çıkan insanlarla dolmuştu. Özellikle gençler araba dolusu küfrediyorlardı. Bir taş Malko'nun omzuna geldi. Bir başkası, yanında duran hurda bir arabanın ön camını tuzla buz etti.

Çıplak gövdeli, gözü dönmüş bir adam elindeki palayı sallayarak üzerlerine yürüdü:

— Domuzlar! Katiller! Defolun!

Gerilim yükseliyordu. Göstericilerin tehditleri giderek artıyordu. Havada boş bira kutuları uçuşmaya başlamıştı.

SWAT'ın adamları yavaş, ama kararlı bir biçimde tahta balkonlu yeşil evi kuşatıyorlardı.

— Hep aynı hikâye, diye içini çekti Eduardo Gomez. Ne zaman burada bir serseri yakasalak, kafamıza çürük bir hindistancevizi yememeye çalışırız.

Geriye döndü ve eliyle itfaiyecilere işaret

etti. Aynı anda, hortumdan göstericilerin üzerine su yağmaya başladı. Göstericiler gerilediler. Koca kamyon bütün caddeye hakim olmuştu. Birden Malko'nun kulağının dibinde bir ses gürledi.

— Saklanın!

Tahta balkonda beliren gölgeyi görebilecek kadar vakti oldu.

Sonra kulakları sağır edici patlamalar başladı. Yanındaki polislerden biri yere yığıldı. Diğerleri balkonda beliren gölgeye deli gibi ateş ediyorlardı. Çıplak gövdesi, yerinden fırlamış gözleriyle Nieves, iki eliyle Magnum'una asılmıştı. Bir kurşun itfaiye kamyonunun ön camından girdi, şoförün kafasını parçaladı. Malko başa nişan alarak ateş etti. M 16'lar aralıksız mermi yağdırıyordu. SWAT'ın iriyarı bir adamı otomatik tüfeğini beline dayadı ve balkona doğrulttu. Sekiz şiddetli patlama birbirini izledi. Etki korkunçtu. Balkonun çürümüş tahtası parça parça havaya uçtu ve balkon ağır çekilmiş bir filmdeki gibi çöktü. Kimse Nieves'in ne zaman ve kimin tarafından vurulduğunu farkedemedi. Polisler onu yıkıntıların arasından çıkardıklarında, sağ elinde boşalmış Trooper'ım sıkı bir et ve kan kütesinden başka bir şey değildi.

Kalabalık yeniden toplandı. Kızlar evden çıkıp cesedin başına toplandılar. 1 SWAT'm adamları havaya ateş ederek onları dağıtıyorlardı. Malko, bıçağıyla üzerine saldıran bir çılgından kılıpayı kurtuldu. Göstericilerin üstüne su sıkılmaya devam ediliyordu. Eduardo Gomez elinde silahıyla cesedin yanında durmuş avazı çıktığı kadar bağıırıyordu.

Sonunda, takviye olarak' bir düzine polis geldi ve göstericileri kordon altına aldı. Vakit tamamdı. Havada bir bira kutusu uçtu ve Malko'nun bir metre kadar yanında patladı: Molotofkokteyli...

Hepsi iliklerine kadar ıslanmıştı. İki polis Nieves'i ayaklarından çekti. Öylesine çok kurşun yemişti ki, tanınmaz bir haldeydi. Baş kan içinde, göğsü ve karnı delik deşikti.

Bir kız gözyaşları içinde yaralarına bakıp diz çöktü. Eduardo Gomez, Nieves Malpica'nın ceplerini boşalttı. Üç tane yüz dolarlık, kokain dolu kanlı bir ilaç kutusu, bozuk paralar, kirli bir cüzdan, çalışma belgesi, ehliyet, bir kızla çekilmiş resim ve dörde katlanmış bir kâğıt parçası. Bir telefon numarası.

Malko polisin omzunun üzerinden numaray okudu: 656. 74, 93. Sonunda Gomez, Hilton'un bir odasına- ait "manyetik bir anahtar" çıkarttı. Anahtar otel müşterisinden başkasına verilmezdi. Nieves'te ne arıyordu?

SWAT'ın birkaç adamının arasında, gerçek bir ordu tarafından tutulmuş boş araziye kadar kendilerine yol açtılar.

Eduardo Gomez kendini polis arabasının içine attı ve söze girdi:

— Bu salak intihar etti!

Malko manyetik kartonu alıp inceledi. Garipti, çok garip...

— Beni Hilton'a bırakır misini:?. diye sordu, iris Cruz'a soracağım birkaç soru olacak.

Geldiğinde havaalanından kiraladığı Ford'u otoparkta bırakmıştı.

V. BÖLÜM

Hilton henüz sakinleşmemişti. Hol ve otopark hâlâ polis kaynıyordu. Malko, İris Cruz'un katına çıkan koridora girdi, kaldığı odaya doğru devam etti. Siyah bereleri gözlerine kadar inik SWAT'ın iki adamı, ellerinde M 16'lar, kapıda nöbet tutuyorlardı.

Malko'yu görünce araya girdiler.

— Nereye gidiyorsunuz?

— Bayan Cruz'un yanına, dedi Malko.

Nieves'in cesedinden aldığı manyetik kartonu aklı ve enayi durumuna düşme tehlikesine rağmen kilide soktu. Hafif bir uğultudan sonra bir "klak" sesi duy udu ve kilit açıldı. Malko kanatı itti ve içeri girdiğinde vahşi bir çığlıkla karşılaştı, iris Cruz yatağında doğrulmuş faltaşı gibi açılmış gözleriyle ona bakıyordu. İki siyah bereli aynı anda orada bittiler. Malko'yu tanıyınca Gruz sakinleşti.

— Oh! Özür dilerim, dedi. Şu hikâyeden beri korkudan çılgına döndüm. Güvenlik istedim...

İki polis hayal kırıklığı içinde geri çekildiler. Malko onu inceledi: Üzerinde çok kısa bir kimono vardı ve sigara içiyordu. İki yastığa yaslanmıştı. İçersi temizlenmiş, televizyon yenilenmiş ve kırık cama bir kontrplak konmuştu. Gaston de Lagrange şişesi boşal-

mıştı. Hiç kuşkusuz konyak harika bir sakinleştiriciydi. Malko yanına oturdu, elini tuttu ve onu öptü.

— Size saldıran vuruldu, diye açıkladı.

— Kimmiş?

— Tokyo Mahallesi'nden bir serseri.

Şaşırması gibi başını çevirdi.

— Anlamıyorum.

Malko onu kendine doğru çekti ve dudaklarını boynunda ve yüzünde gezdirdi, iris Cruz kendini iyice bırakmıştı.

— Yarım kaldığımız yerden devam edelim, diye fısıldadı Malko.

Kadın hiç karşı koymadan kıkırdadı:

— Fırsatı hiç kaçırmıyor sunuz.

Utangaç utangaç Malko'yu öptükten sonra tekrar eski ateşli halini aldı. Malko, göğüslerini sıkmaya başladığı zaman mutlu bir iniltiyle kendini bıraktı, sonra ustalığını göstermek için Malko'yu soymaya başladı.

Malko, böyle nefis bir vücudun tadına varamamanın yazık olacağını düşünerek, beynini saran mesleki kuşku kâfesinde attı, doyumun doruk noktasına kadar bu anı sürdürdü.

iris Cruz birden, şaşkınlık içinde siyah gözlerini Malko'ya dikti.

— Kim verdi odamın anahtarını sana?

Bu tam Malko'nun beklediği soruydu.

— Seni öldürmek isteyeninin cebinden çıktı.

Hiç kuşkusuz odaya bununla girdi ve seni beklemek için balkonda saklandı.

iris Cruz şaşkın şaşkın ona baktı.

— Resepsiyondan çalmış olmalı.

— Belki, dedi Malko. Ama bu küçük bir

olasılık. Oradakiler çok tedbirlidir, sonra bu "anahtarlar"ın numaraları yoktur... Başka bir açıklaması olmalı.

Malko, kadını izliyordu. Birden bakışlarında bir parıltı gördü.

— Onu belki arkadaşlarından birisi o adama vermiştir? dedi.

iris, başını salladı.

— Ama niye beni öldürmek istiyordu?

— Hiçbir fikrim yok. Polisler de bir şey bilmiyor.

iris Cruz bir sigara yaktı ve dumanını üfledi. Terginlikten yüzü kıvrılmıştı. Malko son darbeyi indirmenin tam zamanı diye düşündü.

— Miguel diye birisini hatırlıyor musun?

Malko kadının gösterdiği tepkiye şaşırıldı.

— Miguel... Hayır, ben...

— Bir hafta önce, dedi Malko, seni odana götüren sakallı, yakışıklı Kübalı.

Kadın şaşkın şaşkın ona baktı.

— Ama, nerden biliyorsun ki...

— Çünkü, Miguel ile ben de ilgileniyorum. Seni öldürmek isteyen onun arkadaşlarından biriydi. Miguel'in kim olduğunu biliyor musun?

— Hayır, diye cevap verdi genç kadın.

• — Bunu sana söyleyeceğim...

iris Cruz soğukkanlı bir şekilde "kokain kovboyu"nun geçmişini dinliyor, Malko kadının her an korkudan büyüyen gözbebeklerini farkedebiliyordu. Küllükte sigarasını ezdikten sonra kadehinin ağzına kadar konyak doldurdu ve sordu:

— Peki, polis misin sen?

— Pek sayılmaz, dedi Malko, ama Miguel Cuevas'ı arıyorum. Bana yardım eder misin?

Başını salladı.

— Hayır.

— Niçin?

iris tek söz etmeden çırlıçıplak ayağa kalktı, bara yaklaşıp soğutucuyu açtı. İçersini eşeledikten sonra çıkardığı plastik bir kutuyu Malko'ya gösterdi, içinde beyazımsı, birkaç santim uzunluğunda bir cisim vardı. Malko dehşet içinde bunun bir insan parmağı olduğunu farkettiler.

— Bana bütün anlattıklarını önceden biliyordum. Seviştikten sonra bana kendinden söz etmeye koyuldu. Artık onu durduramazdım... Dehşet içindeyim. Sonra gitmeden önce, cebinden bunu çıkartıp yatağa attı ve bana: "Bugün bir kızı öldürdüm, işte parmağı. Beni ele verebilirdi. Eğer benden birisine söz edersen seni de öldürürüm" dedi.

— Neden bu parmağı sakladın? diye sordu Malko şaşkın şaşkın.

iris Cruz sinirli sinirli bir sigara daha yaktı.

— Bilmiyorum. Onu atmaya cesaret edemedim. Nereye koyacağımı bilmiyordum. Bu yüzden oraya sakladım. Onu gömmek için ormana gitmeyi düşünüyordum. Şu zavallı kız...

— Yine de Miguel Cuevas seni öldürmek istedi, diye belirtti Malko. Halbuki ona karşı bir şey yapmamıştın...

— Nedenini biliyorum, dedi Cruz alçak sesle. Dün telefon etti bana. Parmağı ne yaptığımı sordu. Sakladığımı söyledim... Hemen telefonu kapadı.

— "Anahtar"ının kimde olduğunu biliyor muydun?

— Hayır, kaybettiğimi sandım. Bir başkasını yaptılar bana.

— Yalnızca parmak yüzünden mi seni öldürmek istedi?

iris Cruz başını eğdi.

— Bilmiyorum. Durmadan konuştu. Bana sahip olamıyordu. Saatlerce okşadım onu ve sonunda onu tahrik etmeyi başardım. Bir olay oldu. Biliyorsun iriyarı birisi. Sonra, beni her yere götürmek istiyordu: Bahama'ya, Miami'ye, Vegas'a.

— Nerede yaşıyor?

— Bilmiyorum. Yemin ederim.

Yeniden ağzını kapamıştı. Korkudan sesi soluğu kesilmişti. Birden Malko'nun boynuna atıldı.

— Benimle kal, yalnız olmak istemiyorum.

Bir yandan da vücudunu Malko'ya sürtüyordu. Gözü doymamıştı. Malko'nun aklı başka yerdeydi.

— Nereye gitti? diye sordu. Yaşadığı sürece tehlikede olacaksın. Konuşmamana rağmen, bu gece olanlara bir bak.

iris Cruz duraksadı, sonra anlaşılmaz bir sesle:

— Miami'de, dedi.

— Teşekkür ederim, dedi Malko.

Kıscak kimonosuyla kapıya kadar Malko'yu geçirdi. Ve ayaklarının üstünde dikilerek onu uzun uzun öptü. Kapının önündeki nöbetçi polislerin gözleri faltaşı gibi açıldı.

Koridorun sonuna gelince Malko arkasını döndü. Tam o anda da iris Cruz'un

kapısından içeri giren mavi üniformalı gölgeyi farkettiler. iris Cruz, gerçekten çok yakın bir korumayı tercih etmişti.

*

**

Teğmen Eduardo Gomez hüznle aşınmış ayakkabılarına baktıktan sonra kaşındı. Sakallına dikkatlice bakan birisi yediği yemekleri söyleyebilirdi. Malko'ya Nieves'in cesedinin fotoğraflarını uzattı. Hiç de iç açıcı değildi... -

— Telefon numarasını araştırdık, dedi. Burada hiçbir karşılığı yok. Öteki ülkeleri saymazsanız yalnız ABD'de altı yüzden fazla merkez var. Bir şeyler elde etmek zor olacak.

— Miami'ninkini araştırabilir misiniz? diye sordu Malko.

— Niçin Miami?

— Bir önsezi, dedi Malko.

— Sekreterime Bell Company'yi aramasını söyleyeceğim. Bilgisayarlarında bütün numaralar var. Beklerken bir bira için. Bir rapor hazırlamam gerekiyor. 357 Magnum burada satılmamış. Hiç kuşkusuz Miguel Cuevas getirmiş onu. Nieves gibi bir berduşun onu alacak parası çıkmaz.

Konuşmadan biralarını içtiler. Malko votkayı tercih ederdi, ama Gomez'i incitmek istemedi.

Zenci sekreter kız parlayan gözlerle içeri girdi ve açıkladı:

— Teğmen, numara Güney Miami'deki bir lokantaya ait. La Carretera, 3410, Güneybatı 8. Cadde.

Kâğıdı masanın üstüne koydu. Eduardo Gomez sırtmasını gizleyerek başını salladı.

— Bak şu işe! Tam Küçük Havana'nın göbeğinde burası...

Malko, yeni bir sağnağı haber veren koca bulutlara baktı. Porto Riko oldukça can sıkıcıydı. Üstelik, ölüm kol geziyordu. Air France'ın Concorde'unda Paris-Recife hattının açıldığı haber veren bir ilan okumuştı. Birden canı Brezilya'ya gitmek istedi. Orada hiçbir gerginliği kalmazdı insanın.

— Miami'ye gideceğim, dedi.

Eduardo Gomez uzun bir süre ona baktı, kirli sakalını sıvazlayarak ayaklarını masanın üstüne uzattı.

— Berbat bir fikir! dedi. Umarım, 357 Magnum'un kurşunundan daha hızlı koşuyorsunuzdur.

VI. BÖLÜM

— Demek, Miguel Cuevas'ın Miami'de olduğunu ve La Carretera'da bulunacağını düşünüyorsunuz? dedi Eddie Garcia.

— Onun Miami'de olduğuna dair nedenlerim var, diye açıkladı Malko. Üstelik bu lokanta elimdeki tek ipucu. Bu sizi eğlendirmişe benziyor. Neden?

Dedektif cevap vermedi, -dudaklarından taştan dört dişini meydana çıkartarak sırttı.

— Gülmüyorum, dedi, gülmekten ölüyorum...

Tavşan dişleri, kesik kesik konuşması, ani hareketleri, hiç eksik olmayan sinirliliği ve aşırı cinsel tutkusundan ötürü Eddie Garcia'ya "Ateşli Tavşan" derlerdi. Yine de DE A'nın en iyi dedektiflerinden biriydi. Giyimine son derece özen gösterdiğinden silahını ayak bileğinin üzerindeki bir kılıfta taşıyordu. Buz gibi bakışları ancak bir kadının kalçasına bakarak canlanırdı.

Malko onu, o sabah Porto Riko uçağından iner inmez katıldığı DE A'nın havaalanındaki o garip binasında yapılan toplantıda tanımıştı. Burası Güney Florida'nın uyuşturucuyla savaş merkeziydi". Kendisini orada, Kılıçbalığı Harekâtı'nda Malko'ya yardım emri alan DEA sorumlusu Brent Hammock karşılaşmıştı.

Eddie Garcia daha önceden de Cuevas ile uğraşmıştı. Brent Hammock Atlanta'ya hareket edeceğinden, Eddie Garcia, Malko'ya Civic Center'ın yanındaki Holiday Inn'in VIP salonunda randevu vermişti.

Oldukça şaşırtıcı bir yerdi burası...

Barın üstündeki bir pankarta kırmızı harflerle: "Saat sekizden sonra, yalnız gelen hanımlara yüzde elli indirim yapılır" diye yazılmıştı. Hemen hemen bütün masalar doluydu. Parmaklarında kocaman yüzükleriyle göbekli adamlar, makyajlı zarif kadınlar durmaksızın içki içiyorlardı.

Malko Ateşli Tavşan'a neden ölesiye güldüğünü sormaya fırsat bulamadı. Masalarına iki kız gelmişti. Ufak tefek esmer olanının ateş gibi gözleri ve başdöndürücü bir gülümsemesi vardı. Yanındaki zenci kız ise sütun gibiydi. Üstündeki yerel polis üniforması dapdaracıktı. Örgülü saçı beline kadar uzanıyordu. Kemerindeki Colt Python'un yanında bir de telsiz vardı.

Eddie Garcia ayağa kalktı ve esmerden başlayarak onları tanıttı:

— Nişanlım Ingrid. Gail Hunter da bizimle beraber çalışıyor. DEA'nın kurslarına katıldı.

Görünüşünün aksine, Gail'in eli yumuşacıktı... İnsan o konuşurken gözlerini kapasa Donna Summer'ı dinlediğini sanırdı. Mini etekli bir garson kız, masaya hemen daiquiris getirdi. ABD'de olmalarına rağmen insan kendini Karayipler'de bir adada sanırdı. Zenci polis kızın güzelliği Malko'yu büyülemişti.

Gail bardaki müşterilerden biriyle konuş-

mak için kalktı. Bir seksen boyunda olmalıydı. Dolgun kalçaları ve bir ceylanınki gibi uzun bacaklarıyla bir papazı bile günaha sokabilirdi.

— Güzel, değil mi? diye fısıldadı Eddie Garcia.

— Siz de mi polissiniz? diye sordu Malko Ingird'e

— Hayır, savcılık bürosunda çalışıyorum. Ateşli Tavşan kahkahayı bastı:

— Kolombiyalıdır o, aslında çalışmaya da pek ihtiyacı yok. Bütün yeğenleri kokain tutkunudur. Zaten kendini işten attırmaktan başka bir şey düşündüğü de yok.

Kolombiyalı ufak tefek dilber ona öfkeyle baktı.

— 'Kapa çeneni, benim yeğenim filan yok. Hem yarı yarıya iktidarsızsan bu benim hatam değil. Bütün gününü orospularla yatıp kalkmakla geçirme sen de.

— Miguel Cuevas'tan söz etsek?., diye söze karıştı Malko.

Gail Hunter tekrar yerine oturdu. Belindeki telsiz cızırdıyordu. Barın müşterileri gözlerini ona dikmişlerdi...

— Miguel Cuevas, diye başladı dedektif, Miami'nin tipik ürünlerinden biridir. Burası, savaş öncesinin Kazablanka'sıgibi. Para dabol. Güney Amerikalı kaçakçılar sahte pasaportları ve kokain dolu bavullarıyla buraya gelirler. Yirmisinden ancak biri enseleniyor. Bogota'da bin dolar yatırıp buradan yüz bin alıyorlar. Bu işe Kübalılar başladı. Şimdi ihracatı Kolombiyalılar ele aldı ve perakende satışı da Kübalılara bıraktılar. Her yıl elli ton kokain

giriyor Florida'ya. Öylesine paralan var ki herkesi satın alıyorlar, yargıçları, polisleri, gümrükçüleri, bankacıları. Gün boyunca hep ceset toplarız. Kimlikleri sahtedir, onları kimin, neden öldürdüğü bilinmez.

Gail Hunter onun sözünü kesti.

— Bilinir canım! Parayı ödeyemeyen tüccarlar...

Garson kız daiquiris dolu bir tepsi daha getirdi. Hafif müzik ve alkol rahat bir ortam yaratmıştı.

Gail Hunter bacak bacak üstüne attı, iri siyah gözlerini Malko'ya çevirerek merakla sordu:

— Miguel Cuevas'ın peşinde misiniz?

— Ya siz?

Zenci kız nazıkçe gülümsedi:

— Elbette, ama Miami çok büyük. Onu bulmak zor. Tabii, dediğiniz gibi buradaysa eğer. Belki Kolombiya'ya ya da Las Vegas'a gitmiştir. Zaten sekiz ay önce oradaydı. Nevada News'de Frank Sinatra ile resmini gördük.

— Peki, yakalamadınız mı onu? diye sordu Malko şaşkın şaşkın.

Eddie Garcia gülümsedi:

— Memuruz biz... Kâğıtlarımız Las Vegas'a gönderilinceye kadar adam tüydü. Herifin orada gece gündüz emrinde hazır bekleyen bir uçağı var. Günde on bin dolara patlıyor bu ona. Vegas'ta herkes Miguel Cuevas'm kucak kucak kokain sattığını ve paraya para demediğini bilir. Araştırdık: MGM Gazinosu'nda bir milyon dolarlık kredisi varmış.

— Biz senden yüz dolar bile koparamayız, diye kahkahayı bastı Ingrid.

Eddie Garcia'nın alt çenesi daha da içeri gömüldü. Ingrid'in bacağına bir çimdik attı ve konuştu.

— Evet, ama ben yatağымda öleceğim. *

— Ama yine de şu Miguel Cuevas'ı burada, Miami'de kimse aramıyor mu? dedi Malko.

Ateşli Tavşan sinirli tiklerle Malko'ya doğru eğildi.

— Arıyor tabii! dedi. Yalnız, adam kendine ihanet edebilecekleri sürekli olarak temizliyor. San Juan'da yaptığı gibi. Tam bir akrep bu. Tabii biz de gerekli istihbaratı yapamıyoruz. İnsanlar korku içinde. Geçen yıl onun nerede saklandığını bilen bir muhbirimiz vardı. Onu iki manga polisle koruyorduk. Ama ne oldu? Miguel Cuevas konuşursa, çocuklarını, karısını, babasını ve annesini öldürteceğini söyledi. Öteki ise, aklını kaybetti. Miguel, beş bin dolara herhangi bir Kolombiyalı katili kiralayabilir. Antrenman olsun diye sakatları öldüren cinsinden birini. Bir düzine kadar sahte pasaportu var Cuevas'm. Herif artistlerin mahallesinde ev kir alıyor ya da satın alıyor. İşin doğrusu korkunç adam. 2 Mayıs 1980'de burada, kırmızı ışıktaki devriye polisi ön koltuktaki tabancasını farkedip onu tutukladı. Üstünde bir tabanca, bagajda da üç makineli tabanca bulundu. Ehliyeti de yoktu üstelik. Kendini Dade County Hapishanesi'nde buldu.

— Kaçtı mı?

— Kaçsa neyse! Tam tamına yetmiş iki dakika kaldı içerde. Bin beş yüz yetmiş beş

dolar kefalet ücreti ödedi ve Cadillac'ına binip gitti. Olaydan iki ay sonra bizim haberimiz oldu. Onu aradığımızı bilmiyorlardı. Ayrıca Miami'de İngilizce konuşan bir Kübalı çok sık görülen bir şey.

Gail Hunter'ın yüzünde melankolik bir gülümseme belirdi. Malko birçok şeyi anlamaya başlıyordu. En başta da, CIA'nui kendisini niçin çağırdığını...

— Ya FBI? diye sordu Malko.

Eddie Garcia gülmekten az kalsın boğulacaktı. Ingrid sırtına vurmak zorunda kaldı.

— Miami'de FBI otuz kişi. Rejim düşmanı Kübalılarla, Castro yanlılarıyla ve Güney Amerika ülkelerinin tüm ajanlarıyla uğraşıyorlar. Oysa bu herifi tam anlamıyla izleyebilmek için sekiz dedektif gerekli. Diğerleri raporlarını yazarken ancak üçü takiple uğraşabiliyor. Bu gidişle Miguel Cuevas kokainini FBI'ın pencereleri altında satacak. Zaten herifler DEA'dan nefret ediyorlar. Bir işe yaramadığımız iddiasındalar...

— Küba'ya kaçırılan silahlardan haberiniz var mı?

Garcia suratını astı.

— Evet. Bize birçok haber gelir, ama şu yok yere yedi yüz bin dolara patlayan San Juan hikâyesine kadar, ortada somut bir şey yoktu. Şimdi ise herif artık gözünü açtı.

Malko dördüncü kadehi bitirmesine rağmen, korkusunu üzerinden atamamıştı. Dedektif üzerine doğru eğildi ve kulağına fısıldadı:

— Eğer Miguel Cuevas'ın hakkından gelerseniz, DEA hayatınızın en güzel ziyafetini

çeker size, ama Homicide Squad'ı* da işsiz bırakırsınız.

Malko son bir umutla sordu:

— Peki La Carretera? Yine de bu bizim için bir çıkış noktasıdır.

Ateşli Tavşan ile Gail Hunter bir an kurnazca bakıştılar ve dedektif Malko'ya doğru eğildi.

— Tamam! dedi. Akşam yemeğe oraya gidiyoruz, gerekeni kendi gözlerinizle görürsünüz.

*

**

Kızarmış süt domuzuyla mercimek çorbası, yemek listesinin en hafif yemekleriydi. Ateşli Tavşan dudaklarını yalamaya başlamıştı bile. La Carretera'da personel ve müşterilerin tümü Kübalıydı. İki resmi polis telsizlerini masanın üzerine bırakmışlar, yemek yiyorlardı. Dışarda bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Lokantaya ulaşabilmek için bir gölü aşmak zorunda kalmışlardı.

Eddie Garcia çağırınca garson kız bitkin bitkin yaklaştı. Dedektif İspanyolca olarak sordu:

— Miguel diye birisini tanıyor musun? Miguel Cuevas. Büyük, açık gri Fleetwood Cadillac'ı var.

Kızın yüzü asıldı. Yavaşça başını salladı.

— Hayır, tanımıyorum. O kadar müşteri var ki...

Eddie Garcia ısrar etmedi, yemek listesini aldı ve listedeki şarapları Malko'ya gösterdi.

Malko hayretler içersinde şişesi yedi yüz elli dolar olan bir 1959 Laffitte-Rothschild gördü. Küçük Havana'nın göbeğinde, olağanüstü bir şeydi bu. Dedektif bakışlarını garson kıza çevirdi.

— Aperitif olarak bir şişe şu şaraptan istiyorduk.

Kız listeye bir göz attı, başıyla onaylayıp uzaklaştı. Malko Eddie Garcia'nın CIA'ya masrafları şişirip şişirmediğini düşündü.

Garson geri geldi ve açıkladı: "Kalmamış..." Eddie Garcia Malko'ya döndü ve neşeli bir sesle:

— Gelin, dedi.

Malko şaşkın bir halde onu izledi. Mutfağa girmek için tezgâhı dolandılar. Bir görevli engel olmaya kalktığıında dedektif, kimliğini gösterdi ve üstünde Cellar* yazılı bir kapının önüne geldiler. Eddie Garcia kapıyı açtı ve içeri girdiler. Burası mahzen olarak kullanılan serinletilmiş bir odaydı. Eddie Garcia dosdoğru dipteki rafa ilerledi, bir sıra şişeyi Malko'ya gösterip bir tanesini çıkardı.

— Bakın.

İki raf 1959 Laffitte-Rothschild ile doluydu. Dedektif şişeyi yerine koydu.

— Bu Cuevas'ın favori şarabıdır. Buraya geldiğinde bundan başkasını içmez. Eğer bulamazsa bütün personeli kurşuna dizmekten çekinmez. İşte bunun için "yok" dediler bize. Tutuklasam bile kimse tek söz söylemez. Miguel Cuevas'a ihanet edilmez. Onun o tuhaf mezhebin rahibi olduğunu biliyorlar ve onları

büyüleyebileceğine inanıyorlar. Bu gibi şeylere önem verilir burada.

Masaya döndüler ve Eddie Garcia sangria ile yetinmek zorunda kaldı.

Nefis kahveden sonra Malko'nun cesareti biraz yerine gelir gibi oldu.

— Miguel Cuevas'ın evi gibidir burası, diye açıkladı Ateşli Tavşan. Miami'de olduğu zamanlar arasıra gelir buraya. Aslında, her gün öğle ve akşam yemeklerine buraya gelmek gerekirdi... Personele gelince, konuşmaktansa ellerini kesmeyi tercih ederler. Cuevas yüz dolarlık bahşişler veriyor onlara...

— Bir de onu San Juan'a götüren uçağın pilotu var, diye belirtti Malko.

Eddie Garcia parmağıyla Gail Hunter'ı gösterdi.

— O size yardım edebilir. Önceden, uyuşturucu kaçakçıları üstüne çalışıyordu. Bu pilotun sorguya çekildiğini ve adamın bir şey bilmediğini iddia ettiğini biliyorum.

Malko zenci kadına döndü.

— Bilgi toplamam gerekiyor, dedi Gail.

Eddie Garcia konuşmasını bitiriyordu. Tavşan dişlerinin aralıklarında kızarmış domuzun son artıkları görülüyordu. Ingr'i' anlamlı bir bakış attıktan sonra Malko'y;.. döndü.

— Sizden ayrılırsak bize kızmazsınız değil mi? Bu ufaklığın benimle yatmak için can attığını hissediyorum.

Ingrid öfkeyle ona bir dirsek attı. Malko hesabı ödedi. Kasanın üstündeki bir yazıda: "Sahte kredi kartı kullandığınızda derhal polis çağrılır" diye yazıyordu. Eddie Garcia kasiyer

kadına doğru eğildi ve yazıyı göstererek fısıldadı:

— Miguel Cuevas hariç.

İriyarı Kübalı kadın pis pis baktı. Dışarda, Gail Hunter Malko'ya:

— Arabam Holiday Inn'de, dedi. Beni bırakabilir misiniz?

Kiraladığı mavi Toyota oldukça yeniydi. Malko, CIA muhasebecilerine saygısından Mercedes'i reddetmişti.

— Küçük Havana'da dört yüz bin Kübalı var, diye içini çekti Gail Hunter. Yüzde yirmisi uyuşturucu kullanıyor. Veletler bile. Uyuşturucu tüccarları kendileri adına bankada hesap açmaları için öğrencilere on bin dolar veriyor. Onlar da bin dolarını kendilerine saklıyor. Bununla da ilk kokainlerini alıyor ve bunun müptelası oluyorlar. Sonra onlar da satıcılığa başlıyor.

— Şu pilot hakkında daha çok şey öğrenmemiz gerek, dedi Malko.

— Bana yardım edebilecek bir arkadaşım var, dedi Gail, ama gece yarısına kadar Homicide Squad'ta çalışıyor.

Saat on olmuştu.

— Fontainebleau'da bir şeyler içmek ister miydiniz? diye önerdi Malko.

Gail gülümsedi.

— Oo! Hiç gitmedim oraya! Miami Beach'in en pahalı yeridir orası.

— Daha sonra da arkadaşınızı görmeye gideriz... dedi Malko.

Miami'yi, Miami Beach'ten ayıran Biscayne Körfezi'ni geçmeleri yirmi dakika sürmedi. Bu mevsimde Miami Beach, bomboş bir

mezarlığa benziyordu. Fontainebleau, Atlantik'e bakan Collins Avenue üzerinde yükselen beyaz bir yapıydı. Siyah rengin egemen olduğu disko bar, Poodle Room'a girdiklerinde bütün erkeklerin gözleri Gail Hunter'a çevrildi. Kibirli tavırları ve beline kadar uzanan saç örgüsüyle son derece çekiciydi.

Dans ettiler. Yüzleri birbirlerine değdi, dudakları da. Kılıflı tabancası her zamanki gibi belinde asılıydı. Kimse onu farketmişe benzemiyordu.

Üçüncü daiquiriste, Gail Hunter gülerek itirafta bulundu.

— Çocukken bir çetemiz vardı. Fontainebleau'nun uzun sandalyelerini çalar başka otellere satardık. Dondurma paramız çıkardı..

Kendini, onun çekiciliğine kaptırmasına karşılı, Malko bir numaralı derdini unutmuştu. Saat on bir buçuktu.

— Gidebiliriz, diye önerdi..

*

**

Homicide Squad 14. Cadde üzerinde, hapishanenin karşısında dört katlı, yeşil bir binada bulunuyordu. Birinci kata çıktılar. Birkaç dedektif ya daktilo yazıyor, ya da telefonla konuşuyordu. Gail Hunter, Kübalı olduğu açıkça belli olan iriyarı sivil birisinin bulunduğu sağdaki odaya girdi. Adam onu görür görmez yerinden fırladı ve boynuna sarıldı.

— Gail! Vay şeytan!

— Yüzbaşı Raul Diaz, diye takdim etti Gail.

Zenci kadın Malko'yu tanıtip görevini

açıkladı. Raul Diaz ağzını yaya yaya sırttı.

— Eğer bizi bu heriften kurtarırsanız sizi alnınızdan öperim.

— Bize biraz bilgi ver bakalım, dedi Gail ve uçağın pilotu hakkında bütün bildiklerini anlattı.

Yüzbaşı Diaz dosyaları, klasörleri çıkardı. Sonra küçük bir bilgisayarın önüne oturdu. Biraz sonra dışarı çıktı ve elinde bir resimle geri döndü: Çok uzun boylu, dazlak kafalı, hafif kambur, altmış yaşlarında bir adamdı bu.

— John Rabelais, diye açıkladı. Pilot. Uyuşturucu kaçakçısı. Yılda üç kez, Kolombiya'dan yirmi ton kokain getirir. Florida'da kullanılmayan bir piste iniyor. İki yolculuk arasında da DC 7'sini Jamaika'da bırakıyor. Bir türlü suçüstü yakalayamadık onu. Miguel Cuevas'ı tanıdığını bilmiyorduk.

— Nerede yaşıyor?

— Key Largo. 6547 Blue Ridge Lane. Evli, iki çocuklu. 450 Mavi Mercedes'i ve teknesi var* Resmi alın. (Sonra Malko'ya döndü.) Arada bir bize uğrayın, bazen sağlam haberlerim olur. Özellikle Gail gibi nefis bir kızla gelerseniz...

— Teşekkür ederim, dedi Malko Gail'e. Bir şey bulursam haber veririm size.

— Ben teşekkür ederim, dedi Gail içten bir şekilde.

Birkaç saniye bakiştılar, sonra Malko onu öptü. Gail ateşli bir şekilde karşılık verdikten sonra kendini çekti.

— İyi geceler!.. Görüşmek üzere!

Malko, arabasına binene kadar gözünü

ondan ayırmadı. Amerikalıların sağı solu belli olmazdı. Ama yine de bu nefis, vücudu keşfetmeden Miami'den ayrılmayacağını umuyordu. Bu muhteşem dışının yanında iris Cruz çekiciliğini kaybetmişti... Daiquirisler kan basıncını artırmıştı. Tekrar Fontainebleau yoluna çıktı. Gece Miami Nehri daha da hüzünlü gözüküyordu...Miami Herald'mbaşharfleri karanlıkta pırl pırl parlıyordu.

Bundan sonra yapılacak şey, John Rabelais'yi konuşturmaktır. Malko belki onu konuşturmayı başarabilirdi. Ne de olsa, geçmişini biliyordu artık.

VII. BÖLÜM

Yol, Everglades'ın bataklıkları arasından iümdüz uzanıp gidiyor, Malko kavurucu sıcakta uyumamaya çalışıyordu. Florida Parkway Kavşağı'nı farketmeden geçtiğinden; yapılmakta olan hava metrosu inşaatı boyunca uzanan US 1 yoluna sapmak zorunda kalmıştı. Şimdi bataklığın ötesinden denizi seçebiliyordu. Zaman zaman, timsah ve yılan dolu bir iğrenç bataklığın içine doğru uzanan küçük patikalar görölüyordu. Doğal park Key Largo, Miami'nin güneyinde Key West'e kadar uzanan dilin başlangıcında bulunuyordu. Her şey göz alabildiğince dümdüzdü. Sert toprakla denizin arasında sakızağaçları, birkaç tahta baraka, karavanlar için park yerleri bulunuyordu, iç açıcı hiçbir şey yoktu. Zaten Key Largo da daha fazlasına layık bir yer değildi. Yavaşladı.

Bir tabelada: "Humphrey Bogart'ın oynadığı meşhur film burada çekilmiştir"* diye yazıyordu. Bir garaj işçisi Malko'ya John Rabelais'nin evini tarif etti. Bir lagünün kıyısında, sakızağaçlarıyla çevrili bir kır eviydi bu. Damında yüksek bir anten vardı.

Mavi Mercedes garajdaydı. Malko sıcaktan

bunalmış bir halde arabasından indi. Küçük bahçeyi geçip zili çaldı. Kapıyı ufak tefek, iri göğüslü, kalkık burunlu, mayolu bir sarışın açtı.

— John Rabelais?

— Kim arıyor?

— Kendisini tavsiye ettiler bana, dedi Malko, bir pilot arıyordum...

Kadın gülümsedi.

— Peki! Girin, Teknesiyle uğraşıyor.

Kadım izlediğinde, tekne kazıyan uzun boylu, blucinli ve hasır şapkalı adamı gördü.

— John!

Adam arkasını döndü ve şapkasını çıkartıp ağır ağır Malko'ya yaklaştı. Dazlak kafası ve buruşuk boynuyla bir av kuşuna benziyordu. Mavi gözleri içeri gömüktü. Vücudu hâlâ sıırım gibiydi. Hareketleri ağır, elleri kocamandı.

— Kimsiniz?

— Malko Linge. Bir pilot arıyorum.

— Kim verdi ismimi size?

— Miguel Cuevas.

Bakışlarını bir süre üzerine diktikten sonra sakın bir sesle:

— Öyle birini tanımıyorum, dedi. Bir yanlışlık olmalı. Ama madem ki buraya kadar geldiniz, bir bira için bari.

Biraz gölgesi olan küçük bir avluya çıktılar, ilk kez, bira hoşuna gitti Malko'nun. Pilot onu inceliyordu. Aniden sordu:

— Telefon edebilirdiniz. Sarı sayfalardayım. Nereden geliyorsunuz?

— Miami'den.

— Demek bir pilot arıyorsunuz? Bulunmayacak bir şey değil bu. Ben yaşlandım artık,

(*) "KEY LARGO", J. Hu-ton'un yönettiği 1952 yapımı Amerikan filmi. Türkiye'de "Ölüm Gemisi" adıyla gösterildi.

yalnız kendi müşterilerime çalışıyorum... Ama size bir genç bulabilirim. Nereye gitmek istiyordunuz?

— Porto Riko'ya!

John Rabelais bira kutusunu iri parmaklarıyla ezdi.

— Çok uzak, bu size bir servete mal olabilir... BWIA ya da Air France'a binseniz daha iyi yapardınız.

— Ama siz, on beş gün önce Porto Riko'daydınız. N 6548 no'lu özel bir jet kullanıyordunuz. Uçağınızı Michael Velasquez diye biri kiralamıştı. Gerçek adı ise 'Miguel Cuevas'tı.

Duvarda ezilen bira kutusunun çatırtısı duyuldu. John Rabelais ayaktaydı, kafasının tepesi ibik gibi kıpkırmızıydı.

— Bu berbat yalanlar da ne demek oluyor böyle? diye gürledi. Defolup gidin buradan. Burası benim evim ve can sıkıcı herifleri sevmem.

Malko ayağa kalktı. Gail Hunter'ın önerisi üzerine, kemerinde ağırlık yapan tabancasını yanına almıştı. Pilot onu korkutmuyordu; tepkisinden de memnundu.

— Gidiyorum, dedi Malko. Ama geri geleceğim, hem de DEA'nın adamlarıyla... Götürdüğünüz adam iki cinayet işledi. San Juan'da. Uyuşturucu kaçakçılığından söz etmiyorum...

John Rabelais küçük gömük gözlerini Malko'ya dikerek birden oturdu.

— Kimin için çalışıyorsunuz? Kimliğiniz var mı?

— Kimliğim yok, dedi Malko.

DEA dışında, federal bir örgüt adına çalışıyorum... İlgilendiğim siz değilsiniz. Bana Miguel Cuevas lazım, götürdüğünüz adam. Ve yalnızca bir uyuşturucu hikâyesi için değil. Castrocularla silah işinde çalışıyor.

— Hiçbir zaman o işe bulaşmadım, dedi pilot kızarak. İyi bir Amerikalıyım ben.

Bir an sessizlik oldu.

— Ya taşıdığınız tonlarca marihuana?

— Palavra! Kimseyi öldürmez ki bu. Üstelik hiçbir şey de taşımadım.

— Bir katille beraber San Juan'da oturduğunuz kanıtlayabilirim. Lisansınızı iptal ederler. Bana yardım ederseniz o zaman başka...

Sesini yükseltmeden konuşmuştu. John Rabelais hemen cevap vermedi. Sonra garip bir şekilde içini çekti ve parmağını Malko'ya uzattı:

— Peki! Bay... Linge. Aradığınız adamı tanıyorum. Dostum değil, bir müşteri sadece. Başımı derde sokabilirsiniz. Ama o, tek kelime söylediğimde temizler beni. Öldüğüm zaman da lisans bir işe yaramaz, değil mi?

Kusursuz bir akıl yürütme.

— Canın cehenneme! dedi kalkarken. Dade County'nin bütün polislerini yollayın isterse-niz. İyi bir avukatım var.

Pilot kapıya kadar Malko'yu izledi. Arabasına bindiğini gördükten sonra da kapıyı kapatıp içeri girdi. Ondan bir şey öğrenilemezdi artık. Bir korku duvarı olmuştu. CIA'ya hesap vermekten başka yapılacak şey yoktu.

*

**

— Mutlaka bir şeyler yapmanız gerekiyor, diye açıkladı yeni harekât şefi William Carry gergin sesiyle. El Salvador ve Nikaragua'daki asilerin önümüzdeki haftalarda Küba'dan gelecek önemli miktarda silah yüklü bir gemi beklediklerini haber aldık.

— Hepsi bu mu?

— Hayır, Bolivya'daki merkezimiz, tonlarca kokain yüklü birçok uçağın yola çıktığını bildirdi... Miguel Cuevas'ı kesinlikle bulmanız lazım.

— Miami'yi boşaltıp tek tek ayıklamaktan başka çare yok, dedi Malko.

— DEA bizden yedi yüz bin dolarını istiyor, diye ekledi harekât şefi. Başaramazsanız...

— Bunu isteyerek mi yaptığımı sanıyorsunuz? San Juan'daki pilotu boş yere sorguya çektim. Ona işkence etmem için yazılı bir izin belgesi verirsiniz...

— Saçmalamayın. Başka yolu vardır. Korkutun onu.

— Miguel Cuevas daha çok korkutmuş...

— Başka birini bulun. (Sesini alçalttı.) Size Başkan Yardımcısı George Bush'un kişisel olarak bu işi izlediğini söylemeliyim... İş başarmak önemli olacak sizin için...

— Niçin? Arlington'daki* yerim daha mı şatafatlı olacak?

— Sizinle tartışılmaz, dedi harekât şefi.

Telefonu kapattı. Güneş, İngiliz çimi gibi düzenlenmiş ıssız kumsalın üstünde pırıl pırıl parlıyordu. Akşam yemeğini tek başına

yemişti ve keyfi yoktu... Telefon tekrar çaldı.

— Bay Ligne?

— Linge, diye düzeltti Malko.

— Tamam, tamam! Linge. John Rabelais konuşuyor.

Bir an sessizlik oldu. Güzel, çok güzel bir sürprizdi bu.

— Evet, Bay Rabelais?

— Düşündüm. Beni rahat bırakacağınıza ve koruyacağınıza söz verirsiniz size yardım edebilirim...

— Miguel Cuevas'm nerede olduğunu biliyor musunuz?

— Bu akşam Miami' de buluşalım, konuşuruz, dedi pilot. 8 Cadde'deki La Esquina de Teja adlı lokantada... Saat yediye doğru.

*

**

— Gelmeyecek...

Eddie Garcia, Homicide Squad'ın küçük bürosunda her zamanki sinirli haliyle dolanıp duruyordu. Yüzbaşı Raul Diaz ise alaylı alaylı onu izliyordu.

— Gelecek, ama yalnız değil, diye belirtti yüzbaşı. Çelik yelek giyseniz iyi olur. Caddenin sonundaki dükkânda üç buçuk dolara nefis şeyler var. Bunun dışında size bir koruma görevlisi de vereceğim.

DEA, Malko ile John Rabelais'nin buluşmasını koruma altına almak için "Diaz'dan yardım istemişti.

— Bunun pek dikkat çekici şekilde olmaması lazım, diye belirtti Malko.

Yüzbaşı Diaz bilmiş bilmiş sırıttı.

(*) Washington Askeri Mezarlığı

— Merak etmeyin siz, dedi dahili telefonun düğmesine basarken. June!

Birkaç dakika sonra içeri giren genç kadının uzun kısl saçları, ince bacakları, güzel gri gözleri ve zarif bir yürüyüşü vardı.

— Dedektif June Richmond, diye takdim etti Yüzbaşı Diaz. Bu akşam sizinle beraber yemek yiyecek. Küba mutfağını çok sever ve fena nişancı da sayılmaz. Kanımca sizin pilot, kendisini rahat bırakmanız için yakışıklı Miguel'in Brezilya'da olduğunu söyleyecektir. Böyle herifler bu gibi işlere bulaşmaktan pek hoşlanmazlar.

— Bu lokanta nerede? diye sordu Malko.

Yüzbaşı Diaz haritada bir yer gösterdi.

— Burada. Küçük Havana'nın tam göbeğinde. Kuzeyde Miami River, Güneyde 8. Cadde, batıda 27. Cadde ile 5. Cadde arasında yer alan ve yüzbinlerce Kübalının yaşadığı bir bölge. Çoğunluğu hiç de kibar değildir. Kolombiyalı ve diğer Latin-Amerikalılardan söz etmiyorum... İyi şanslar!

*

#*

Küba mutfağının vazgeçilmez yemeklerinden kızarmış domuz, La Carretera'dakinden daha iyi hazırlanmıştı ve roze şarap da oldukça nefisti. Tıklım tıklım dolu olan lokantada müşterilerin yüzde doksan beşi Kübalıydı. Bir köşedeki küçük bir tezgâhta puro satılıyordu.

Malko, Homicide Squad'taki bir dedektiften ödünç aldığı çelik yelek içinde kendini rahatsız hissediyordu. June Richmond'un yere koyduğu çantasının içinde, bir telsizle on dört atımlık otomatik bit Colt bulunuyordu.

Saat yedi buçuktu ve John Rabelais hâlâ görünürde yoktu.

Malko salonu inceledi.

— Koruma nerede? diye sordu.

June gülümsedi.

— Karşıya park etmiş olan kırmızı Buick'ı gördünüz mü? O Garcia. Bu tip harekâtlarda tanınmamak için dışardan araba kiralarız. Sonra da, genellikle delik deşik olmuş bir halde geri veririz onları. Otoparkta içinde iki dedektif bulunan bir minübüs var. 9. Cadde'nin köşesinde de bir araba bekliyor. Dade County Şerifi'nin devriyeleri de durumdan haberdar.

• •

Genç kadın kızarmış domuzunu yemeye koyuldu. Biraz köşeli olan çenesinin dışında, güzel bir kadın sayılırdı. Birden, kapı gürültüyle açıldı. Çığlıklar yükseldi. June Richmond hemen yemeğini bıraktı ve elini çantasına daldırdı.

— Aman Tanrım! dedi genç kadın.

Malko başını çevirdi, içeri bir adam girmişti. Kapının yanında duruyordu ve üzerlerine bir tüfek doğrultmuştu. Vücudunun gerilmesinden Malko adamın ateş edeceğini hissetti. June Richmond Colt'unu çantasından çıkarmak üzereydi. Malko, adamın ateş etmesine engel olacak kadar zamanı olmadığını düşünerek belindeki tabancasına yapıştı.

Arka arkaya dört el silah sesi duyuldu.

Saldırgan olduğu yerde sallandı. Yüzünün ifadesi değişti. Dizleri üstüne düştüğü anda da son bir gayretle doğrulttuğu tüfeğini ateşledi.

— Polis! Polis! diye bağırdı June.

Genç kadın Colt'unu iki eliyle kavradıktan sonra saldırganın üzerine ateş etti. Malko da tetiğe asılmıştı. Silahlarının patlamalarını AR' 15'in sağır edici gürültüsü bastırdı. Bütün lokanta yaylım ateşine tutulmuştu. Kurşunlardan biri, bir garson kızın göğsünü deldi. Kaçmaya çalışan şaşkına dönmüş müşterilerden, birisi kafasına bir kurşun yedi. Büyük yuvarlak bir masada oturan bir aile de kurşunlara hedef olmaktan kurtulamamıştı.

Malko'nun tabancasından çıkan mermilerden birisi saldırganın alınına girmiş ve kafatasını parçalamıştı. Adam yere yığılırken June Richmond son kalan kurşunlarını da üzerine boşalttı. Ateşli Tavşan elinde bir Cobra ile onun arkasında belirdi ve bir tekmede tüfeği bir kenara savurdu. Dışarda bir polis arabasının mavi ışığı gözükte,sonra sivil ve üniformalı polisler içeri doluştular.

Bir kadın, yüzünden vurulan oğluna sarılmış, bir hayvan gibi uluyordu. Ciddi biçimde yaralananları masaların üzerine yatırmışlardı. Polisler çıkışları tutmuşlardı. Bir ambulans lokantanın karşısında durdu. June Richmond'un beti benzi atmıştı. Saldırganın yanına Malko ile Yüzbaşı Diaz aynı anda geldiler. Yüzbaşı kan revan içindeki cesede doğru eğildi ve açıkladı.

— Pablo Meyer. Kolombiyalı bir katil. Bir "iş" için MiamiBeach'e geldiğinden haberdardık, ama sizin için geldiğini bilmiyorduk. Şimdiye kadar on yedi kişiyi öldürmüştü. Artık kimseyi öldüremeyecek aşagılık herif...

Homicide Squad'ın patronu kaygıyla salona bir göz attı. ölüleri yere uzatmışlar,

yüzlerine de peçete örtmüşlerdi. Hastabakıcılar yaralılarla ilgileniyordu.

— Bu saldırının faturası pahalı oldu, dedi polis. Hayvan bunlar. Hedeflerini ortadan kaldırmak için kalabalığa ateş açmaktan kaçınmazlar.

Ortalık yavaş yavaş sakinleşiyordu. Bir ikinci ambulansın ardından bir üçüncüsü geldi.

—Nasıl bu kadar çabuk müdahale edebildiniz? diye sordu Malko.

Ateşli Tavşan puro satılan tezgâhı gösterdi.

— Oradaydım. Salona bakıp oyalanan o herifi gördüm. Eşkalinizi biliyor olmalıydı... Zaten pek sarışın yoktur buralarda. Sonra arabasına gidip silahını aldı. Ben de silahımı sırtına boşalttım. İhtar etmenin sırası değildi.

Bir fotoğrafçı ölülerin resmini çekiyordu. Polislerden birisi tiksiniş bir halde Yüzbaşı Diaz'a yaklaştı:

— Morgtaki aşagılık herifler cesetleri almak istemiyor. Yer yokmuş. Bir hastane bulmak gerekecek.

— Cesetler kamyonla gidecek, onları kendi ellerimle teslim edeceğim...

Malko'ya döndü:

— Morg doluymuş. Karşıda park etmiş duran frigorifik kamyonu DEA kiraladı. Aslında hamburger taşıyor. Şimdi de Kübalı ve Kolombiyalı hamburgerler taşıyacak...

Yerden saldırganın silahını alıp Malko'ya gösterdi.

— Gördüğünüz gibi, yarı otomatik bir AR 15 bu. İzin belgesiyle satışı serbest. Küçük bir parçasının çıkartılmasıyla otomatik silah

haline gelebilir... Haydi June! Raporun yazılması gerek...

Müşteriler yavaş yavaş yeniden yemeklerini yemeye koyulmuş, 8. Cadde eski sakinliğini bulmaya başlamıştı. Malko John Rabelais'yi düşündü. Yüzbaşı Diaz da aynı şeyi düşünmüş olmalıydı.

— Yarın ilginç bir ziyarette bulunacağız. DA'dan bir tutuklama belgesi çıkarttıktan sonra. Normalde bu akşam hamburger kamyonunda June ile siz olacaktınız. Şu alçak Rabelais tüymemişse anasını ağlatacağız onun.

Eddie Garcia'nın tikleri çoğalmıştı. Hiçbir zaman bu kadar sinirli olduğu görülmemişti. Kelimeler ağzından yarım yamalak çıkıyordu.

— Namussuz herif! diye geveledi. Doğdu-ğuna pişman olacak.

Cesetleri taşıyan bir ambulans hareket etti. Siyah bir muşambaya sarılı olan Pablo Meyer, kendisine bir yer bulunmasını bekliyordu..

Küçük Havana'da, her zamankinden fark-sız bir akşam. June Richmond allak bullak olmuşa benziyordu. Malko ona yaklaştı.

— Sizi böylesine bir tehlikeye attığım için üzgünüm.

June omuzlarını silkti.

— İşimiz bu. Şimdi bir büyük şişe viski devireceğim.

— Davetlimsiniz, dedi Malko. Raporunu-zu sonra yazarsınız.

*

**

— Güzel bir manzara!

June Richmond Malko'nun odasındaki korkuluktan Atlantik Okyanusu'nu seyredi-

yordu. Viskilerin sayısı dörde çıkmıştı ve kadın polis artık yazacağı rapordan söz etmiyordu. Otomatik Colt'un ağırlaştırdığı çantasını koltuğun üzerine bıraktıktan sonra uzun saçlarını geriye atıp yatağa oturdu.

. — Oldukça paralı bir örgütte çalışıyormuş-sunuz, dedi June. Şimdiye kadar böyle bir otele gelmemiştim. Bir kadeh daha doldurun bana.

Viskisini bir dikişte bitirdikten sonra, donuk gri gözlerini Malko'nun altın renkli gözlerine dikti:

— Sevişmiyor muyuz?

O kadar nazikçe sormuştu ki, reddetmek çok zordu. Zaten Malko'nun yanıtını beklemeden soyunmaya başladı. Göz açıp kapayın-ya kadar, çırlıçıplak kalmıştı. Bir çağlayan gibi dökülen saçlarıyla Tanrıçaya benziyordu.

Malko, onu hafifçe okşamaya başladı. Her dokunuşunda June ani irkilişlerde bulunuyordu.

— Dikkat edin, diye fısıldadı genç kadın, çok duyarlıyım.

Malko göğüslerinin ucunu okşayınca, June alev alev yanan dudaklarını Malko'nunkilere yapıştırdı. Hiç acele etmeden sevişiyorlardı. Birden birbirlerine kenetlendiler ve öylece kaldılar.

*

**

John Rabelais'nin küçük kır evinin karşı-sında üç araba durdu. Dade County Şerifi'ninki, Ateşli Tavşan'ın kullandığı kira-lık kırmızı Buick ve Malko'nun Toyota'sı.

Mavi Mercedes garajdaydı.

— Namussuz herif! dedi Ateşli Tavşan. Hapı yuttu şimdi.

Kapıyı çalmalarına gerek kalmadı. John Rabelais elinde küçük bir valizle evden çıkıyordu. Olduğu yerde kalakaldı. Ateşli/Tavşan elinde Cobra'sıyla ona doğru ilerledi ve bağırды:

— Bay Rabelais, kımıldamayın! Dedi County Vurucu Timi!

Pilot valizini yere bıraktı. Ateşli Tavşan hemen üstünü aradı. John Rabelais'nin beti benzi atmıştı. Ter içindeki dazlak kafasını kuruladı.

— Ne istiyorsunuz benden? diye geveledi.

Yüzbaşı Diaz sırtıttı:

— Sağlığını merak etmiştik de. Dün akşam, Küçük Havana'daki bir lokantada randevunuz vardı.

— Hayır, niçin?

— öyle, diye araya girdi Malko. Randevunuz benimleydi, telefonda sesinizi tanıdım. Bana Miguel Cuevas'tan söz edecektiniz...

— Kader işte! dedi Diaz. Bir herif tam randevunuz olduğu saatte salonu taradı.

John Rabelais mosmor oldu.

— Orada hiçbir işim yoktu, diye geveledi. Her gün, bu gibi şeyler olur...

— Tabii, dedi Yüzbaşı Diaz. Yalnız bu herif Bay Linge'i öldürmek istedi. Tuhaf, değil mi? Bay Linge bu konuda tanıklık yapmaya hazır. Jüri önünde bu size on ila on iki yıla patlayabilir.

— On beş, diye mırıldandı Ateşli Tavşan. Hatta yirmi... Cinayet ortaklığı, yalancı tanıklık, kaçakçılıkla işbirliği...

Tahrik etmek istercesine pilotun etrafında dönüyordu. June Richmond bir şey söylemiyor, donuk bakışlarla onları izliyordu. Yüzbaşı Diaz hesaplanmış bir yavaşlıkla cebinden bir kâğıt çıkartıp pilota uzattı.

— Bunu DA imzaladı. Valizinizi hazırlamakla iyi ettiniz, sanırım.

John Rabelais tutuklama belgesini okudu: Cinayete suç ortaklığı!

— En azından yüz bin dolarlık kefalet gerektirir, diye açıkladı Diaz.

Ateşli Tavşan kemerinden kelepçe çıkardı ve John Rabelais'nin bileğini yakalamaya çalıştı. Pilot kapana kısılmış vahşi bir hayvan gibi debelendi. Malko onun iyice yıkıldığını farketti. Diaz'ı bir köşeye çekti ve:

— Bırakın, onunla konuşayım, dedi.

Polisler geri çekildiler. Malko yaşlı adama yaklaştı.

— Bay Rabelais, kaç yaşındasmız? diye sordu.

— Elli altı. Niye sordunuz?

— Bu yaşınızda hapishanede on ya da on iki yıl geçirmeye değer mi? Sizinle konuştuğumdan beri Miguel Cuevas ile ilişkiniz olduğunuzu biliyorum. Nerede olduğunu söylerseniz size yardım edebilirim. Dün dört kişi öldü.

— Yemin ederim bir şey bilmiyorum, dedi pilot.

Alnını kuruladı. Açınılacak durumdaydı. Sonra alçak bir sesle:

— Gelmem gerekirdi. Son anda fikrimi değiştirdim.

Malko dikkatle onu izliyordu.

— Benimle beraber ölmüş olacağınızı mı söylemek istiyorsunuz? diye sordu.

Pilottan hiç ses gelmedi. Lagünde, bir sürat teknesinin gürültüsü duyuldu. Malko pilotun heyecanını anlıyordu. Miguel Cuevas bir taşla iki kuş vurmak istemişti. Küçük valizin nedeni şimdi anlaşılıyordu. Pilot haberleri dinlemiş olmalıydı.

— Kaçmak üzereydiniz değil mi? diye sordu Malko. Miguel Cuevas'ın sizi bulmaması için kaçacaksınız.

John Rabelais başıyla onayladı.

— Tekrar bulacak sizi, dedi Malko. Bulacak ve öldürecek. Size randevuya gitmenizi ve ne olursa olsun bana bir şeyler anlatmanızı söylemişti değil mi? Nasıl buluş-tunuz onunla?

John Rabelais ağzını açmıyordu, ama bakışları anlamlıydı. On yaş ihtiyarlamış gibi görünüyordu. Birden, boğuk bir sesle teslim bayrağını çekti.

— Bakın, size yardım etmek istiyorum, ama bir şartla...

. — Nedir?

— Bu herif ölmediği sürece bana hayat hakkı yok... oh, Tanrım! Onun gebermesine yardımcı ol!..

Çökmüş omuzlarıyla daha da bitik duruyordu.

— Sanırım gerçekleşecek bu. İcabına bakacağız. Bu konuda Yüzbaşı Diaz ile konuşacağım.

— Miguel Cuevas hakkında oldukça çok şey bilen bir kız var dedi pilot hızlı hızlı. Ondan nefret ediyor. Arasına uçakla gezdirdiğimden

sever beni. Bahamalı Jackie.

— Nerede bulabiliriz onu?

— Bir herifle Palm Island'da oturuyor. 68. Cadde'de. Telefonu yok bende, ama her gün öğleye doğru çıkar evden.

— Ne iş yapıyor?

John Rabelais yorgun bir ifadeyle baktı.

— Fahişe tabii ki! Ama nefis bir şeydir. Sizi Cuevas'a ondan başkası götüremez.

VIII. BÖLÜM

Bahçede, Biscayne Koyu'na uzanan kanal-da bir deniz uçağı vardı. Tropikal bitkilerin arkasından, beyaz bir Rolls Royce'un tavanıyla, basık, uzun beyaz bir villanın pencereleri farkediliyordu. Görünüşe göre, Bahamalı Jackie iyi yaşıyordu. Deniz uçağının yanında kızağa çekilmiş bir tekne duruyordu. Kapıya 68 numara çivilenmişti. Küçük bir köprüyle Causevay'e bağlanmış olan Palm Island otuz kadar lüks villanın bulunduğu küçük bir yerdi. Bunlardan on iki tanesi, Biscayne Koyu'nda bulunuyordu.

Malko küçük köprüye yöneldi. Palm Island'ı boydan boya geçen tek bir cadde vardı: Palm Avenue. 68 numaranın önünde durdu. Bir bambu çit bahçeyi gizliyordu. Giriş yoluna beyaz bir Seville park edilmişti. Plakasında JACKİE yazısı okunuyordu. Biraz ilerde park etti. Saati on bir buçuğu gösteriyordu.

Beş dakika sonra kapı açıldı. Malko arabadan çıktığında, turuncu elbiseli, siyah saçlı bir kadın far ketti. Kadının oynak bir yürüyüşü vardı. Beyaz plastik iskarpinler giymişti. Sütü kahverengi bacakları oldukça uzundu. Koca siyah gözlükleri tüm yüzünü kaplıyordu. Aradaki uzaklığa rağmen kolay -

lıkla farkedilebilen kocaman ağzı meydandaydı.

Arabasının kapısını açtığı anda Malko ortaya çıktı. Kadın kısa bir çığlık attı.

— Hey, ne istiyorsunuz siz?..

Elini çantasına atmıştı bile. Miami'de herkes tedbirliydi. Malko bir gülümseyişle ona güven verdi.

— Beni John Rabelais yolladı. Sizinle konuşmak istiyorum...

Jackie rahatladı. Melezlere özgü bütün şehveti üzerinde taşıyordu. İşaretparmağında kocaman pembe elmas bir yüzük vardı. Göğüsleri dimdikti. John Rabelais'in dediği gibi nefis bir fahişeydi bu. Ürkek bir tavırla:

— Pekâlâ! Ama burada değil. Belalim beni sizinle görürse başka şeyler düşünebilir...

— Nerede?

Bir an düşündükten sonra gülümseyerek cevap verdi:

— Key Biscayne'ı biliyor musunuz? Bili Baggs Parkı'nın sonunda buluşuruz. Bir saat sonra.

Seville hızla hareket etti. Jackie, Malko'nun ondan istediklerini öğrenince nasıl davranacaktı acaba?

* *
**

Malko bu kadar güzel bir bitki örtüsü çok az görmüştü. Key Biscayne, körfezin en güneyindeki adaydı. Yerleşim merkezinin dışında kalan kısmı ulusal parktı. Malko arabasını nefis ağaçların ortasındaki yolda yavaş yavaş sürüyordu. Parkın sonuna varınca sağa döndü ve yolun sağına park etmiş beyaz

Seville'i gördü. Jackie kendini koltuğa salıvermiş, bir yandan sigarasını içiyor, bir yandan da çöp sepetlerini karıştıran ayı yavrularını seyrediyordu. Malko'nun arabasını duyunca arkasını döndü... Malko Seville'in arkasına park ettiğinde genç kadın bir papazı bile baştan çıkartacak şekilde ona gülümsedi.

— Arabama gelin! Burası daha güzel.

Malko Seville'e yerleşti. Jackie, kalçalarını olduğu gibi meydana çıkartarak bacak bacak üstüne attı ve ateşli bir sesle sordu:

— Sizin gibi birisinin John Rabelais reziliyle ne işi olabilir?

— Onu sevdiğinizi sanıyordum. Sizi uçağıyla gezdirmiyor muydu?

Jackie vahşi bir sırtışla dişlerini gösterdi.

— Namussuz! Beni götürdüğü zaman yolculuğumun bedelini ödüyordum. Vücudumla. Zaman zaman Nassau'daki annemi görmeye giderim. O ihtiyar rezil de yol boyunca bundan yararlanır. Uçak gezisinin aslı bu...

Kuşkusuz, John Rabelais bir centilmen değildi. Jackie'nin gülümseyişi daha da belirginleşti.

— Siz de beni uçakla gezdirmek istemez misiniz?

— Deniz uçağınıza gördüm, diye belirtti Malko.

— Evet! Ronald kullanıyor. Bana savaş sırasında bir uçak gemisinde olduğunu söyledi. Umarım bir gün yere çakılıp kaldığında yanında olmam. Pekâlâ! Ne istiyordunuz?

Malko nazikçe genç kadının kara gözlüklerini çıkarttı. Kahverengi gözleri hayat doluy-

du.

— Miguel Cuevas'ı arıyorum, dedi.

Jackie'nin bakışları sertleşti.

— Sırtına bir balta indirmek içindir umarım.

— Gerçekten pek yanılmış sayılmazsınız, dedi Malko. John Rabelais bana yardım edebileceğinizi söyledi.

— O rezilin gözlerini oyacağım! dedi Öfkeyle. Ama bir şey var. Nerede olduğunu bilmiyorum.

— Niçin onun kötülüğünü istiyorsunuz?

Tek kelime söylemeden döndü ve beyaz dantelli külotunu göstererek sağ kalçasını ortaya koydu. Kalçada sanki büyük bir et parçası koparılmış gibi bir oyuk vardı. Malko elini tutup oyuğun üzerinde gezdirdi.

— Bunu, dedi Miguelito yaptı. Üç yıl önce. Henüz Ronald Keller ile beraber değildim ve iki elim dardaydı. Verdiği parti çok hoştu. Bol içki ve bir asır yetecek kadar da kokain vardı. O gün küçük totemlerle dolu güzel dairesindeydik...

— Totem mi?

Miguel Cuevas'ı rahip olarak düşünmek zordu.

— Totem ya! diye belirtti Jackie. Şu Senteria Mezhebi'nin saçmalıkları! Tavukları boğazlayıp kanlarını içiyor herif. Tam bir kaçık! Neyse, o gece kendimi, Miguel ve kız arkadaşıyla beraber büyük bir yatakta buldum. Kız arkadaşı beş yüz dolar vereceğini söyleyerek tavladı beni. Karşılığını vermem gerekiyordu. Yalnız bir sorun çıktı. Miguel erkeklik bakımından beceriksizdi. Çok uğraş-

tımsa da durumunda bir değişiklik olmadı. Ona kibarca buna başka bir zaman devam edeceğimizi söyledim. Bütün gece onunla uğraşamazdım. Öfkeden deliye döndü! Bir silah aldı ve devam etmezsem beynimi dağıtacağını söyledi.

Bir ayı yavrusu yolu geçip kaputun üzerine çıktı. Biraz ilerde park etmiş koyu renkli bir arabadan başka parkta kimseler yoktu.

— Kız arkadaş elinden silahı aldı, diye sürdürdü konuşmasını Jackie. Elbiselerimi giymeye fırsat bulamadım, Miguel tekme sille dışarı attı beni. Orada gördüğünüz oyuk, kemiğimi kıran çizmesinin bıraktığı iz. iki ay hastanede yattım. Çiçek bile göndermedi bana. Sevgilime rastladığımdan beri pembe bulutların üzerinde uçuyorum. Annemi görmeye gitmek için şu John Rabelais domuzuna bile ihtiyacım yok. Bu namussuz Miguel son derece tehlikeli bir heriftir. Bir katil o.

— Biliyorum, beni de öldürmeye kalkıştı. Şu daire, neredeydi?

— Onunla aynı işi mi yapıyorsunuz? diye merakla sordu genç kadın. Bavul bavul kokain sattığını biliyorum. Sözünü ettiğim daireden de taşındı...

— Pek aynı işi yapıyoruz sayılmaz, dedi Malko kendini tehlikeye atmadan. Peki, bana hiç mi yardımcı olamayacaksınız?

Jackie göz ucuyla ona bakarak sigarasından detin bir nefes çekti.

— Ne yazık ki, sizi tanımıyorum. Size güvenipgüvenemeye...

— Güvenilebilirsiniz, dedi Malko.

Dolgun kalçalarını meydana çıkartarak

bacak bacak üstüne attı. Ayı yavrusu arabanın üzerinden atladı ve uzaklaştı Jackie birden kararını verdi.

— Çanı cehenneme! Miguel Cuevas'ı ele geçirmek isteyen birisi kolay bulunmaz! O gece yatakta benimle olan kız uzun süredir Miguel ile birlikte. Konsomatris olarak çalışıyor.

— Nerede bulabilirim onu?

— Coconut Grove'da, Mutiny Club'te çalışıyor.

— ismi ne?

— Margarita Gomez. Dominiklidir. Miguel'e delicesine aşık. Ele vermez onu, ama nerede olduğunu biliyor.

— Harika! dedi Malko.

— Sakın ismimi ağzınıza almayın, diye rica etti Jackie. Yoksa öldürür beni o herif.

— Söz.

— Dinleyin, dedi, benimle görüşmek istediğinizde sabah onla on buçuk arası beni arayın. Lupe'ü isteyin. Ben yanlış numara olduğunu söyleyeceğim. Ve sizi arayacağım. Neredesiniz?

— Fontainebleau'da. Oda 1542. ismim Malko.

Bir kâğıda bir numara yazıp Malko'ya uzattı.

— Pekâlâ! Benim gitmem lazım, dedi.

**

Malko, Rickenbacker Yolu'nda hızını artırdı. Parktaki koyu renkli araba arkasındaydı. Miami'ye gitmek için başka bir yol yoktu tabii ki. Daha sona güneye, South Miami Avenue'ye saptı. Peşindeki araba

gözden kaybolmuştu.

Kıyı boyunca Silver Bluf e kadar devam etti. Üç mil sonra bir pano City of Coconut Grove'u haber veriyordu.

Bir yaya ona Mutiny Club'ü gösterdi. Küçük bir yat limanının kıyısında, ahşap bir yapıydı bu. Malko Toyota'dan çıktı ve içeriye daldı. Modern bir mimari, holde nefis bir gemi maketi ve yapmacık bir gülümseyişle ona doğru ilerleyen güzel bir konsomatris.

— Yemek mi yiyecektiniz?

— Hayır, bara gidiyorum.

— Buradan.

Bar, bir gemi gibi dekore edilmişti. Küçük gruplar derin deri koltuklarda yüksek sesle konuşuyorlardı. Malko bir daiquiris söyledi. Büyük pencere boşluklarından limana demirlemiş gemilerle rüzgârda sallanan dev hindistaneviz ağıaçları farkediliyordu.

Malko, Margarita Gomez'in kim olduğunu bulmaya çalıştı.

Konsomatrislerin çoğunluğu esmer güzeliydi. Uzun, dar, dekolte elbiseler giymişlerdi. Daha bitmemiş kadehleri toplayarak müşterileri utanmazca para harcamaya zorluyorlardı. İkinci kadehte Malko barmene doğru eğildi:

— Margarita geldi mi?

Adam etrafına bakındı.

— Hayır... Sanmıyorum. Bir mesajınız mı vardı?

— Yok, yok. Nefis bir şey değil mi?

— Öyle. Mutlaka farkedersiniz onu: Kan kırmızısı bir elbisesi vardır.

Lokanta öğle yemeğine gelenlerle dolmaya başlamıştı. Malko bir yarım saat daha bekledi.

Birisi onu sıyrarak geçtiğinde, tam gitmek üzereydi. Kırmızı bir gölgeyi farkedemez başını çevirdiğinde sert ve dolgun kalçalarla karşılaştı. Her adım atışında uzun siyah saçları savruluyordu.

Sonunda Margarita Gomez ile tanışmıştı.

Konsomatris başını çevirip baktı. Artistlerin çoğunu cebinden çıkartırdı. Üçgenimsi bir yüz, etli dudaklar, çıkık elmacık kemikleri ve yerli kanının belirtisi olan iri çekik gözler. Malko'nun önünden geçerken ona gülümsedi. Malko'nun kalp atışları hızlandı. Ama kadın aynı şekilde onun yanındaki adama da gülümsedi. Malko, "böyle bir kızın Mutiny Club'te ne işi var?" diye kendi kendine sordu. Kadının sol bileğinde elmas ve yakuttan bir bilezik parlıyordu. Bahşişlerle alınmadığı açtı. Malko tekrar içmeye koyuldu.

Jackie, acaba gerçeği mi söylemişti?

Mayınlı arazide ilerliyordu. Margarita gerçekten Cuevas'ın dostuysa, kadına cephe-den saldırmak söz konusu olamazdı. Kübalı bir saldı bekliyor ve kuşkusuz bu konuda şüphesi giderek artıyordu. Malko hesabı ödedi ve kalktı. Biraz başı dönüyordu. Otuz kişi masa bulabilmek için kuyrukta bekliyordu. Kapıyı ittiği anda, bir kadın ona seslendi:

— Sir!

Malko arkasına döndü. Margarita Gomez ona gülümsüyordu.

— Bir masa mı istemiştiniz?

— Hayır, hayır, dedi Malko, bir şeyler içmişim.

— A öyle mi! Sanırım bir yanlışlık oldu. Yine gelin.

Tam bir profesyonellik örneği!

Dışarda, günün üçüncü fırtınasının ilk damlları düşmeye başlıyordu. Malko arabasının burnunu Homicide Squad'a çevirdi. Yüzbaşı Diaz'a Margarita Gomez'den söz etmek istiyordu.

*

**

— Şu Margarita'dan söz edildiğini hiç duymadım, dedi Raul Diaz, ama Miami bu tür kadınlarla doludur. Bilgi edinmeye çalışacağım. Tam Miguel Cuevas'ın hoşlandığı bir tip. Onu izlememizi ister misiniz?

— Henüz değil, dedi Malko. Önce, ilişkide olduğu kişileri belirleyeceğim. Kendisi hakkın-da bir soruşturma açıldığını öğrenirse her şey mahvolur. Biraz yol aldık galiba...

— Sizi Miguel Cuevas'a götürmesi imkânsız, diye belirtti dedektif. Ama yine de bu kentte her şey mümkündür...

— Ya Bahamalı Jackie?

Diaz'ın yüzü aydınlandı.

— Ha, tanıyorum onu! Bahama'da Newport Gazinosu'nda köşeyi dönen küçük bir orospu. Daha sonra da buraya kapılandı. Pek sorun çıkartmaz.

— Umarım, bana masal uy durmamıştır, diye içini çekti Malko. Yarın sabah otelimde olmazsam, başıma gelenleri tahmin edersiniz artık.

— Pekâlâ, dedi Yüzbaşı Diaz. Biscayne Koyu'nda kımıldayan her şeyle ilgileneceğiz.

Bir çekmeceyi açıp iki şarjörle birlikte 45'lik bir otomatik Colt çıkarttı.

— Alın. Bunu Pablo'nun odasında bulduk.

Malko onu kırmamak için, yassı tabancasından söz etmedi. İyi niyetlerin önüne geçmemek lazımdı...

— John Rabelais kefaletle serbest bırakılmayı istemedi, diye devam etti dedektif. Parmaklıkların ardında kendini daha emniyette hissediyordu.

Malko kaygılıydı. Kılıçbalığı Harekâtı'nın gidişi pek parlak değildi. Kübalıyı Castrocularla anlaştıktan sonra ele geçirirse CIA'nın Harekât Dairesi buna bozulacaktı. Şimdi her şey gelip Margarita Gomez'e dayamıyordu. Bir an önce gecenin bitmesini istiyordu. Dışarı çıktı. Kemerindeki Colt oldukça ağırlık yapıyordu.

IX. BÖLÜM

Miguel Cuevas 38'lik Beretta'sına bir susturucu taktıktan sonra namluyu Bahamalı Jackie'nin sağ kulağına dayadı ve tetiğe bastı.

Bir "pluf" sesi duyuldu. Jackie'nin ağzı boğuk bir iniltiyle açıldı. Uykusu sırasında iki büklüm olmuş vücudu aniden gevşedi. Ağzından ve burnundan oluk gibi kan boşandı. Kurşun beyni delip geçmişti. Hemen hemen aynı anda da nefes alıp verişleri durdu.

Katil, bitişik odaya açılan kapıyı kollayarak alacakaranlıkta kıpırdamadan durdu, birkaç saniye bekledi. Tam olarak öldüğünden emin olmak için kurbanının başını kaldırıp baktı ve odadan çıktı. Girişte, uzun susturucuyu çıkartıp cebine koydu. Faustino'nun eski hırsızlık günlerinden kalma ustalığıyla kestığı mutfak penceresi yerine, kapıdan dışarı çıktı.

Faustino, yirmi metre ötedeki uzun açık gri Fleetwood'un direksiyonunda bekliyordu. Miguel Cuevas kendini onun yanına attı ve güldü.

— Kafasına kurşunu yedi orospu!

Faustino korku ve hayranlıkla ona baktı. İntikam almak amacıyla Miami'nin göbeğindeki bir eve girebilmek için insanın Miguel Cuevas olması lazımdı.

— Ya öteki uyanmışsa? diye sordu Faustino hareket ettiği sırada.

— Ne sanıyorsun? diye cevap verdi Migue? Cuevas alaylı alaylı.

Cadillac, Causeway'e çıkan küçük köprü-nün üzerinde ters yönden gelen bir devriye polisiyle karşılaştı. Faustino kanının çekildiğini hissett'i, dosdoğru önüne baktı. Sağa sapar sapmaz Kübalı gaza bastı. Polis arabası Palm Island'da kayboldu. Miguel Cuevas hiç kımıldamamıştı. Faustino ancak Miami'ye vardıklarında rahat bir nefes alabildi. Miguel Cuevas bu çılgınca baskına, Jackie'yi izletip onun düşmanlarıyla işbirliği yaptığını öğrenir öğrenmez karar vermişti. Bu başından beri Faustino'yu dehşet içinde bırakmıştı. Ne yazık ki, Miguel Cuevas ile tartışılmazdı!..

Beriki büyük bir keyifle Bahamalı Jackie'yi öldürdüğü Beretta ile oynuyordu.

— Acıktım, dedi. La Carretera'ya gidelim.

Faustino küçük dilini yutar gibi oldu.

— Miguelito diye inledi, bu pek tedbirli bir şey olmaz.

Miguel Cuevas bir anda parladı. Rengârenk parlak bir kâğıda sarılı esasını kaptığı gibi Faustino' nun burnuna dayadı.

— Hiçbir şey olmaz bana. Bununla Tanrı Shango'nun yedi gücüne sahibim. Ölülerle konuşur, düşmanlarımın neler hazırladıklarını bilirim.

Bir anda keyfi kaçmıştı. Faustino bir şey söylemedi. Kafasına bir şey takılmıştı. Bahamalıyı sessizce ortadan kaldırmış olmak iyi bir şeydi. Yalnız, onun aradıkları adama söyleyebileceği şeyleri bilmiyorlardı. Ama Jackie, Miguel Cuevas'ın nerede olduğunu bilmiyordu, önemli olan da buydu. Faustino yıllardan

beri ilk kez kendini huzursuz hissediyordu. Miguel Cuevas'ın becerisine ve şansına her zaman sonsuz bir güven duymuştu. Federal örgütlerin, hatta DEA'nın bile zayıf noktalarını biliyordu. Bununla birlikte yeni ve çok daha tehlikeli bir durumla karşılaşacaklarını sanıyordu.

Fleetwood'u Carretera'nın önüne park ederken endişesi dağılmamıştı.

— Git, kim var kim yok, bir bak bakalım, dedi Miguel Cuevas. Bekliyorum seni.

Yine de ihtiyatlıydı.

*

**

Ronald Keller susamıştı. Kalkıp yalınayak Jackie'nin odasına geçti. Birisiyle birlikte uyumaktan tiksiniyordu. Birden garip bir sessizlikle ir kildi. Korkunç bir kuşkuyla donakaldı. "Acaba sevgilisi geceleri gizlice sıvışıp gidiyor muydu?" Yatağa yaklaştı ve yataktaki Jackie'yi farkettil. Rahatlamış olarak mutfığa yönelecekken burnuna pis bir koku geldi.

Kuşkuyla başucu lambasını yaktı.

İkinci kez bakmasına gerek kalmadı. Kan lekesi başın çevresinde yayılıyordu. Hafifçe omzuna dokundu. Vücut hâlâ ılıktı. Öleli bir saatten fazla olmamıştı. Kalbi göğsünden fırlayacakmış gibiydi. Bara geldi, bir şişe viski kapıp kadehini ağzına kadar doldurdu ve bir dikişte içti. Ronald Keller'in zor ve hareketli bir hayatı olmuştu. Ölüm korkutmuyordu onu. Ama bir soru beynini kemiriyordu: Kim ve niçin?

Aslında metresi hakkında fazla bir şey

bilmiyordu, iki yıldan beri birlikteydiler ve Jackie geçmişinden hiç söz etmemişti, Kendisine karşı tatlı, hoş ve her zaman kendini vermeye hazırdu. Bu vahşi cinayet neden işlenmişti? Bir düşünce soluğunu kesti. Dostunu vuran onu da vurabilirdi. Odasına koştu, bir PPK* aldı ve evi kolaçan etti. Mutfığın kırık camından katilin nasıl içeri girdiğini anladı.

Polisi çağırmak için elini telefona götürdü... Sonra geri çekti.. Bu tür sorunlarla uğraşmak istemiyordu. Odasına dönüp giyinmeye başladı. Yirmi dakikada valizini hazırlamıştı. Bahçeye bakan cam kapıyı açtı, bahçe kapısına her gün temizliğe gelen Kübalı kadın için bir not bıraktı ve deniz uçağına yaklaştı. Küçük motorlu bir vinç uçağıın kanala hafifçe kaymasını sağlıyordu. Motoru çalıştırdı. Uçak yavaşça inmeye başladı. Suya değdiği zaman, Ronald Keller bir şamandıradan pilot kabinine geçti ve motoru çalıştırdı. Miami Kontrol Kulesi'ni uyardı ve motora gaz verdi.

Küçük deniz uçağı Miami Beach'in üstünde hızla yükseldi ve burnunu doğuya çevirdi. Ronald Keller, Bahama'da Freepoft'da düşünecekti. Birkaç günü yapayalnız geçirmesi Jackie için bir şeyi değiştirmeyecekti. Önünde bir sonsuzluk vardı. Alçakça bir saldırıydı bu. Geride, Miami'nin ışıkları gittikçe kayboluyordu. Koltuğına iyice yerleşti ve dokuz bin ayağı yükseldi.

*

(*) Otomatik tabanca

Miguel Cuevas Beretta'sını bürosunun tavanına doğru kaldırdı, bir sineğe nişan alıp ateş etti. Tabii iska geçti, ama bütün şarjörü boşalttı. Sinirli bir hareketle silahı kanepeye fırlattı. Bürosunun duvarları delik deşikti. "Kokain kovboyu" düşünürken duvarlara ateş etmekten hoşlanırdı.

Koltuğunu döndürdü ve evin giriş yollarını gözleyen kameralara bağlı beş televizyon ekranını inceledi. Sekiz metre yüksekliğinde, dört yüz watt gücündeki projektörler bahçeyi gündüz gibi aydınlatıyordu. Ekranda her akşam serbest bırakılan altı dobermandan biri gözüktü. Kendisi bile onlara yaklaşmaktan korkuyordu. Son derece yırtıcıydılar. Akşam yemeğini çok keyifli geçirmiş, favori şarabından bir buçuk şişe içmişti. Çalışma masasının üzerindeki panoya doğru döndü. Bakır bir tabelada:

"Kokain Kovboyu'nun Ağır Donanımı" yazıyordu. İki M 16, bir AR 15, bir Karabina, bir de Ingram vardı. Bunlarla kuşatmaya bile karşı konulabilirdi! Onları dostlarına ya da etkilemek istediği kişilere gösterirdi.

Birden, dahili telefondan seslendi:

— Faustino!

Konuşmaya ihtiyacı vardı. İriyarı Kübalı, yorgunluktan kızarmış gözleri, elinde bir tavuk butuyla geldi. Yemesine ara vermedi. Etrafa saçılmış boş kovanlar onu şaşırtmadı. Miguel Cuevas:

— On gün sonra zengin olacağız, Faustino! dedi.

İriyarı Kübalı oturmak için Beretta'yı bir kenara itti.

— İki gün daha erken de olabiliriz, Miguelito. Gemi oraya çarşamba günü gelecek.

Sonra tavuğunu bıraktı, ayağa kalkıp büyük Karayipler haritası üzerindeki bir noktayı, Küba'nın kuzeyindeki üç küçük adacığı, Anguila Cays'i gösterdi.

— İşte, diye açıkladı Miguel Cuevas. Margot çarşambayı perşembeye bağlayan gece gelecek. Onları Nicolas Channel'den itibaren sorumluluklarına almaları için DGI'nin adamlarına telsiz frekanslarını ilettik. Dostlarımızın botları orada olacak. Malı yükler yüklemeyiz Miami'deki adamlarına bir telsiz mesajı yollayacaklar. Onu bankanın önünde bulacak ve parayı alacaksın...

Miguel Cuevas'in gözleri parlıyordu. mekanik hareketlerle bir tabakadan bir futum kokain alıp burnuna çekti.

— Güney Miami'nin en zengin adamı olacağım, dedi kasıla kasıla.

Faustino üzüntülü bir ifadeyle ona döndü:

— Miguelito, iki gün beklemek niye?

— Çünkü, inat ettim! dedi Kübalı.

— Gereksiz bir tehlike bu, diye ısrar etti Faustino.

— Shango'ya akıl danıştım, diye kesip attı Miguel Cuevas. En uğurlu gün, o gün. Fikrimi değiştirmeyeceğim.

Faustino gözlerini kapadı. Başı dönüyordu. Elli milyon dolar! Aylardan beri bu işin peşindeydiler. Ve böylesine hayati bir iş için Miguel Cuevas geleceğini hayali ruhlara bağlıyordu. Randevu günü bile, boğazlanmış birçok tavuğun yardımıyla saptanmıştı. O

kadar sert olan Miguel evini çocuk gibi kendisini kötülüklerden koruduğuna inandığı totem ve muskalarla doldurmuştu.

DGI ile ilk kez böylesine önemli bir işe girişiyordu. Küba Gizli Servisleri gemiyi Kolombiya'dan kalkışından itibaren koruyacaklar ve transferi sağlayacaklardı. Yüzde on payla iki yüz ton silahı Nikaragua'ya, daha sonra da El Salvador'a götürmek için gemisini kullanmak istiyorlardı. Kübalılar, El Salvadorlu asilere açıkça yardım etmekle suçlanmak istemiyorlardı. Üstelik, M 16'lar Vietnam'dan toplanıp Küba üzerinden gönderilen silahlardı. Bir yakalanma durumunda ortalık karışacaktı.

Faustino'nun kendine baktığını gören Miguel Cuevas huysuzca sordu:

— Ne var?

— Bütün olan bitenden sonra harekâtı çabuklaştırmak tedbirli olur.

— Asla! diye bağırdı Kübalı. Asla!

Faustino bütün cesaretini topladı.

— Miguelito, dedi hafif bir sesle, bu alçaklar peşinde. Bunu biliyorsun.

Miguel Cuevas palasını aldı ve ortağının burnuna dayadı.

— Hiçbir şey, hiçbir şey olmayacak. Alçak Johnny Trump'ın başına neler geldiğini gördün. Ve Jackie'ye? Sen mi ihanet edeceksin bana, söyle? Sen mi?

Faustino bu öfke karşısında sesini çıkarmadı. Miguel Cuevas kokain aldığı zaman deli gibi oluyordu.

— Tamam, tamam, dedi. Gidiyoruz, ama dikkatli olmamız lazım. Seni bırakmayacağımı biliyorsun.

Başka bir seçeneği yoktu...

— Gel. Dua edeceğiz.

Faustino tek söz etmeden onu izledi. Bahçeye çıktılar. Şanslarına yağmur yağmıyordu, hava da ılıktı. Evin birkaç adım ötesinde, iki metre yüksekliğinde oyma tahtadan iki totemli bir adak yeri bulunuyordu: Miguel Cuevas'm taptığı tanrılar. Savaş Tanrısı Shango ile dolandırıcıların koruyucusu Elegua. Onları Senteria Mezhebi'nin büyük rahibi Babalavvo olduğunu onaylattıktan sonra, ateş pahası bir fiyata satın almıştı.

Kenarda çeşitli hayvanlarla dolu demir parmaklıklı bir kafes bulunuyordu. Bir at, tekeler, domuzlar, tavşanlar ve piliçler. Miguel Cuevas kafese girdi ve adak yerine götürüp iki heykelin arasına koymak için siyah bir pilici ayaklarından yakaladı.

Ayini daha önceden bilen Faustino büyük siyah mumlan yakmakla meşguldü. Bu sırada iki eliyle pilicin boynunu tutan Miguel Cuevas sessizce dua ediyordu. Birkaç dakika sonra pilici tuttu ve son bir dua için göğesini doğru kaldırdı. Sonra, hayvanı yüzüne yaklaştırarak dişlerini boynuna geçirip onu parçaladı. Faustino başını çevirdi. Böyle bir alışkanlığı yoktu, bu tip ayinler keyfini kaçırıyordu.

Kafanın toprağa düşmesine rağmen, Küba'nın tuttuğu gövde hâlâ can çekişiyordu. Miguel Cuevas onu yıldızlara doğru kaldırdı ve ağzını açıp akan kanı içti.

Hayvanın kanının bulaştığı yüzünü döndürünce, Faustino sırttan bir şeytanın önünde bulunduğunu sandı.

— Rahatladın mı şimdi? diye sordu

Cuevas. Yapılması gerekeni yaptım. Shango benimle konuştu.

Faustino anlaşılmaz bir şeyler geveledi ve mutfığa geçti. Büyük bir kadehe beyaz rom doldururken, Miguel Cuevas ahırdan çıkardığı atma bindi ve bahçede gezinmeye başladı. Uykusuzluk çekiyordu. Geceleri durmadan dolanıyor, ancak sabaha karşı uyuyabiliyordu.

Bürosunun yanındaki odayı XV. yüzyıl eski İspanyol mobilyalarıyla döşemişti. Kurbanlar için bir ameliyat masası ve Santa Barbara'nın bir heykeli. İnsan kendini Engizisyon mahzenlerinde sanırdı...

Biraz kendine gelen Faustino yatmaya karar verdi. Mutfaktan çıkarken çarptığı saksı az kalsın düşecekti. Miguel Cuevas'ın fantezilerinden biri olan saksının içinde kum ve keçi kanma bulanmış bir telefon, çeşitli muskalar, kurutulmuş kurbağalar ve piliç kafaları vardı. Miguel Cuevas'm inancına göre bu şekilde "korunmuş" bir telefon dinlenemezdi...

Faustino buna inanmamıştı tabii. O umumi telefon kabinlerini kullanmayı tercih ederdi.

İriyarı Kübalı ekranlara bir göz att'.. Her şey yolundaydı. Ev, komşuların birbirleriyle ilgilenmediği bir mahallede bulunuyordu. Miami'yi kuzeyden güneye geçen 826. Otoyol'a fazla uzak değildi. Acele bir kaçış gerektiğinde oldukça önemliydi bu.

*

**

Malko, Bahamah Jackie'nin numarasını yirminci kez çevirdi. Cevap yok. Kuşkulanıp Palm Island'a gitmeye karar verdi. Kanalin karşı kıyısına göz attığında, deniz uçağının

orada olmadığını farketti.

Bu, evin sessizliğini açıklıyordu. Hayal kırıklığı içinde, yarım tur atıp Homicide Squad'a yöneldi. DEA'daki bir toplantıya katılması için Yüzbaşı Diaz ona da teklifte bulunmuştu. Jackie gidişinden neden onu haberdar etmemişti acaba?

*

**

Ateşli Tavşan, Malko'yu görünce dişlerini meydana çıkartarak sırttı.

— Tuhaf, dedi, yirmi dört saatten beri bir cesetle karşılaşmadık:

Özenle giyinmiş bir adam DEA merkez bürosunun yanında duruyordu. John Fox'tu bu. Malko onu görünce çok şaşırdı. Langley' de sık sık karşılaşırlardı. John Fox, Genel Başkan'ın özel danışmanı, İkinci Başkan Bush'un kişisel dostu ve Şirket'in eski patronuydu.

Gail Hunter ile Raul Diaz da oradaydılar. Gail Hunter kapalı tayyörüne rağmen oldukça tahrik ediciydi.

DEA sorumlusu Brent Hammock savaşı başlattı:

— Bekliyoruz sizi. Bay Fox, Kılıçbalığı Harekâtı'm gözden geçirmek için bu sabah Washington'dan geldi. Bildiğiniz gibi durum pek parlak değil.

— Adamımızı bulmakla yükümlüyüm, dedi Malko. Ama DEA'nın yıllardır onu yakalayamaması bunun pek kolay olmadığını gösteriyor. Cuevas'ın beni öldürmeye kalkışması doğru iz üzerinde olduğumu kanıtıyor.

— Zaman geçiyor, diye belirtti John Fox.

Aldığımız haberlere göre on beş gün sonra silahların Nikaragua'ya ulaşması gerekiyor. Oysa ne olup ne bittiğinden haberimiz yok.

— Mutiny Club'ün konsomatrisi, Cuevas'ın metresi Margarita Gomez bizi ona ulaştırabilir, diye tekrarladı Malko, ama bu biraz zaman alabilir. Eğer alışlagelmiş bir soruşturma yürütürsek kadın korkup geçici olarak Cuevas ile ilişkisini kesebilir. Onun için çok dikkatli hareket etmeliyiz. İzlemek bile tehlikeli olabilir. Daha nerede oturduğunu bilmiyoruz.

Yüzbaşı Diaz lafa karıştı:

— Bahamalı Jackie'yi tekrar görüp onu daha fazla sıkıştırırsanız.

— Bu da bir fikir, dedi Malko, yalnız artık burada değil.

Deniz uçağının ortadan kayboluşunu anlattı. Neyse ki, Palm Island'a ilk gelişinde uçağın kaydını bir kenara not etmişti.

— Onu bulmaya çalışacağız, dedi Diaz. Sırası gelmişken söyleyeyim, John Rabelais'yi bırakmak zorunda kalacağım. Savcı onu suçlamayı reddediyor. Yeni bir bela daha.

Ateşli Tavşan, anlaşılması güç sözcüklerle "nişanlısı" Ingrid'in, Malko ile birlikte Mutiny Club'e gitmesine izin vermeye hazır olduğunu söyledi. Kimse buna itiraz etmedi.

DEA'nın sorumlusu deniz uçağının numarasını aldı ve Malko Yüzbaşı Diaz ile çıktı.

— Takıldığım küçük bir nokta var, dedi Diaz. Ama ondan size durum açıklığa kavuşunca söz edeceğim.

Miami Havaalanı boyunca uzanan 826. Otoyol'a çıktılar. Hava yine bozmaya başla-

mıştı.

Arabanın telsizi cızırdadığında Miami River'ı geçiyorlardı. Arayan DEA bürosuydu. Brent Hammock'un sekreteri haberi verdi:

— Ronald Keller'in uçağı, bu sabah üç buçukta Freeport yönüne doğru havalandı. Kontrol kulesine uçağta yalnız olduğunu bildirmiş.

Yüzbaşı Diaz sırtıttı.

— "Nişanlınızı" görebileceksiniz, dedi.

Beş dakika sonra Malko, Diaz'ın bürosundan Jackie'nin numarasını çeviriyordu. Zil boşlukta çınladı. Yüzbaşı Diaz kaygıyla onu izliyordu, gözgöze geldiler.

— Sanıyorum oraya kadar gidip bir göz atacağız, dedi Diaz.

Çekmecesinden 45'lik bir Colt alıp kemerine taktı.

*

**

JACKIE plakalı beyaz Seville garajdaydı. Yüzbaşı Diaz ile Malko bahçeye girdiler. Kapiya iliştilmiş notu gördüler. "Yola çıktık, temizlik için gelmenize gerek yok." Sonra dolanırken, Yüzbaşı Diaz mutfağın kesilmiş camını farketti. Hafif bir ıslık çaldı.

Aynı anda da bir polis arabası kendisinin arkasında durdu. İçinden üniformalı bir memur çıktı ve onlara olan biteni sordu.

Yüzbaşı Diaz ona kimliğini ve camı gösterdi.

— Burada bir hırsızlık olmuş. Karakoldan son yirmi dört saatte anormal bir durum olup olmadığını öğrenebilir misiniz?

Polis memuru koşarak arabasına döndü.

Diaz elini aralıktan geçirip pencereyi kaldırdı. Az sonra ikisi de mutfaktaydılar. Görünüşte olağandışı bir durum yoktu, her şey yerli yerindeydi. Diaz yine de tabancasını eline aldı. Holü geçtiler, aralık bir kapıyı farkettiler ve itip içeri girdiler. Aynı anda keskin bir koku duydular.

Bahamalı Jackie'nin başının çevresindeki koyu kan lekesi bir taç gibi duruyordu. Yüzbaşı Diaz cesedin üstüne eğildi.

— Kulağından bir kurşun yemiş, dedi.

— San Juan'daki kız gibi, diye belirtti Malko.

Birbirlerine baktılar. Katil hakkında pek az kuşku vardı.

— Bay Roland Keller ile konuşmayı isterdim, dedi Diaz. Tam geçen akşam tüymesi oldukça tuhaf. Uzun zamandan beri bu kıza ilişkin olmamıştı. Freeport polisine haber vereceğim. Sanırım yardımcı olurlar.

Bu sefer kapıdan çıktılar. Polis memuru arabasından heyecanla dışarı çıktı.

— Yüzbaşım, dedi, devriyelerimizden biri geçen akşam buradan çıkan bir araba farketmiş. Sabahın bir buçuğunda. (Bir kâğıda baktı.) Açık gri Cadillac Fleetwood, plakası RRL 992.

— Bak şu işe! dedi Yüzbaşı Diaz, hemen bu arabanın sahibini bulun bana.

Malko, sevinçten içinin ferahladığını hissetti. Belki de bu defa Miguel Cuevas'ı köşeye sıkıştırmışlardı.

X. BÖLÜM

Devriye arabasının telsizi hafifçe cızırdıyor, Yüzbaşı Diaz sinirli sinirli berbat bir puroyu tütürüyordu. Sonunda bir ses:

— RRL 992 plakalı araç. 7260 South West 134 Terrace'de oturan Miguel Cuevas'a ait, dedi.

Sireni çalıştırdı ve bir top mermisi gibi hareket etti. Bir yandan arabayı sürerken bir yandan da telsizle emirler yağdırıyordu. Verilen adres Miami'nin batısında, Miami Havaalanı'ndan sonraydı. Yirmi dakika sonra oradaydılar. Malko'nun içi içini yiyordu. Bir tur atıp dar bozuk bir yola çıktılar: South West Terrace. Malko numaralara bakıyordu: 7184, 7210, 7246... Boş bir arazi sonrada 7288...

7260 boş bir araziydi. Üç araba da aynı anda durdu. İkisi DEA'dan, biri Homicide Squad'tandı. Telsizle numarayı bir kez daha kontrol ettiler. Boşunaydı.

-- Alçak herif! diye mırıldandı Yüzbaşı Diaz. Yine ekti bizi.

Biraz dolandılar. Polis otoparkına kadar tek kelime konuşmadılar. Sessizliği Diaz bozdu.

— Sanırım bu akşam Ingrid ile Mutiny Club'e gitmeniz gerekecek. Yine başladığımız yerdeyiz. John Rabelais'nin telefonunun din-

lenmesini istedim. Yarın bir durum değerlendirmesi yapacağız.

*
**

Margarita Gomez'in kırmızı elbisesi dayanılmaz şekilde bakışları üzerine çekiyordu. Mutiny Club'e giren bir erkek öteki kadınları görmezden gelerek doğruca ona ilerliyordu. Ama o bakışlarını çevresinde gezdirmekten vazgeçmiyordu. Ingrid onu kıskançlıkla izliyordu. İçini çekti: •

— Onun gibi uzun boylu olmak için neler vermezdim!

Bir elli metrelik boyuna rağmen, düzgün bir vücudu vardı. Siyah gözlerinin pırıltısı ise bazı eksikliklerini kapatmaya yeterdi. Onları limana karşı, yapay bir şöminenin yanına yerleştirdiler. Malko kendi kendine bu gecenin ne götürüp ne getireceğini soruyordu. Miguel Cuevas deli değildi. Gomez'e aşık olsa bile ortaya çıkmazdı. Burada, Küçük Havana'da değildi.

Gece, sürüp gidiyordu. Neyse ki, bu tip yerler erken kapanıyordu. Gece yarısı olmasına rağmen salonun hemen hemen tamamı boşalmıştı. Konsomatrisler kasanın yanında, kendi aralarında konuşuyorlardı. Malko, Margarita'mn vestiyere doğru gittiğini gördü. Hemen hesabı ödedi ve arabaya bindiler. Yirmi metre kadar gittikten sonra bir ağacın altında durdu. Ingrid'i arabada bıraktıktan sonra, ayaklarının ucuna basa basa arkadaki otoparka ulaştı. Fazla beklemedi. Bir blucin giymiş olan Margarita Gomez sarı bir Fairmont'a bindi.

Malko koşarak arabasına atladı. Fairmont yanından geçti. Malko onu oldukça geriden izlemeye başladı. Bir mil sonra Coral-Gables'e vardılar-. Margarita sağa dönüp yirmi katlı bir binanın önünde durdu. Malko bakır bir levhayı far ketti: Viscaya North Condominium.

Gomez içeri girince Malko posta kutularını kontrol etti. Gomez'in dairesi 9-F'idi. Binada oturanları belirlemek biraz zamanını aldı ve tekrar arabasına döndü.

— Nerede oturduğunu öğrendim, gidebiliriz, dedi Malko.

*
**

Otel odasındaki telefonun çalmasıyla Malko duşunu yarıda kesmek zorunda kaldı.

— Bay Linge?

Ses kesik ve titrekti. John Rabelais'yi tanıdı.

— Benim, dedi Malko.

— Evin önündeler! diye haykırdı pilot. Öldürecekler beni. Beni bırakmamanız gerekiyordu.

Malko damarlarındaki kanın çekildiğini hissetti.

— Dayanın, hemen geliyoruz!

— Hayır, hayır, bütün ailemi öldürecekler! Pis herif! Senin yüzünden oldu!

'•Klik", telefon kapandı. Malko öfkeyle Yüzbaşı Diaz'ın numarasını çevirdi. Yüzbaşı hiddetle bağırdı:

— Key Largo Şerifi'ne onu korumasını söylemiştim! Hemen ona haber veriyorum.

- Oraya gidiyoruz! 197. Otoyolu izleyin,

sonra 27'yi ve en sonunda güneye doğru uzanan 95'i. Dade County'den motosikletli bir polis sizi 836'nın girişinde bekleyecek. Arabanızın plakasını verin bana.

— Helikopter yok mu?

— Zamanımız yok.

Malko çabucak giyindi ve garaja yollandı. Öfkeden köpürüyordu. Yirmi dakika sonra motosikletli polisi farketti. Üç dakikasonra, sirenle yol açarak US 1'de son sürat gidiyorlardı. Şiddetli sağnak bile hızlarını engellememişti.

Yüzbaşı Diaz'ın adamları önceden hareket ettikleri için ilerde olmalıydılar. Yol, geniş bataklık arasında uzayıp gidiyordu. Hava cehennem gibi sıcaktı. Otuz kilometre sonra, Malko yolun ortasında yanıp sönen ışıkları ve bir yığın polis arabasını farketti. Ateşli Tavşan'ın kiraladığı kırmızı Buick'ı tanıdı. Arabadan inip polisler doğru yürüdü. Yüzbaşı Diaz, yarısı bataklığa gömülmüş mavi Mercedes'in önünde duruyordu.

— John Rabelais içinde! diye açıkladı Diaz. Key Largo Şerifi evine geldiğinde hareket etmişti.

— Ya Miguel Cuevas?

— Hiçbir iz yok. Geri dönüp köprüden geçtikten sonra doğuya gitmiş olmalı, i

Mercedes'in camları kurşunlarla tuzla buz olmuştu. Yanından geçerken onu makineli tüfekle taramış olmalıydı. Direksiyona yığılıp kalan sürücü güçlüğüle farkediliyordu.

— Yaşıyor mu? diye sordu, Malko.

— Pek sanmam, dedi Diaz, ama yanına gidemeyiz. Etraf bataklık. Araç gereç istemiş-

tik... Hah, işte geldi bile...

Motosikletlerin önünde dev bir vinç yaklaşıyordu. Çalışır duruma gelinceye kadar Mercedes biraz daha gömülmüştü. Sonunda kancalar karoseri alttan kavradı ve Mercedes yavaş yavaş bataklıktan çıkmaya başladı Vinç onu hafifçe yolun üzerine bıraktı. Yüzbaşı Diaz kapıyı açtı.

Önce, John Rabelais'nin öldüğünü sandılar. Yüzündeki kanlar, çenesine ve gömleğine bulaşmıştı. John Rabelais'yi arabadan çıkartıp yola uzattılar. Bir hastabakıcı diz çöküp başını kaldırdı.

— Henüz nefes alıyor.

Hemen serum verildi. Tedaviyi orada yapmak gerekiyordu. Kel kafasının altına bir yastık koydular. Midesindeki yumruk büyüklüğündeki yaradan çok kan kaybetmişti.

— Fazla yaşamaz.

— Konuşabilir mi?

— Çalışacağız.

İkinci iğnede John Rabelais donuklaşmış gözlerini açtı. Kimseyi tammiyor gibiydi. Malko üzerine eğildi.

— Miguel Cuevas nerede?

— Bilmiyorum.

Alnı boncuk boncuk ter içindeydi. Rengi soluktu ve gözleri kaymıştı. Malko ısrar etti.

— Yardım edin bize.

Hastabakıcı bir iğne daha yaptı. Sonunda bir helikopterin uğultusu duyuldu. John Rabelais tekrar gözlerini açtı ve mırıldandı:

— Carino, o biliyor. O...

Hıçkırdı ve helikopter yolun biraz ilerisine konduğunda da öldü.

Yolun iki tarafında araba kuyrukları oluşmuştu. Malko ölünün yüzüne baktı. John Rabelais daha önce konuşsaydı, şimdi sağ olacaktı. "Kokain kovboyu"nın hâlâ hayatta olmasının üç nedeni vardı: İnanılmaz bir gözüpeklik, sınırsız bir vahşet ve tonlarca dolar.

— Carino size bir şey hatırlatıyor mu? diye sordu Malko.

Yüzbaşı Diaz ile Ateşli Tavşan kafalarını salladılar.

— Hiçbir şey! Bir isim, bir soyadı hatta takma isim de olabilir. Ve çevrede yarım milyon Kübalı var.

— Büroya dönüp durumu değerlendirelim, diye önerdi Yüzbaşı Diaz.

*

**

Malko, şatafatlı diplomaların altında kaybolmuş büro duvarlarına baktı. Diaz, uyuşturucu sorunlarıyla ilgili bütün DEA kurslarına katılmıştı. Büroya yorgun ve bezgin bir halde dönmüşlerdi. Miguel Cuevas bir kez daha onlarla alay etmişti. Ateşli Tavşan elinde bir tomar belgeyle içeri girdi.

— Bunlar, Malko'nun ortaya çıkardığı Viscaya North'ta oturan kiracı ve ev sahiplerinin, isim listeleri. Bilgisayarda karşılaştırdık. Hiçbir şey çıkmadı!

Yüzbaşı Diaz ile Malko listeye atıldılar. Birden, Malko'nun gözüne bir isim takıldı: Alfonso Carino. Sahibi olduğu daireye baktı. 9-F. Miguel Cuevas'ın metresi Margarita Gomez'in dairesi. Yüzbaşı Diaz da bunu farketmişti. Bir sevinç çığlığı attı:

— işte! Carino!

Ateşli Tavşan olduğu yerde dönüp duruyordu. Elini alnına götürdü.

— Sanırım bu isimde birisi Anderson Park'ın yanındaki 9. Cadde'de bir mağaza işletiyor. Sakat biri.

— Oraya giderken çok dikkatli olmamız gerek, dedi Malko. Alfonso Carino'nun da sonu diğerlerinin sonundan farksız olur. Miguel Cuevas'ı ele verirken intihar ediyorlar. Bunlar yalnızca alarm zilleri.

Ateşli Tavşan mavi Mercedes'in resmine baktıktan sonra ağzında geveledi.

— Bu son derece pahalı bir alarm oldu.

*

**

Alfonso Carino'nun dükkânı,- Küçük Havana'da tekila satan bir bar ile bir benzin istasyonunun arasındaydı. Bu semtteki bütün tabelalar İspanyolcaydı. Malko arabasını bir sonraki binanın önüne park etmişti. Ateşli Tavşan ile June, kırmızı Buick'tan onun güvenliğini sağlıyorlardı.

Görünüşte anormal bir durum yoktu. İlk bakışta dini eşya satan bir dükkân olduğu sanılırdı. Vitrin büyük totemler, garip eşyalar, kökler, kitaplar, şişelerle doluydu. Tam bir eskici dükkânı. Malko kapıyı itip içeri girdi. Eski "keçi ve kaplan" oyununu başlatmak istiyordu. Alfonso Carino büyük bir olasılıkla Miguel Cuevas'ın adamıydı. Demek ki, Cuevas ziyaretinden haberdar olacaktı. Gittikçe kapana sıkıştığını hissedince karşı tepkide bulunacak ve hata yapma ihtimali artacaktı. Şimdi Malko'nun önünde iki yol vardı:

Alfonso Carino ile Margarita Gomez. Birinden biri onu Miguel Cuevas'a götürecekti. Önemli olan, ona tam zamanında ulaşabilmektir.

Dükkânda tarif edilmez bir koku vardı. Malko bir totemin önünde durdu.

Kimse yoktu.

Bir gıcırta duyunca başını çevirdi. Çökük yüzlü ve son derece parlak gözlü bir adam, tekerlekli sandalyesini döndürerek arka odaya çıktı.

— Senyor?

Dükkânında bir yabancı görmekten şaşır-
mış gözüküyordu. Malko sırttı.

—Vitrininizin önünden geçiyordum, dik-
katimi çekti. Ne satıyorsunuz?

Kübalı kendisiyle alay edip etmediğinden emin olmak için uzun uzun ona baktı. Sonra çok kuvvetli bir İspanyol aksanıyla, ağır ağır İngilizce cevap verdi.,

— Hiçbir şey satmıyorum...

— Nasıl yani! dedi Malko. Ya bütün bunlar?

— Veriyorum onları. Alanlar maddi durumlarına göre bağışta bulunuyorlar. Dinimizin kutsal amaçları söz konusu. Bunları bilmediğiniz anlaşılıyor. Dinimiz, Küba gelenekleriyle katolik dininin bir karışımıdır.

— Kara büyü mü?

Sakat adam kirpiklerini kırıştırdı ve tekerlekli iskemlesini geriye iterek soğuk bir sesle müdahale etti.

— Saçmalamayın, insanlara yardım etmeye çalışıyorum sadece. Örneğin birisi bir ev almak istediği zaman, bunun kârlı bir iş olup olmadığını öğrenmek amacıyla, üstüne piliç

kanı dökmem için bir parça toprak getirir bana...

— O halde geleceği okuyorsunuz?

— Hayır. Gelecek Tanrılara aittir, dedi Kübalı.

Malko'ya çevrilmiş siyah gözlerde rahatsız edici bir parıltı vardı. Asaya benzeyen renkli bir sopayı sakat adama gösterdi.

— Nedir bu?

Alfonso Carino soğukça sırttı.

— Bir palo. Bu asaya sahip olan kimse eğer dininin gereklerini harfiyen uygulamışsa, düşmanlarından hiçbir zaman korkmaz. Yedi Tanrı onu korur.

Kelimeleri iyice vurgulayıp inancını açıkça belli ediyordu. Malko bu safsatlardan sıkılmıştı. Zaten Carino da onu yavaş, ama kararlı bir şekilde kapıya doğru itiyordu.

— İşim var, dedi sakat adam.

Malko ısrar etmedi. Kübalı, dükkândan çıkıncaya kadar gözlerini ondan ayırmadı. Malko dışarı çıkınca rahatladı. Ateşli Tavşan kırmızı Buick'ın direksiyonunda, sinirli sinirli sigarasını içiyordu. Kaygılı bir sırıtışla tavşan dişlerini meydana çıkardı.

— Sizi pilice dönüştüreceğini sandım. Ne zaman mezhebin bir üyesi önemli bir karar almak zorunda kalsa, onu görmeye gelir. O da, eğer karar gerçekten önemliyse, bir pilici ya da bir tekeyi öldürüp ona ne yapması lazım geldiğini söyler.

— Başına ne gelmiş onun?

— Üç yıl önce kaçakçılarla kavga sırasında omurgasına bir kurşun yedi. İspatlayamadık, ama arbedeye karışanları tek tek öldürttü.

Birisi karnına bir bıçak yedi ve cebinde üzerine iğneler batırılmış bir bebek vardı. Bir diğeri tüfeği ağzına boşaltarak "intihar etmişti" ve üzerinde yine aynı bebek vardı.

— Bu mezhep çok mu önemli gerçekten?

Ateşli Tavşan sinirli sinirli güldü. Cebinden çıkardığı boynuzdan muskayı Malko'ya gösterdi.

— Bunu bana annem verdi, dedi biraz sıkılarak. Yanımdan ayırmamam için de bana yemin ettirdi...

Bir bu eksikti zaten! Malko, tuhaf işlerin içine giriyordu. Dedektif ekledi:

— Miguel Cuevas'ı hiçbir zaman ele vermeyecek Kübalılar var. Ölse bile intikam alabileceğini düşünüyorlar çünkü.

— Ama siz, siz de mi inanıyorsunuz buna? diye sordu Malko şaşkınlık içinde.

— Bilmiyorum, diye geveledi. Şaşırtıcı şeyler var... Neyse, Yüzbaşı Diaz sizi görmek istiyor.

*

**

Homicide Squad'ta alabildiğine bir hareket vardı. Yüzbaşı Diaz çılgınca, inatla en küçük bir bilgi vermeyi reddeden bilgisayarın tuşlarına basıyordu. Sorusunu boşuna tekrarlıyordu, cevap hep aynıydı.

Noconcern*...

Sonunda tuşlara bir yumruk indirdi ve ziyaretçilerinin yüzüne baktı.

— Bu tapon mal çok sıcakta çalışmıyor! Onu buzdolabına tıkmak zorunda kalaca-

ğım...

— Ya biralar? dedi Ateşli Tavşan.

— İçmekten başka çare yok, dedi Yüzbaşı Diaz.

Bu basit çözüm karşısında dedektifin yüzü güldü... Diaz esrarlı bir havaya büründü.

— Malko sizin için bir sürprizim var. Bakın.

Malko arkasına döndü ve ağzı açık kaldı: Gail Hunter kapının aralığında duruyordu. Tanınmayacak bir haldeydi. Haki gömleğinin yerine, üzerine bir eldiven gibi yapışan ve göğüslerine kadar açık beyaz ipek bir gömlek giymişti. Dolgun göğüsleri kımıl kımıldı. Belindeki geniş siyah deri kemer o kadar sıkılmıştı ki, insan iki eliyle onu kavrayabilirdi. İki tarafı yırtmaçlı siyah mini eteği dizden bir karış yukardaydı. Bacaklarında siyah file çoraplar, ayağında ise topukları on santimlik iskarpinler vardı.

Yalnızca, sırtına doğru inen saç bağı değişmemişti. Gail Hunter tatlı ve yumuşak sesiyle Malko'ya sordu.

— Beğendiniz mi beni?

— Vay canına! dedi Ateşli Tavşan. Ne olmuş ona böyle?

Yüzbaşı Diaz gözlerini zenci kadının göğüslerinden ayırmadan neşeyle sırtıttı.

— Dört ayak üstüne düştüm. Mutiny Club'te çalışan Kübalı bir kadın tanıyordum. Margarita Gomez hakkında yeni bir şeyler öğrenebilmek umuduyla onunla oturup birkaç kadeh içtim. Hiçbir şey öğrenemedim ondan, ama bana kızlardan birisinin hasta olduğunu ve yerine birisini aradıklarını söyledi. O zaman

(*) Programda yok

aklıma, Gail'i teklif etmek geldi. Onu bu kıyafette görünce hemen kabul ettiler. Onu ben böyle giydirdim.

— Yüzbaşı, diye karşı çıktı Gail utanarak.

— Bu akşam başlıyor işe, diye açıkladı Diaz. Margarita Gomez ile çalışacak.

— Harika! dedi Malko, ama arkadaşınızın konuşma tehlikesi yok mu?

— Hayır, çocukluk arkadaşımdır. Gail'i uzun zamandır tanıdığına dair yemin edecek. Birkaç gün sonra ona uydurma bir telefon numarası vereceğiz.

— Bu tehlikeli, dedi Malko. Yanında silah olmayabilir.

— Biliyorum, dedi Yüzbaşı Diaz, ama ona bizzat kendim göz kulak olacağım. DE A kabul etti. Elimizde olan bütün imkânlardan yararlanmalıyız.

— Margarita'nın onu Miguel Cuevas için ayarlayacağını mı umuyorsunuz? diye sordu Malko.

— Tastamam öyle. Bir yem gibi bizi ona götürecektir.

— Ya şu Alfonso Carino?

— O gözetim altında. Eğer Cuevas onu temizlemeye gelirse tepesine bineriz.

XI. BÖLÜM

Mutiny Club'ün son müşterileri cumartesi olduğundan bu sefer biraz geç çıkmışlardı. Gail Hunter, Margarita Gomez'in üstünü değişmesini beklerken Treetop Bar'da bir daiquiris yudumluyordu. Alkol, biraz korkusunu dağıttı. İş elbisesinin yerine, teniyle karışan bej ipekli son derece seksi bir elbise giymişti. DE A kartı ve silahı arabasında saklıydı. Tek güvencesi Homicide Squad ile DEA'nın birlikte oluşturdukları birlik idi.

Margarita Gomez sonunda kollarında iki şişe Möet et Chandon ve her yanı yırtmaçlı göz kamaştırıcı mavi bir elbiseyle göründü.

— Nasılsın? diye sordu ateşli ateşli Gail'e.

— Çok iyi, dedi Gail içkisini bitirirken. Umarım eğleniriz.

— Pek tabii! dedi Dominikli kadın. Dostum çok hoş, harika birisidir. Üstelik moda dünyasında bir yığın çevresi vardır. Bu işine yarayabilir. Onun evinde her zaman çok iyi eğleniriz. Harika olur, çıkmadan önce bir saniye gelsene.

Şampanya şişelerini bırakıp Gail Hunter'ı kadınlar tuvaletine sürükledi. Orada kapıya dayanıp beyaz toz dolu bir tabaka çıkarttı ve Gail'in burnuna götürdü.

— Burnuna çek biraz. O verdi bunu bana.

*
**

Battersea Road'un yanında kaputu açık beyaz bir Comet durmuş, sürücüsü de kaputun altına eğilmişti. Göz ucuyla Margarita Gomez'in batıya giden Fairmont'unu gördü.

— Centrac 26, burası Alfa 2 , dedi telsize. Az önce geçtiler.

Kaputu kapatmadan önce birkaç saniye bekledi. Malkö ile Ateşli Tavşan'ın içinde bulunduğu kırmızı Buick görüldü. Margarita Gomez yüz metre kadar öndeydi. Ateşli Tavşan mikrofona yapıştı:

— Centrac 26, burası Alfa 1, onları yakaladık. 464 JDK plakalı sarı Fairmont. Biri zenci, bir Dominikli. İki kadm var içinde. Battersea Road üzerinde batıya gidiyorlar.

— Alfa 1, burası Centrac 26, Coral Gables Waterway Köprüsü'nün üstündeyiz, dedi Yüzbaşı Diaz. Henüz bir şey görmedik.

Güvenliğin başında o bulunuyordu.

— Centrac 26, burası Alfa 3, Miller Road üzerindeyiz, diye haber verdi June Richmond, batıya doğru hareket ediyoruz.

Yeniden bir sessizlik oldu. Malko Fairmont'un güneye saptığını gördü. Aynı anda Raul Diaz'ın sesi duyuldu:

— Burası Centrac 25, arkamdalar. Sunset Drive üstünden batıya doğru hareket ediyorum, yön değiştirirlerse haber verin bana.

Fairmont, kanalı geçtikten sonra Sunset Drive'da bir U dönüşü yapıp trafiğin pek yoğun olmadığı batıdaki büyük caddeye yöneldi. Ateşli Tavşan mikrofonla bildirdi:

— Centrac 26, burası Alfa 1, Sunset Drive

üstünden batıya doğru gidiyorlar, biz 53. Cadde'nin güneybatısındaız. Hız kırk mil.

— Alfa 1, burası Alfa 3, dedi June. Size paralel olarak gidiyorum.

— Burası Centrac 25. Ludlam Road Kavşağı'na varıyorum, diye haber verdi Raul Diaz, hâlâ arkamdalar.

— Centrac 26, burası Alfa 1. Her şey kontrol altında diye belirtti Ateşli Tavşan.

Telsiz, tedbiri elden bırakmamak amacıyla son anda seçilen bir frekansta son derece iyi çalışıyordu. Ne yazık ki, sık ışıklarla kesilen Sunset Drive oldukça tenhaydı. Fairmont ile kırmızı Buick arasında sadece iki araba vardı. Buick'ın farkedilme tehlikesi vardı. Ateşli Tavşan yeniden telsize sarıldı:

— Alfa 2, burası Alfa 1, nöbet değiştirin. Hedefin görüş alanındayız.

Yavaşlayıp yatay bir caddeye saptı ve yerini önlerine geçen beyaz Comet'e bıraktı. Birkaç saniye bekledikten sonra ıssız Sunset Drive'a hareket ettiler.

— Bu sürtük bizi dosdoğru Miguel'in evine götürecektik, dedi dedektif. Dade County Polis Örgütü'nün müdahaleye hazır bir birimiyiz biz. Evi kuşatmak gerekse bile onu ele geçireceğiz.

Alfa 2'nin heyecanlı sesi mikrofonu sarstı.

— Alfa 1, burası Alfa 2, hedefin arkasındayım. Serbest kalmam lazım. 59. Cadde'deyim. Nöbeti devralın.

— Alfa 2, burası Alfa 1. Geliyoruz, dedi Ateşli Tavşan.

Süratini artırdı. Fairmont aşağı yukarı bir kilometre ilerleydi. Malko endişeyle kavşakla-

rı sayıyordu. Trafik lambaları hızlarına engel oluyordu. Kırmızı ışık yanmadan kupayı bir tanesini geçtiler. Ama bir sonraki kavşakta kırmızı ışığa yakalandılar. Ateşli Tavşan farları yakıp söndürdü ve ileri atıldı. Çenesi kenetlenmişti ve sinirlenmeye başlıyordu.

— Centrac 26, burası Alfa 1, Ludlam Kavşağı'na varmak üzereyiz, diye bildirdi. Hedef görüş alanımıza girdi.

— Tamam! Burası Centrac 26 dedi Diaz, 826'ya çeyrek mil uzaklıktayım.

— Centrac 26. Burası Alfa 3, Miller Road üzerinde sizin hizanızdayım, diye haber verdi June Richmond.

Dört araba, uyumlu bir şekilde Fairmont'u çember altına alıyordu. Birden, Ateşli Tavşan bir küfür savurdu. Önlerindeki Ludlam Road Kavşağı'nda da kırmızı ışık yanmış, sarı Fairmont yavaşça önlerinde durmuştu. Yanlarına yanaşmaktan başka çareleri yoktu.

— Bizi tanıyabilir, dedi dedektif. Işığı geçiyorum.

Ateşli Tavşan iyice yavaşladı, hiçbir arabanın gelmediğini görünce kavşağı geçti.

Geçerken Malko neşeyle gevezelik eden iki kadım far ketti.

Otuz saniye sonra felaket gelip çattı. Malko dikiz aynasında önce mavi ışığı farketti. Sonra bir siren sesi duydular. Ludlam Road üzerinde pusuya yatmış bir motosikletli devriye polisine yakalanmışlardı. Motosikletli onlara yetişip yanlarına ulaştı ve durmalarını işaret etti.

— Aksi şeytan! diye gürledi Ateşli Tavşan.

Boyun eğmek zorunda kaldı, yoksa polis üstlerine ateş açacaktı. Kenara yanaştı ve

Fairmont'un onları geçtiği anda da Buick'tan çıktı. Motosikletli polis eli tabancasının üzerinde onlara yaklaştı.

— Işıktaki durmadınız, Sir...

— Evet, ya öyle oldu! diye gürledi Ateşli Tavşan polis kimliğini adamın burnuna dayayarak.

Arkalarındaki beyaz Comet ile Alfa 2, Ludlam Kavşağı'ndaki ışıktaki durmuşlardı. Fairmont'un arka ışıkları batıya doğru kayboldu.

— Alfa 2, burası Alfa 1, durmak zorunda kaldık. Şu namussuz ışığı yakın ve hedefi yakalayın!

— Üzgünüm, dedi motosikletli. Bu eski arabayla kim olduğunuzu bilemezdim. Size yardım edebilir miyim?

— Evet, dedi Ateşli Tavşan. Sarı Fairmont'u bulmaya çalışın, frekans 108'i kullanın ve Centrac 26'yı çağırın.

— Dikkat, dedi Malko, Margarita Gomez motosikletliyi görürse kuşkulabilir. Anormal bir şeyler olduğunu hisseder.

Ateşli Tavşan mikrofona yapıştı:

— Centrac 26, burası Alfa 1. Bir motosikletli tarafından durdurulduk. Biraz dolanın, hedef size doğru geliyor olmalı.

— Tamam! Alfa 1, diye cevap verdi Yüzbaşı Diaz.

Beyaz Comet hareket etti ve kavşağı mermi gibi geçti. Felce uğramışlardı. Malko kalbinin deli gibi çarptığını hissetti. Çok aptalca bir şeydi bu.

— Centrac 26, burası Alfa 3, 826 Freenvay'e varmak üzereyim, diye bildirdi June Rich-

mond.

— Alfa 3, burası Centrac 26. Tekrar güneye doğru gelin, hedef belki size doğru geliyor-
dur.

Malko ile Ateşli Tavşan, motosikletli polisi afallamış bir halde geride bırakarak yavaşça hareket ettiler. Kavşaklar birbirini izliyordu. Fairmont'dan hiçbir iz yoktu. Birden, öteki yolda kendilerine farla işaret eden bir araba far kettiler.

Yüzbaşı Diaz!

İki araba da durdu. Homicide Squad'ın şefinin yüz hatları öfkeden gerilmişti.

— Neler oluyor? diye sordu. Alfa 2'yi son sürat batıya giderken gördüm. 826'yı geçmiş olmalı. Hedef nerede?

— Rezillğe bak! diye gürledi Ateşli Tavşan.

Mikrofonda bağırdı:

— Alfa 2, geri gelin, çok uzaklaştınız. Alfa 3 Sunrise Drive üzerinde bizimle buluşun. Hedef kayboldu.

Yüzbaşı Diaz Buick'ın kaputunun üstüne bir harita yaydı ve cep lambasıyla onu aydınlattı.

— 826'yı geçmediler dedi, yoksa görürdüm onları. Siz gerideydiniz. Otoyola çıkmamışlarsa tabii. Büyük bir olasılıkla şurada bulunuyorlar. Bir yerleşim bölgesi orası ve bu, Margarita'nın Gail'e tarif ettiği ev tipiyle uyuyor.

— Orosu! Bir helikopterimiz olsaydı! diye mırıldandı Ateşli Tavşan.

— Gürültü yapar, diye belirtti Malko. Bu adamların son derece kuşkulu olduğunu

unutmayın. İlk kuşku belirtisinde Margarita, Gail'i başından savardı.

— Belki de bu daha iyi olurdu, dedi Yüzbaşı Diaz.

Motosikletli onlara yetişti ve durdu. Yüzbaşı Diaz hemen onun üstüne atıldı.

— Güney Miami'nin bütün devriyelerine haber salın. Bu mahalleyi kuşatın. 464 JDK plakalı, sarı bir Fairmont'u arıyoruz.

June Richmond ve Alfa 3 de geldi. Malko ile Raul Diaz semti dört bölgeye ayırdılar ve yola koyuldular. Semt çit, duvar ya da demir parmaklıklarla korunmuş lüks villaların bulunduğu bir yerdi. Ne yazık ki, garajların büyük bir kısmı kapalıydı ve dışarda duran araba sayısı çok azdı. Malko yirmi kadar evi kontrol etti. Boşunaydı.

iki saat sonra hepsi Sunrise ve Ludlam'daki randevu yerinde buluştular. Umutsuz ve yıldırdılar. Motosikletli polis Diaz'a bakmaya cesaret edemiyordu. Hiçbir şey bulamayan iki arkadaşıyla gelmişti.

— Bu gecekonduların çoğunun garaj ve parkları içerdedir. Helikopterle bile bir şey bulamazsınız.

Malko da bu kanıdaydı.

Hepsi birbirlerine baktı. Ne yapılabilirdi?

— Belki otoyola çıkmışlardır, diye ileri sürdü June Richmond.

Ne olursa olsun Gail Hunter'ı kaybetmişlerdi. Ateşli Tavşan şaka yaparak havayı yumuşatmaya çalıştı:

— Fazla tasalanmayalım. Bu cumartesi gecesi partilerini bilirim. En çok karşılaşacağı tehlike biraz kokain çekmek, iyi şampanya

içmek olur. Sabaha her şeyi öğreniriz ve müdahale edecek zamanımız da olur.

Malko da buna inanmak istiyordu, ama kötü bir önsezi ona tatlı Gail Hunter'm tehlikede olduğunu söylüyordu. Yüreğinde bir öfkeyle arabaya bindi. Yüzbaşı Diaz ona yaklaştı.

— DEA'ya ve evime talimat verdim. Gail bize haber verinceye kadar Holiday Inn'de birkaç kadeh bir şeyler içelim.

Kimsenin uykusu yoktu. Hele Malko'nun hiç. Gözleri oyulmuş piliç ile canlı canlı gömülmüş teke, gözünün önünden gitmiyordu. Bir deliyle işi vardı.

XII. BÖLÜM

Miguel Cuevas buğulu gözlerle Gail Hunter'ın kalçalarına bakıyordu. Zenci kadın korkusunu yatıştırmaya çalışarak yapmacık bir şekilde ' sırttı. Kübalının villasındaki elektronik parmaklıklar üstüne kapandığından beri korku yakasını bırakmıyordu.

Motosikletli polisin yarattığı olayı farketmişti. Şimdi kendi kendine arkadaşlarının izini kaybedip kaybetmediğini soruyordu. Karanlık yüzünden nerede olduğunu tam olarak görememişti, ama 826. Otoyol'un çok yakında olduğunu biliyordu.

- i ç !

Kübalı ona altıncı şampanya kadehini uzattı. Başı dönüyordu. Alçak masadaki şişelerin yanında, kokain dolu büyük bir kavanoz duruyordu. Gail, ondan iki kere almak zorunda kalmıştı. Ortam oldukça tuhaftı. Margarita Gomez'in Miguel Velasquez diye tanıtmasına rağmen kim olduğunu hemen anladığı Cuevas'ın dışında, Faustino isimli iriyarı bir Kübalı ile durmaksızın içki içen Jesus isimli bir üçüncü Kübalı daha bulunuyordu. Gail ile Margarita'nın dışında, Faustino'nun getirdiği Lidie ve Carmen isimli sıradan iki kız vardı. Gail'e merakla bakmışlar, sonra da şampanya ve kokaine boğulmuş-

lardı.

Miguel Cuevas, Margarita ve Gail büyük kanepeye gömülmüşlerdi. Miguel Cuevas arasına kulağı tırmalayan bir sesle konuşuyordu. Gail'e hiç sakınmadan bakarken ağzından salyaları akıyordu. Eski İspanyol mobilyaları, her yere dağılmış silahlar, garip heykeller sıkıcı bir ortam yaratıyordu. Gail tuvalete gidiyorum diye bir kere sıvışmış, fakat telefon bulamamıştı. Değişen müzik daha da tahrik ediciydi. Miguel ayağa kalktı ve:

— Canım dans etmek istiyor, dedi.

Gail'i oturduğu yerden çekip aldıktan sonra elini beline doladı ve kendine doğru yasladı. Margarita Gomez durmaksızın kokain kavanozuna dalıyor ve keyifle onları inceliyordu. Miguel, göğüs kıllarını meydana çıkartan yarisına kadar açık bir gömlek ve gri daracık deri bir pantolon giymişti. Ayağında yine çizmeleri vardı.

Gail kendim kaybetmişti. Margarita'nın burnuna yaklaşan parmaklarını hissetti ve biraz daha kokain çekmek zorunda kaldı. Bir süre sonra başını çevirdiğinde iğrenç bir solucan gibi çıplak Faustino'yı gördü. Kübalı ellerini beline atıp olduğu yerde kaldı ve Miguel'e bağırdı:

— • Miguelito! Bu dans ettiğin orospunun kim olduğunu biliyor musun?

Miguel Cuevas gözlerini faltaşı gibi açarak döndü.

— Kim?

— Bir kadın polis, diye ağır ağır heceledi iriyarı Kübalı. Benim kızlardan biri onu tamdı.

Gail Hunter derisinin diken diken olduğunu

hissetti. Miguel Cuevas ifadesiz buz gibi bakışlarını ona yöneltmişti.

— Doğru mu bu? diye sordu.

Zenci kadının seçim yapmak için birkaç saniyesi vardı, inkâr ederse, konuşturuncaya kadar işkence edebilirlerdi. Doğruyu söylerse hayatıyla oynamış olacaktı, ama elinde bazı kozlar vardı. Doğruldu ve mümkün olan en sakın sesle açıkladı:

— Doğru. Bir polis memuruyum ben. Bu ev gözetim altında ve tümünüz tutuklanma durumundasınız.

Margarita Gomez'in gözleri faltaşı gibi açıldı. Gail iki adama bakıyordu. Miguel-Cuevas'ın hareketi o kadar ani oldu ki, kendini kurtaramadı. Kübalı vargücüsü yüzüne vurdu ve onu yere düşürdü. Sonra yüzü öfkeden kasılmış bir halde tekme ve yumrukle zenci kadına vurmaya başladı. Yatağın yanında ayakta duran Faustino bile hayretten donakaldı. "Kokain kovboyu" kendini göstermek için tam gününü seçmişti. Gail Hunter yüzünü, göğüslerini korumaya çalışarak iki büklüm oldu. Soluk soluğa kalan Miguel Cuevas durmak zorunda kaldı.

Margarita ile gözgöze geldi ve öfkesi iki katına çıktı. Bütün gücüyle savurduğu yumruk Dominikli kadının dudaklarını yardı. Gomez hiç bağırmadan, dehşet içinde arkaüstü yere yığıldı.

Miguel Cuevas Gail'i uzun saçlarından yakaladı ve şişen yüzünü yukarı kaldırdı.

— Demek polissin? Ve beni korkutacağını sanıyorsun. Sen gebereceksin ve dostların beni aramaya gelmeyecekler. En güçlüsü benim.

Bana hiçbir şey olmaz.

Gail Hunter kanla karışmış tükürüğünü yuttu.

— Beni öldürürseniz, dedi, başınız deritten kurtulmaz. Sizi arayacaklar ve nerede olursanız olun sizi bulacaklar.

— Zavallı aptal!

Gail, Cuevas'ın gözlerinden onun ciddi olduğunu anladı. İçini bir korku dalgası kapladı. Homicide Squad gelinceye kadar, Cuevas onu on kere öldürebilirdi. Miguel Cuevas eski soğukkanlılığına dönmüştü bile. Faustino'ya döndü:

— Parmaklıklara git ve kuşku verici bir şey olup olmadığına bak. Daha sonra sokağı, çevreyi ve komşuları kolaçan et. Oradalarsa iyi eğleniriz. Bu kız bizimle olduğu sürece bir şey yapmaya cesaret edemezler.

İriyarı Kübalı kayboldu. Miguel Cuevas, patlak dudaklarına tampon koyan Margarita Gomez'e döndü.

— Onun hakkında ne biliyorsan anlat, dedi.

Dominikli titrek bir sesle, güzel bir kız getirerek sadece onu eğlendirmek istediğini söyledi sevgilisine. Miguel, ona tepeden bir bakış yöneltti.

— Hiçbir şey anlamamışsın! Senin aracılığınla bana kadar ulaşmaya çalıştılar. Seni izlemiş olmalılar...

— Yemin ederim...

— Sus! dedi sertçe Cuevas, hepimiz aynı boka bulaştık. Buradan çıkmak zorunda kalırsak, bizi koruman için seni arabanın kaputuna bağlayacağım.

Gail Hunter a döndü:

— Demek beni istiyorlar ha?

Zenci kadın bakışını kaçırdı.

— Evet ve bunu başaracaklar. Beni izlediler. Şu anda evin etrafındalar. Onlardan kurtulamayacaksınız.

Başını eğip dışardan gelen sesleri kollayarak hareketsiz kaldı. Sonunda, Faustino'nun ağır adımları merdivende duyuldu. Faustino nefes nefese, paldır küldür içeri girdi.

— Kimse yok, Miguel! Her şey sakın. Her yere baktım.

Kübalı alaylı bir sırıtmayla Gail'e baktı.

— Görüyorsun, blöf yapıyorsun.

Faustino'ya döndü.

— Diğer ikisi aşağıda mı?

— Evet.

— Burada onunla kal.

Odasına gitti, döşemede bir kapak kaldırdı ve içinden koca susturuculu 9 mm'lik Beretta'yı çıkarttı. Şarjörü kontrol etti ve aşağındı. Bar pek aydınlık değildi. Jesus yere uzanmış, kızlardan biri de üstüne çıkmıştı. Diğerleri ise elinde şampanya kadehiyle onları seyrediyordu.

Miguel Cuevas tek söz etmeden ilk kıza yaklaştı ve 38'liği kulağına dayayıp tetiğe asıldı. Kız bir dehşet çığlığı atarak külçe gibi yığıldı, ikinci kız kadehini bırakıp kaçmaya çalışırken göğsüne ve midesine iki kurşun yiyip iki büküm oldu. Yere düştüğünde elini kapının tokmağına uzatmaya çalıştı. Miguel yaklaştı ve sakın sakın kafasına bir kurşun daha sıkarak kızın işini bitirdi. Küba Gizli Servisi'nin temsilcisi ve Küba Servisleri'nin

silah işini yürütmekle yükümlü adamı Jesus ile gözgöze geldi. Beriki şaşkınlıktan donakalmıştı. Bu çifte cinayete bir anlam veremiyordu.

— Şu iki aptal karıyı plastik torbalara koy, dedi Miguel fazla açıklamada bulunmadan. Ortadan toz ol. Onların yarın تنها bir yerde bulunmasını istiyorum.

— Tamam! dedi Kübalı.

Tek bir düşüncesi vardı yalnızca: bu deliler evinden kaçmak. Miguel Cuevas hakkında ona bütün söylenenler gerçeğin çok altındaydı.

**

Gail Hunter kendine gelmesine rağmen, inlemeye devam ediyordu. Darbeler onu fena yapmış, ama çökertmemişti. Faustino ona kinle bakıyordu. Birden, kaçmayı başaramazsa mahvolacağını anladı. Daha da belirgin bir inilti çıkartarak iki elini kasıklarına götürdü ve yere, Faustino'nun yanına düşünceye kadar yatakta yuvarlandı.

— Alçak herif, dedi, öldürdü beni... Kasıklarım... Kasıklarım...

Faustino ona ilgisizce baktı.

— Geber orospu! dedi iriyarı Kübalı.

Gail sert bir hareketle bacaklarını Faustino'nunkilere doladı. Faustino, öfke içinde yere yuvarlandı. Zenci kadın ayağa kalkmıştı bile. Parka bakan bir pencereye yöneldi, bacaklarını uzattı ve kendim boşluğa bıraktı.

Serin hava ve özgürlük onda bir gençlik iksiri etkisi uyandırdı. Çevresine bakındı. Evin etrafı karanlıktı, ama parkın kalan kısmı projektörlerle gündüz gibi aydınlanmıştı.

Demir parmaklığa giden yola doğru yöneldi. Yirmi metre gitmemişti ki, önünde vahşi bir homurtuyla kara bir gölge belirdi. Miguel Cuevas'ın beş dobermanından birisiydi bu.

Gail, dehşet içinde döndü. Köpeğin dişlerini sağ baldırında hissetti ve dengesini kaybetti. Bir çığlıkla yere yuvarlandı. Kurtulmak için hayvana bir tekme savurduğunda boğazına doğru atılan ikinci köpeği farketti. Olabildiğince kendini korumaya çalıştı ve kemiklerinin çatırdadığını hissetti. Acıdan kendini kaybetti. Öteki köpekler de gelmişlerdi.

İçlerinden birisi dişlerini omzuna geçirdi ve Gail'in gözleri karardı.

*

Gail önce öldüğünü sandı. Elinde kılıcıyla bir kadını gösteren dev bir heykelin önündeydi. Yanda, ameliyat masasına benzeyen bir şey duruyordu. Birden acısı tekrar canlandı ve hatırladı. Onu ahşap kaplamalı bir odada yüksek bir tahta koltuğa sımsıkı bağlamışlardı. Miguel Cuevas karşısında duruyordu. Elinde bir kamçı vardı. Onu köpeklerden kurtaran o olmalıydı. Bağdırmamak için dudaklarını ısırды. Kübalı pis pis sırtıttı.

— Seni iyi benzetmişler ha? Ben olmasam parçalarlardı seni. Ama kibar biriyim ben. İyileşmen, acı hissetmemen için bir şey vereceğim sana.

Bir çekmeceyi karıştırıp uzun bir şırınga ile saydam bir sıvıyla dolu bir kavanoz çıkardı.

— Sıvı kokain, diye açıkladı. Göreceksin, olağanüstü bir şeydir bu...

Şırıngayı tamamen doldurdu. Gail Hunter

korkudan buz kesilmiş bir halde ona bakıyordu. DEA'nın kurslarından uyuşturucuları iyi biliyordu. Kendisini "yüksek doz"la öldürecekti.

— Ben bir polisim, dedi. Yaptığınıza dikkat edin.

Şırınga hazırды. Faustino genç kadının arkasına dolandı ve sol koluna yapıştı. Miguel Cuevas damarı aradı ve iğneyi yanlamasına daldırdı. Gail Hunter, önce damarlarına karışan sıvıyı, sonra da bir kızışma hissetti. Birkaç saniye sonra kafasının bütün kaygılardan arındığını, nefis bir uyuşukluğun vücudunu sardığını farketti. Yaralarının artık acı vermediğinin farkına vardı. Kübalı ona yaklaşık koca iğneyi çenenin altındaki boğaz damarına daldırdığında, koma halindeydi. Gözlerini açık tutmakta güçlük çekiyor, ama kendini kötü hissetmiyordu.

Oda dönmeye başladı. Vücudunun bütün ağırlığı kaybolmuştu, her şey harikaydı. Miguel Cuevas, iğnesiyle ölüm balesine devam ediyordu. Üç iğne daha yaptı. Beşincisinde Gail Hunter artık hiçbir şey hissetmiyordu. Hâlâ yaşıyordu, ama bu fazla uzun sürmezdi. Baş göğsüne düşmüş, uyuyor gibiydi. Miguel Cuevas, şırıngasını özenle yerleştirdi ve Faustino'nun yardımıyla genç kadını çözdü. Iriyari Kübalı korkudan üç buçuk atıyordu.

— Onu Cadillac'in bagajına koy* ve hemen başından defet! dedi Miguel.

Öteki kaygıyla ona baktı.

— Umarım, bu rezil herifler onu izlememişlerdir.

Miguel omuzlarını silktili.

*

**

Raul Diaz ayaklarını masaya uzatmış telefonu gözlüyordu. Tıraş olmamıştı. Gözleri kan çanağına dönmüştü, yanında bir kutu bira vardı ve ağzını bıçak'a açmıyordu.

Büronun saati dokuzu on geçiyordu.

Homicide Squad'm büyük salonu her zamankinin aksine sessizdi. Ne şakalaşan vardı, ne de sövüp sayan. Daktilolar bile sanki daha yavaş vuruyorlardı.

Yüzbaşının karşısında oturan Malko telefonu gözlüyordu. Ahizeyi kaldırdı ve belki de yüzüncü kez Gail Hunter'ın ev numarasını çevirdi. Zil boşlukta çınladı. Aptalca bir şeydi bu, onun aramış olması gerekiyordu. Telefonu kapadı, dedektifle gözgöze geldiler. Beriki içini çekti.

— Tanrı kahretsin!

Dade County Polisi'nin bütün merkezlerine haber verilmişti. Eski model bir araba ortalarda gözükmeyen Margarita Gomez'in evini gözetliyordu: Ateşli Tavşan elinde kahve fincanıyla odaya girdi.

— Alem yapmışlarsa geç yatmışlardır, dedi.

Kimse cevap vermedi. Akla yakın bir açıklamaydı. Ama zaman geçtikçe umut da tükeniyordu. Homicide Squad'ın ve DEA'nın bir yığın arabası Gail Hunter'ın kaybolduğu bölgede devriye geziyorlardı. Dade County'nin bütün polisleri meslektaşlarının ve sarı Fairmont'un eşkâlini almışlardı. Telefon çaldı. Raul Diaz bir kobra çabukluğuyla ahizeyi kapı. Metalik bir ses haber verdi.

— Dade County Polisi, South West Street

ile 87. Cadde 'nin köşesinde plastik örtüye sarılmış iki çıplak kadın cesedinin bulunduğu bildirir. Birisi kulağından, diğeri ise başından ve göğsünden vurulmuş...

— Kulağa bir kurşun, dedi Malko. Bu Cuevas'ın yöntemi. Bahamalı Jackie'yi hatırlayın.

Raul Diaz ayağa kalkmıştı bile.

— Haydi gidelim. Arabada bize katılırlar.

*

**

Cesetlerin çevresine sarı barikatlar konmuştu. İki bedeni yeşil bir örtünün üzerine uzatmışlardı. İki fotoğrafçı resim çekmekle meşguldü. Raul Diaz, Malko ve Ateşli Tavşan yaklaştılar. Genç ve oldukça güzel iki kızın yüzleri onlara hiçbir şey ifade etmiyordu. Doktor yaklaştı.

— Öldürülmeleri yedi ya da sekiz saatten fazla değil. Hiçbir kimlik işareti yok.

Raul Diaz başını salladı. Miami de her gün meçhul kişilerin bilinmeyen nedenlerle öldürüldüğü kimliği belirsiz cesetler bulunurdu. Kızların birinin kulağındaki delik dikkatini çekti.

— Uyuşturucu izleri aransın, dedi. Acele olarak da balistik raporunu istiyorum. Bahamah Jackie'nin kafasında bulunan kurşunla karşılaştırm. Üç saat içinde sonucu istiyorum. Acele edin.

Arabasına bindiler.

— Hoşuma gitmedi bu, diye itiraf etti Diaz. Tanıkları ortadan kaldırmak için bu kızların temizlendiği söylenecek.

Homicide Squad'a kadar kimse ağzını

açmadı. Birden arabanın telsizi cızırdamaya başladı. Diaz mikrofonu aldı.

— Yüzbaşı Diaz, dinliyorum.

— Yüzbaşım, diye haber verdi heyecanlı bir ses, Bayan Gomez az önce evine döndü. Tek başına. Ne yapalım?

— Kimildamayın! diye gürledi Diaz. Ama bir adım bile attırmayın ona. Size yardım gönderiyorum.

Mikrofonu yerine koydu ve Malko'ya döndü.

— Onu tutuklamak ve sorguya çekmek için DA'dan belge isteyeceğim, diye açıkladı.

— Hangi suçlamayla?

— Adam kaçırmaya katılma.

Sabah trafiği giderek yoğunlaşıyordu. US l'in ışıklarına takılıp kalmışlardı. Diaz asık bir yüzle sireni çalıştırdı. Malko, Margarita Gomez'i düşündü. Miguel Cuevas'ın yöntemlerini öğrenmeye başlıyordu. Kübalı Dominikli kadına güvenmese onu meydana salmazdı. Ondandır hiçbir şey elde edilemezdi. Diaz'ın suçlaması, bir jüri önünde işe yaramayacaktı. Gail Hunter'ın kaderini ondan başka bilen olmasa bile.

Şimdi daha hızlı yol alıyorlardı. Telsizin ikinci cızırtısı Biscayne Bulvarı'nda oldu.

— Yüzbaşı Diaz'a duyurulur, dedi bir ses. Burası Dade County Karakolu. Mercy Hastanesi'nin memurları Biscayne Körfezi'nde yüzen elli beş galonluk bir fiçı bulmuşlar. İçinden, zenci birisine ait olduğu sanılan iki insan bacağı dışarı sarkıyormuş.

— Aman Tanrım! diye haykırdı Raul Diaz.

Marcy Hastanesi, Tabiat Müzesi ile Key

Biscayne'a uzanan köprüye gelmeden önce South Bay Shore'un kıyısında bulunuyordu. Diaz deli gibi gaza bastı ve iki kamyonun arasından sıyrılmaya çalıştı. İki sürücünden biri öfkeyle kornasını öttürerek yön değiştirdi. Diaz ispanyolca bir küfür savurdu. Ateşli Tavşan eğilip Colt'una sarıldı. Camı açıp silahını dışarı sarkıttı. Ağır vasıta aynı anda onlara yol verdi. Son sürat ileri atıldıklarında kamyon delice kornasını öttürüyordu.

Sonra yağmur bastırdı. Birden önlerinde hızlarını azaltan bir perde oluştu. Yüzbaşı Diaz kaldırımların üstüne çıkıyor, sireni öttürerek arabalardan yol istiyordu. Yol vermekte geciken bir şoför olursa, Ateşli Tavşan hemen camdan tabancasını doğrultuyordu. Hastanenin avlusuna vardıklarında, beş, altı polis arabası gelmişti bile.

Binayı koşarak geçip, deniz kıyısındaki platforma çıktılar. Bir grup polis, yerde duran bir cismin etrafını çevirmişti. Raul kalabalığı yardı ve olduğu yerde kalakaldı. Eski bir yağ fiçisinin yanında Gail Hunter'ın cansız vücudu duruyordu. Bağlı olduğu ipler çözülmüş, sarıp sarmalandığı pembe örtü "kaldırılmıştı. Yüzbaşı Diaz'ı tanıyan sivil bir çavuş ona doğru geldi.

— Raul, çok üzgünüm.

Raul Diaz yumruklarını sıkmış, genç kadının cesedine bakıyordu. Öteki polislerin ağızlarını bıçak açmıyordu. Malko'nun gözleri yaşarmıştı. Onun yüzünden olmuştu. Polislerden biri hastanenin bir doktoruyla yaklaştı.

— Ölüm nedenini kesin olarak saptayamadık, ama doktor kollarda ve boyunda iğne

izleri buldu. Yüksek dozda uyuşturucu söz konusu. Isırık izlerine de rastlandı.

Diaz'ın yüzü hiddetten kaskatı kesildi.

— Tanrı kahretsin! Uyuşturucu kullanmıyordu ki o!

— Öyle değil, diye düzeltti doktor. **Büyük** bir ihtimalle isteği dışında uyuşturucu vermişler ona. Otopside durum belli olacak.

Homicide Squad'ın yüzbaşı kafasını salladı, ayaklarının dibine uzatılmış cesede uzun uzun baktıktan sonra Malko'ya döndü:

— Gelin!

Çıktıkları anda, şaşkın şaşkın koşarak gelen Brent Hammock'a çarptılar.

— Bana söylediklerine göre...

— Öldürdü onu alçak herif, diye homurdandı, Diaz. Gelin. Konuşmamız lazım.

Malko onun öfkesini anlıyordu. Gail onun girişimi yüzünden ölmüştü. Ağır bir sorumluluk...

XIII. BÖLÜM

— Öyle ya, öldürülen Bush'ın karısı değil ki, dedi Raul Diaz,

— Baylar, diye Diaz'ın sözünü kesti Brent Hammock. Bu CIA'mın ve Birleşik Devletler Başkan Yardımcısı'nın yürüttüğü bir iştir. Bunu hesaba katmalıyız. Yüzbaşı Diaz'ın öfkesini anlıyorum. Bayan Gomez'i tutuklamak ona zevk vermekten başka bir işe yaramaz, bundan çekiniyorum. Yavaş yavaş Miguel Cuevas'a yaklaşıyoruz. Sonunda hayatı bir hata işleyecek. Bunu bir an önce yapması lazım.

İçeri giren bir sekreter, Raul Diaz'ın masasının üstüne ince bir dosya bıraktı. Diaz dosyayı açınca gözleri faltaşı gibi açıldı.

— Al, işte! dedi. Öldürülen iki kız sık sık Carretera'ya uğruyorlarmış... Hemen her akşam orada müşteri avına çıkıyorlarmış.

Ateşli Tavşan hemen ayağa kalktı.

— Oraya gidiyorum.

— Ben de sizinle geliyorum, dedi Malko.

Toplantıyı terkedip kırmızı Buick'a bindiler. Araba yoğun trafik arasından sıyrılıp Küçük Havana'ya yöneldi.

— Raul deli gibi öfkeli! dedi. Gail ile bir macerası oldu ve kendini bu hikâyeden sorumlu hissediyor. Isırık izlerini gördünüz

mü? Alçak Cuevas onu köpeklerin önüne atmış. Size, Miami'de Miguel Cuevas ile ilgilenmeyen tek bir polisin olmadığını söyleyebilirim.

Carretera'da garsonlar ve personelin dışında kimse yoktu. Dedektif tavşan dişlerini göstererek doğru şişman kasiyere yöneldi ve polis kimliğini kadının burnuna dayadı.

— DEA'dan Çavuş Garcia, diye açıkladı. Bizden bir dedektifin cinayetini soruşturuyorum. Bana hikâye anlatmaya kalkma, yoksa...

Bu kararlı konuşma karşısında kasiyer kadın pes etmek zorunda kaldı.

— Ne öğrenmek istiyorsunuz? diye kekeledi. Buraya gelen insanlardan sorumlu değilim ben.'

Diaz öldürülen kızların resimlerini şişman kadının burnuna dayadı.

— Bana onları tanımadığımı söylersen kendini kodeste bil. En sor» ne zaman gördün onları?

Kasiyer kadın tükürüğünü zorlukla yuttu.

— Dün akşam...

— Kiminle?

— Yalnız geldiler. Tezgâhtaki bir herif onları tavladı ve birkaç şişe devirdikten sonra kızlar onunla gitti.

— Kim? diye sordu Malko.

— Bilmiyorum. Bir Kübalı, göbekli biri. Arabasını görmedim, diye ekledi kadın.

— Sık sık mı erkek avına çıkarlar?

— Tabii, dedi kadın. Bunun için buraya geliyorlardı.

Bu, Miguel Cuevas değildi... Ateşli Tavşan resimleri geri aldı. Tam gidecekleri sırada

Malko sordu:

— Margarita Gomez diye birini tanıypr musunuz?

Şişman kadın alaylı alaylı ona baktı.

— Bu isimde yüzlerce kişi var buralarda.

Malko cebinden, Margarita Gomez'in bir resmini çıkartıp kasiyere uzattı. Şişman kadın önce bir duraksadı, ama fazla direnmedi.

— Evet burada garson olarak çalışmıştı. Sonra ne oldu bilmiyorum. O çenesiyle fahişelik yapıyor olmalı.

— Buradayken Miguel Cuevas ile görüşüyor muydu?

Kübalı kadın boş boş ona baktı.

— Bu isimde hiç kimse tanımiyorum, \ senyor. Kiminle görüşüğünü de hatırlamıyorum. Sahte çekler, yırtık paralarla başım zaten yeterince dertte. Hepsi alçak...

— Senin Küba'da kalman gerekirdi, diye homurdandı Ateşli, Tavşan gitmeden önce.

Caddede birbirlerine baktılar.

— Tuhaf, diye belirtti Malko, sanki Miguel Cuevas'm eviymiş gibi her şey bu lokantanın etrafında dönüp duruyor. İki kız oradan geliyorlardı. Margarita da orada çalışmış. Üstelik Cuevas düzenli olarak oraya geliyor. Yerin gerçekte kime ait olduğunun öğrenilmesi gerekirdi.

— Dert değil! dedi Ateşli Tavşan. Beni takip edin. Civic Center'a gidiyoruz.

*

**

Sicil Dairesi'nin memuru fişlerini şöyle bir talan etti ve içlerinden kalın bir tomar ayırdı.

— İşte, dedi. Lokanta, Nova Horticultural

Research Corporation isimli bir şirkete ait. Dade County'de kayıtlı.

Hisse sahiplerinin listesini onlara uzattı. Malko hemen okudu. Beş hissedardan üçünün toplam payı yüzde yirmi üçtü. Birisinin payı yüzde on beş iken sonuncusu yüzde altmış ikilik payını beş yüz seksen beş bin dolara satın almıştı. Bu bir şahıs değil, Curaçao'da Richard Daxx Investment adlı bir şirketti...

Yüzde on beşlik hisse sahibinin ismi Alfonso Carino idi! Miguel Cuevas'ın adamı ve mezhep arkadaşı.

ismi Ateşli Tavşan da okumuştı. Alçak sesle mırıldandı:

— Aksi şeytan, bunu araştırmayı hiç düşünmemiştik. Mal sahiplerinin o bildiğimiz insanlar olduğunu sanıyordum. Kulübü kuranlar onlar. El altından satmış olmalılar.

— Richard Daxx'ın kim olduğunu öğrenmenin bir yolu yok mu? diye memura sordu Malko.

Beriki acı acı gülümsedi.

— Hayır bayım. Curaçao'ya gitmedikçe yok. Üstelik oradaki bankalar pek sır vermezler.

Malko biraz hayal kırıklığına uğramıştı. Bu yolla Miguel Cuevas'ın adresini bulabileceğini ummuştu. Ama, en azından "Kokain kovboyumun lokantayla olan ilişkisi kesinlik kazanmıştı. Alfonso Carino da onun iş ortağıydı. Öte yandan bu gelişmelere rağmen Miguel Cuevas'a hâlâ ulaşılammıştı. Fazladan öğrenilen tek şey, büyük bir ihtimalle Güneybatı Miami'de bir evi olduğuydu. Adresini bilen iki kişi ise kayıplara karışmıştı:

Alfonso ile Margarita Gomez.

Tekrar Homicide Squad'ın yolunu tuttular.

*

*#

Yüzbaşı Diaz kara düşünüyordu, Malko'nun anlattıklarını ilgiyle dinledi ve La Carretera'daki hisse senetleri hikâyesini öğrenince irkildi.

— Durun bir dakika! dedi Diaz. Ortaklardan birisini biraz tanıyorum. Franco Zenon. Bu zamana kadar, korkusu yüzünden Cuevas ile ilgili tek söz çıkmadı ağzından. Şimdi Gail ile durum çok farklı. Onu korkutmaya çalışacağım.

Telefonu açtı, birkaç kez aradıktan sonra aradığı adamı yakaladı.

— Franco, dedi, ben Diaz. Seninle konuşmam lazım. Neredesin?

— Bir kızın evinde, dedi adam. Neden?

— Ortakların hakkında. Çok önemli. Bizden bir kadın dedektif öldürüldü, sen yardım edebilirsin bize.

Hattın öbür ucunda bir sessizlik oldu. Adamın kararsızlığını hissettiler.

— Senin gibi insanlarla konuşmayı fazla sevmem, dedi lokantacı sonunda. Başımın derde girmesini istemem. Bir çılgınlar şehrinde yaşıyoruz.

— Gizlice görüşebiliriz, diye önerdi Diaz.

— Hayır, hayır, bu daha beter olur. Bu akşam sekize doğru tesadüfen geçiyormuşçasına bir kadeh içmek için bir uğra. Ben orada olacağım.

*

**

Raul Diaz bir elini Malko'nun omzuna atarak göbekli, Zapata bıyıklı bir Kübalı olan Franco Zenon'a yüksek sesle:

— Bu yabancı bir dost, diye açıkladı. Küba mutfağından tatmak istiyor.

La Carretera'nın tezgâhına otundular. Lokanta bu pazar akşamında ağzına kadar doluydu. Raul Diaz Zenon'a doğru eğildi.

— Öyle görünüyor ki hisselerini satmışsın? Richard Daxx isimli bir kuruluşa? Kim var arkasında onun?

Lokantacı bakışlarını kaçırarak başını öne eğdi.

— Bilmiyorum, avukatım ilgileniyor bununla.

Adam o kadar açıkça yalan söylüyordu ki, Raul Diaz topuğuyla Kübalının ayağına bastı. Franco Zenon'un acıdan yüzü buruştu. Raul Diaz kulağına fısıldadı:

— Bizdeki kızlardan birisi öldürüldü. Yardım edeceksin bana. Nasıl birisi şu herif?

Lokantacı cevap vermeye fırsat bulamadı. Zenci bir garson kız ona yaklaştı.

— Dışarda birisi sizinle konuşmak istiyor.

Frank Zenon özür dileyen bir gülümsemeye le tezgâhtan kalktı ve dışarı çıktı. Otuz saniye sonra, dışardan gelen kuvvetli bir patlama Carretera'nın camlarını titretti. Raul Diaz kemerinden silahını çekip arkasına bakındı. Ateşli Tavşan ile Malko kapıya doğru atılmışlardı bile. Kapıya vardıklarında bir silah sesi daha duyuldu.

Açık renk bir Cadillac'a binen bir adamla yerde yatan birini farkettiler. Hemen koşular. Franco Zenon'du bu. Boynundan ve sırtından

vurulmuştu. Ölmesi an meselesiydi. Kanı her tarafa yayılmıştı. Raul Diaz elinde silahıyla yanlarına geldi. Araba 8. Cadde'nin trafiğine karışmıştı bile. Üzerine ateş etmek imkânsızdı.

Malko kırmızı Buick'a koştu ve hemen direksiyona oturdu, Ateşli Tavşan da yanına geçti. Cinayette kullanılan araba trafikte çoktan kaybolmuştu ve Buick'ın ne sireni ne de sinyal ışıkları vardı. Malko kornasını deli gibi öttürerek, arabaları sollayarak 8. Cadde'den doğruya doğru hareket etti.

19. Cadde'deki ışıklarda bir kamyon tam önlerinde durdu. Malko yanlarındaki üç arabadan birinin takip ettikleri araba olduğunu farketti. Açık gri bir Cadillac Fleetwood. Hareket edince plakası meydana çıktı. Bu Palm Island polisinin bulduğu numaraydı. Miguel Cuevas'ın arabası. Direksiyonda kimin olduğunu görebilmek imkânsızdı.

— Aksi şeytan! diye gürlledi Ateşli Tavşan.

Kamyon kasten çok yavaş hareket ediyordu. Dedektif elini ayak bileğindeki kılıfa attı ve Cobra'sım doğrulttu. Bir patlama sesiyle beraber kamyonun dikiz aynası tuzla buz oldu.

Aynı anda şoför direksiyonu kırdı ve sonunda geçebildiler. Cadillac oldukça uzaklaşmış, ilerdeki ışıklara varmıştı. Işıklara geldiklerinde Cadillac kaybolmuştu. Miguel Cuevas bir kere daha en güçlü olduğunu göstermişti.

Yüzbaşı Diaz'ı Carretera'nın karşısında polislerin ve meraklıların arasında buldular. Kısa namlulu bir av tüfeği yere bırakılmıştı.

— Evet, işte! dedi Diaz acı acı. Biri sarsılmaz dostluğunu sağlamlaştırmak için

Miguelito'ya telefon etmiş olmalı. O da derhal gerekeni yapmış.

*

**

Miguel Cuevas kızarmış gözleri, titreyen elleriyle televizyon ekranlarını kolluyordu. Sonunda, direksiyonunda Faustino ile Cadillac'ın demir parmaklıklara yaklaştığını gördü, iriyarı adamın yalnız olduğundan emin oluncaya kadar ekranın başından ayrılmadı. Arabadan indiğini görünce ona doğru ilerledi.

— Ne oldu?

— Tamam, dedi Faustino. Ama beni takip etti alçak herifler. Az kalsın yakayı ele veriyorduk.

Yüz hatları çökmüştü. Bara gidip bir dikişte bir kadeh viski devirdikten sonra kendini bir kanepeye attı ve bir parmağını Miguel'e doğru uzattı.

— Bu defasında, dedi, kılpayı kurtulduk. Jackie'nin o sarışın namussuz polisi orada Zenon'un ağzından laf almaya çalışıyordu. Ben de bu tehlikeyi göze almak zorunda kaldım.

— Boş ver, Franco nerede olduğumu bilmiyordu, dedi Miguel. Düzenli olarak aradığım birisi aracılığıyla bana haber verdi.

Faustino aptal aptal ona baktı.

-r~ Peki, ama neden onu?..

Miguel şeytanca sırıttı.

— Miami'de hakkımda tek söz söyleyenin öleceğini herkes bilsin diye... Alfonso nerede?

Faustino hiç aldırmadığını gösteren kaçamak bir harekette bulundu. Sonra kafasını salladı.

— Miguelito, dedi, ateşle oynuyorsun sen. Herifler gittikçe yaklaşıyor. O kızı öldürmeliydin! Şimdi öfkeden deliye döndüler. Bir süre ortadan toz olmamız lazım, yoksa sonunda enseleyecekler bizi. O zaman da...

Miguel Cuevas onu omuzlarından yakaladı ve armut silkeler gibi silkeledi.

— Gidemeyiz! Elli milyon dolar masanın üstünde bırakılmaz!

O kadar bağırmişti ki, Faustino dehşet içinde geriledi.

— Ya ölürsek!

Miguel Cuevas'ın gözlerinden alevler fışkırdı.

— Yaşayacağız. Alfonso bunun için gerekli olan her şeyi yapıyor. Şimdiye kadar bizi korumadı mı?

— Evet öyle, demek zorunda kaldı Kübalı.

— Peki, dedi Miguel sakinleşerek, sana vereceğim bir iş var. Bizden kokain alan bir herifle randevum var. Sana parayı gösterecek. Para bir bankada üç kasada. Tedbirli olmak lazım. On gün sonra Cayman Island'da olacağız ve buraya da o kadar erken dönmeyeceğiz.

Ecza kavanozundan biraz kokain aldı ve burnuna çaktı, sonra da Faustino'ya verdi.

— Margarita'yı da götüreceğiz, dedi. Onu arkamızda bırakamayız.

Miguel'in gözüne girmeyi başaramış tek kişiydi o. Hiçbir zaman onun canını sıkmarış, ona kız bulmuştu. Miguel şimdiye dek rastladığı en tehlikeli adamdı. Zekâsı, acımasızlığı ve şansıyla tehlikeli bir melezdi. Bazen kendi kendine onun aslında neyin peşinde

olduğunu soruyordu.

*

**

Malko, Coral Gables'e doğru yöneldi. Ateşli Tavşan bütün yaşama sevincini kaybetmişti..

Arabayı Mutiny Club'ün önüne park ettiler. Malko dedektifi gözcü olarak bırakarak içeri yalnız girdi.

On dakika sonra Margarita Gomez gözük-tü. Dudakları hâlâ birazcık şişti, ama fazla belli olmuyordu. Bakışlarındaki o kendine güven kaybolmuş gibi geldi Malko'ya. Gülüm-semesinde de bir donukluk vardı. Elindeki tepsiyi yandaki masaya bıraktı ve Malko'nun önünden geçti. Malko hemen seslendi:

— Margarita, dedi. Şimdi benimle konuş-mayı kabul etmezseniz, beş dakika sonra bir polisin kullandığı şu arabanın içinde olursu-nuz. Önceki akşam bir partiye götürdüğünüz Homicide Squad'ın bir dedektifinin, Gail Hunter'ın öldürülmesine karışmak suçlamasıyla.

— Delirmişsiniz siz, dedi. Söylediklerinizden hiçbir şey anlamadım... Daha önce sorguya çektiler beni. Olanı biteni söyledim.

Malko, Gomez'in kolunu biraz daha sıktı.

— Hakkınızda çok şey biliyorum, dedi. Carretera'da çalıştığınızdan beri... Miguel Cuevas'ın sizi farkettiği yerden. Onun için benimle işbirliği yaparsanız iyi olur.

Malko Dominikli kadının titrediğini hisset-ti. Birkaç saniye süren sessizlikten sonra, Gomez alçak sesle sordu:

— Ne öğrenmek istiyorsunuz?

XIV. BÖLÜM

— Tek bir şey, dedi Malko. Miguel Cueva nerede?

Margarita Gomez ona baktı. Siyah gözle-
rinden hiçbir şey okunmuyordu. Dudakları şiş
ve çatlıktı, gözünün alt kısmına kan oturmuş-
tu. Kalın bir makyaj çürükleri örtüyordu.

— Miguel Cuevas kim?

Malko onu altın renkli gözlerine bakmaya
zorladı. Çevrelerinde Mutiny Club'ün gürültü-
sü devam ediyor, insanlar orada olup
bitenlerin farkında olmaksızın gevezelik edi-
yorlardı. *I*

— Gail Hunter'ı öldüren adam, diye üstüne
basa basa vurguladı Malko. Sevgiliniz...
Hangi isim altında olursa olsun, tanıyorsunuz
onu. Bu ülkenin en büyük kokain kaçakçıla-
rından birisi. Tekrar ediyorum, kurtulmanız
için son bir şansınız var. Onu yakalamamıza
yardım ederseniz polis Gail Hunter cinayetin-
den başınızı ağrıtmayacak. Aksi takdirde en
güzel yıllarınızı bir hücrede geçireceksiniz
Onu Miguel Cuevas'ın evine götürdüğünüzü
biliyoruz. Onun tarafından öldürülen iki kız
daha vardı. Bahamalı Jackie gibi. Balistik testi
bunu kanıtladı.

Margarita Gomez sanki Malko'yu duymu-
yormuş gibi sessiz sessiz oturuyordu. Gözlerin-

de yaşlar belirdi ve şaşkın şaşkın Malko'ya
baktı.

— Anlamıyorsunuz! diye mırıldandı. Onu
seviyorum ve beni korkutuyor. Hiçbir zaman
onu yakalayamayacaksınız. Hayvanlardaki
gibi bir altıncı duyu var onda ve kara büyü
tarafından korunuyor.

— Saçmalamayın, dedi Malko. XX.
yüzyılın Miami'sindeyiz, Kont Drakula'nın
Karpatlar'daki evinde değil. Bana Miguel
Cuevas'ın adresini verirsiniz, bir saat sonra
elli polis evini sarar ve bu sefer uçan halıyla
bile kaçamaz...

— Bırakın düşüneyim, dedi genç kadın.
Şimdi çalışmam lazım. Kaçmayacağım. Az
sonra görürüm sizi. Biliyor musunuz, bu
korkunç bir kararsızlık benim için.

— Güzel, dedi Malko. Burada bekliyorum.
Siz olmadan gitmeyeceğim.

Gomez cevap vermeden uzaklaştı. Malko
bara dönüp bir votka daha söyledi. Yine de
biraz yol almıştı. İlk kez birisi Miguel Cuevas
ile olan bağına kabul ediyordu. Eğer kabul
ederse Margarita Gomez onu Miguel Cuevas'a
götürebilirdi.

Ateşli Tavşan, Mutiny Club'ün önünde
duran Buick'ın içinde sinirli sinirli sigarasını
içiyordu. Dakikalar ilerledikçe Malko'nun
iyimserliği kayboluyordu. Margarita Gomez,
iyi bir avukatla kodesten çıkabilirdi. Hiçbir
tanık yoktu. Kefaleti ne olursa olsun Miguel
Cuevas'ın ödeyecek parası vardı. Blöfünün
yürümesi için onda bir şansı vardı. Homicide
Squad'a telefon etti. Yüzbaşı Diaz yoktu.
Yerine June Richmond cevap verdi. Endişeyle

Malko'ya otopsi sonuçlarını bildirdi. Gail Hunter, toplardamardan yüksek dozda verilen sıvı kokain zehirlenmesinden ölmüştü.

Beş ayrı yerden iğne yemişti. Vücudundaki ısırıklar öldürücü değildi. Köpeklerin işi olmalıydı.

Margarita Gomez salonda dolanmaya devam ediyordu. Vakit yavaş yavaş ilerliyordu. Malko kendine bir on dakika daha verdi. Bir yarım saat çoktan geçmişti bile.

Gomez, yüzünde ciddi bir ifadeyle ona doğru yaklaştı.

— Kararımı verdim, dedi. Sizinle geliyorum. Üstümü değiştireceğim. Buradakilerin bir şeyden kuşulanmaması için beni arabada bekleyebilir misiniz? Fazla gecikmem.

Aynı anda da vestiyerin içinde kayboldu. Malko şaşırılmıştı. Margarita anlaşılmayı reddetmiş ve tutuklanmayı kabul etmişti. Tam Yüzbaşı Diaz'ın öngördüğü gibi.

Malko hesabı ödeyip çıktı. Hemen Ateşli Tavşan'a haberi verdi.

— Bilinmez, dedi dedektif. Belki de pes eder...

Margarita Gomez biraz sonra kapıda göründü ve otoparka yöneldi. Malko önce onun arabasından bir şeyler alacağını sandı. Sonra inanılmaz bir hızla aniden teknelerin demirli olduğu limana doğru koşmaya başladı. Margarita, sanki toprağın üstünde uçar gibiydi. Malko hemen peşine düştü ve tabancasını çıkartarak haykırdı:

— Margarita! Dur, yoksa ateş ederim!

Kadın ne arkasına döndü, ne de yavaşladı. Aksine gezinti teknelerinin bağlı bulunduğu

tahta bir iskeleye yöneldi.

Malko bütün gücünü topladı. Margarita Gomez şimdi boş iskelenin üstünde koşuyordu. Sonra, rıhtımın ucunda sanki denize atlıyormuş gibi boşlukta yaylandı.

Malko şimdi iskeledeydi. Kulağına güçlü bir motor gürültüsü geldi. Tekneyi ancak son anda görebildi. Yirmi altı ayaklık, gece mavisini, ince ve uzun bir sürat teknesiydi bu. Margarita dümenin arkasında, ayakta duruyordu.

Malko tabancasını kaldırdı ve haykırdı:

— Margarita! Aşağıya inin!

Aynı anda, arkasında iskelenin tahtaları gıcırdadı. Teknelerin birinde saklanan birisi üstüne atıldı. Malko arkasına dönmeye fırsat bulamadı. Bir av tüfeğinin çifte namlusu sırtına dayandı ve bir ses emir verdi:

— Çabuk binm! Yoksa öldürürüm sizi.

Margarita teknenin kumandasına geçmek üzereydi. Başını çevirip bağırdı:

— Öldür onu, Faustino!

Kin dolu sesi Malko'ya soğuk terler döktürdü. Ateşli Tavşan yüz metre gerideydi. Geldiğinde cesedini bulmuş olacaktı. Gözünün önüne öldürülen lokantacı geldi. Tabancasını tekneye attı ve bir sıçrayışta tekneye atladı. İriyari herif peşinden gelerek tüfeğin dipçliğini Malko'nun şakağına indirdi. Tekne büyük bir gürültüyle hareket ettiğinde Malko kendini kaybetti.

*

**

Motorların uğultusu Malko'nun kulaklarında çınliyordu. Kimildamak istediğinde ellelerinin ve ayaklarının bağlı olduğunu farket-

ti. Gözlerini açtı. Onu arka koltuğa yatırmışlardı. İriyarı adam dümendeydi. Margarita Gomez rüzgârda dalgalanan saçlarıyla onun yanında ayakta durmuş, tüfeği Malko'ya çevirmişti. Gürültü sağır ediciydi. Tekne saatte kırk beş milden fazla bir hızla gidiyor olmalıydı. Malko nereye gittiklerini kestirmeye çalıştı. Sol taraflarında kalan güneşe göre kuzeye olmalıydı. Zaman zaman bir dalga onu ıslatıyordu. Öfkeden kuduracak gibiydi. Önce Margarita Gomez onu aldatmış, daha sonra da Miguel Cuevas bir kez daha durumu kendi lehine çevirmişti. Malko'yu hemen öldürmediğine göre, demek ki bir rehin istiyordu.

Margarita Gomez adi bir sırtışla tüfeği başına doğrultarak ona yaklaştı ve gürültüyü bastırmak için bağırdı:

— Miguel'i görmek mi istiyordunuz? Göreceksiniz onu...

Malko kendi kendine dostlarının ne yapabileceğini sordu. Bu kadar hızlı bir tekne radardan ve devriyelerden kurtulurdu. Şu an Miami'nin kuzeyinden, Florida sahilinden uzakta olmamaları gerekirdi.

Malko kendisini neyin beklediğini düşünmem ey e çalıştı.

Aşağı yukarı bir saat sonra teknenin burnu suya düştü ve motorların uğultusu azaldı. Margarita kamaradan bir örtü alıp Malko'nun üstüne attı. Motorlar bir mırıltı halinde çalışıyordu. Bir limanda bulunuyorlardı. Tekneye sert bir çarpma oldu ve ayak sesleri işitildi. Tekne sallandı ve bir sessizlik oldu. Malko inip çıkanların bütün seslerini duyuyordu. Sonra onu saklayan örtü kaldırıldı. Önce

rüzgârda sallanan bir sürü direk gördü. Sonra, yambaşında ayakta duran sakallı, kara gözlüklü, şık giyimli, sırttan adamı farkettiler.

— Evet, Bay DE A! dedi adam çatalı sesiyle İngilizce olarak. Margarita beni aradığınızı söyledi. Buldunuz beni! (Gülmekten katılıyordu.) Memnun musunuz?

Faustino, Malko'yu kanepenin üstünde doğrulttu, sonra onu omuzlarına aldı ve iskeleye çıktı. Malko o sırada ıssız bir kumsal, ahşap bir hangar ve bir Cadillac'ın açık duran büyük bagajını farkettiler. Onu bagajın içine attılar ve kapağı kapadılar.

Bunun gibi iskelelerden Florida'da yüzlerce vardı.

Araba hemen hareket etti. Önce biraz sarsıldıktan sonra hızlandı. Tekrar birkaç yavaşlamadan sonra hız sabitleşti. Şimdi otoyola çıkmışlardı. Kesin olan bir şey vardı: Miguel Cuevas Malko'yu sağ istiyordu. Şimdilik tabii!..

*

**

— Evime hoş geldiniz, Bay DE A! dedi Miguel Cuevas alaylı bir sesle.

Malko onu inceledi. Biraz donuk ifadeli kızarmış gözleri vardı, vücudu atletikti. Yakışıklı bir Güney Amerikalı. İşlemeli gömleği göbeğine kadar açıktı. Boynunda, çeşitli incik boncuğun takılı olduğu altın bir zincir vardı.

Malko odaya göz gezdirdi. Duvarlarda koyu renk ahşap kaplamalar, karşısında dar ve uzun çelik bir masa bulunuyordu. İriyarı Kübalı Faustino onu piyano teliyle bir sosis

gibi bağlamıştı. Hiç şüphesiz Gail Hunter'ın öldürüldüğü, Miguel Cuevas'ın gizli sığmağında bulunuyordu.

Kübalı şeytanca bir sırıtmayla onu inceliyordu.

— Bay Cuevas, dedi Malko, bütün Florida peşinizde. Sonunda bulacaklar sizi.

Miguel Cuevas neşeli bir kahkaha attı.

— Yedi yıldan beri arıyorlar beni, dedi. Birkaç gün sonra Florida'dan uzakta, emniyet içinde olacağım. Bir yığın parayla.

— Küba Servisleri ile bir anlaşma yaptınız, dedi Malko. Bunlar tehlikeli insanlardır. Peşinizde sadece DEA yok, CIA da var. Bulacaklar sizi.

Miguel kaşlarını çatı.

— CIA mı? CIA'dan mısınız siz? Tuhaf, ama vızgelir bana... Biraz sonra dostlarınıza telefon edip peşimi bırakmalarını ve Florida'da kaldığım sürece sizi sağ olarak tutacağımı, daha sonra da serbest bırakacağımı söyleyeceğim...

Malko sakın sakın dinliyordu. Tam düşündüğü gibiydi. Miguel Cuevas üzerine eğildi ve alçak sesle sanki bir sır vermiş gibi konuştu:

— Bu onları rahatlatır, ama gerçek bu değil. Dostum Alfonso Carino'yu görmeye gittiğinizde, bahçesinde canlı canlı gömülmüş bir teke bulmuştunuz, değil mi? İşte, o teke öldü... Şimdi siz de teke gibi öleceksiniz. Alfonso bizi koruyan Shango ile haberleşti. Bu bağışı kabul edeceğini düşünüyor. Tanrılar kendilerine olan bağlılığın gösterilmesinden hoşlanırlar. Faustino, ayinden sonra sizin için bir çukur kazacak.

Delilik adamın bakışlarından okunuyordu... Odaya girip sessizce konuşulanları dinleyen Faustino, Malko'yu omzuna yükledi. Parkın bir ucundan geçip korkunç bir kokunun duyulduğu kümese benzeyen küçük bir yapının önüne geldiler. İriyari Kübalı Malko'yu yere, bir tekeyle bir sürü siyah pilicin arasına attı, sonra da kapıyı kilitleyip gitti.

Malko karanlıkta düşünceleriyle başbaşa kaldı. Kaçıklıktı bu. Miami'nin göbeğinde, Tanrıya insan kurban edilecekti. Miguel Cuevas'ın son derece ciddi konuştuğundan emindi. Can çekişmekte olan tekeyi bulduğu zaman Carino'nun ona nasıl kin dolu baktığını hatırlıyordu. Şimdi intikamını alıyordu işte.

*

**

— Hiçbiriniz bir boka yaramazsınız!

Yüzbaşı Diaz'ın sesi büronun camlarını titretti. Ateşli Tavşan başını eğdi. Raul Diaz öfkeden mosmor kesilmiş, ortalığı birbirine katıyordu. Brent Hammock bir kenarda büzülmüş oturuyordu. Toplantıda DEA'dan iki kişi daha vardı ve Langley'e bağlı teleks susmak bilmiyordu. Haberi alan Birleşik Devletler Başkan Yardımcısı bütün federal örgütlerden Malko'yu bulmaları için imkânsızı başarmalarını istemişti. Bütün haberleri doğrulamak amacıyla DEA, Homicide Squad, FBI, Dade County Polisi ve Miami Polisi'nden oluşan bir kuvvet oluşturulmuştu. Şimdilik sonuç pek parlak değildi.

Margarita Gomez'in dairesinin aranması bir sonuç vermemişti. İş arkadaşlarının

sorgusundan da bir şey elde edilememişti. Malko'yu kaçıran tekneden hiçbir iz yoktu.

Miguel Cuevas her zamanki gibi bir boy öndeydi ve işin kötüsü sonuna kadar da öyle kalacaktı.

Malko'nun kaçırılmasından hemen sonra, Ateşli Tavşan'ın bir helikopter bulmak için yaptığı çılgınca girişimler bürokratik engellere takılmıştı. Daha sonra ise, iş işten geçmişti. Bu tip teknelerden yüzlerce vardı ve ismini bile bilmiyorlardı.

— Tekneden yine bir iz yok mu? diye sordu Diaz.

— Yok efendim, dedi Ateşli Tavşan. Ama Franco Zenon'u öldüren herifin tüfeğinin kabzasında parmak izleri bulduk. New York, Los 'Angeles ve Kolombiya'da bir düzine cinayetten aranan Kolombiyalı bir kiralık katil.

— Listesine bir ceset daha eklenecek, dedi acı acı dedektif.

— Efendim, geriye sadece Carino kalıyor, diye önerdi June Richmond, bu pis herifin nerede olduğunu mutlaka bilir.

— Gidin sorguya çekin onu. O herifi canlı canlı kaynatmadığımız sürece ağzından tek laf alamayız.

June Richmond ile Ateşli Tavşan birbirlerine baktılar. Raul Diaz'm sözlerinde bir art düşünce varmış gibi geldi onlara.

*

**

Ateşli Tavşan, June ve Ingrid, Alfonso Carino'nun evini gören bir yerde durdular.

— Belki silahlıdır, diye mırıldandı Ingrid.

Bu akla yakındı. Eve gizlice girerlerse sakat adamın ateş etme tehlikesi vardı.

— İçeri açıkça girelim, diye önerdi Ateşli Tavşan.

Bahçe kapısını itip peşindeki iki kadınla içeri girdi. Yüreği ağzındaydı. Meslek hayatını, hatta özgürlüğünü tehlikeye atmak üzereydi. Sakatın tekerlekli sandalyesi için eğikleştirilmiş verandaya çıkan tahta merdivenin basamakları fena halde gıcırıyordu. Birkaç kere hızlı hızlı kapıya vurdu ve bekledi.

Biraz sonra bir projektör bütün verandayı aydınlattı. Alfonso Carino tedbirli bir adamdı. Kapının eşiğinde bir ses çınladı.

— Defolun, silahlıyım.

— Misafirperverlik buydu işte!

— Polis, diye bağırdı Ateşli Tavşan. DEA!..

Önce bir sessizlik oldu. Sonra bir pencere açıldı, içerde ışık yanmıyordu. Dedektif, karanlıkta kaçık rahibin yüzünü belli belirsiz farkedebildi. Sakat adam da onu tanımıştı, homurdandı:

— Ne istiyorsunuz?

— Sizinle konuşmak. Çok acele.

Klak! Pencere kapandı. Heyecanla beklediler. Kapı birden açıldı. Alfonso Carino, dizlerinin üstünde bir tüfekte karşılarındaydı. Endişe ve kinle bakışlarını üç ziyaretçinin üstünde gezdirdi.

— Savcılıktan belgeniz var mı?

Kendinden son derece emindi.

— Hayır, tutuklama belgem yok, diye itiraf etti dedektif. Buna gerek olmadığını düşündüm.

Sakat cevap vermeye fırsat bulamadı. June Richmond atılıp tüfeği kapmıştı. Alfonso Carino hiddetle gürledi ve içeri girmek için tüm gücüyle sandalyesini itmeye başladı. Ateşli Tavşan önüne geçti.

— Alfonso, dedi ispanyolca, dostun Miguel Cuevas'ın nerede olduğunu söyleyeceksin bize. Savcı ve avukat gerekmeden.

Rahip öfkeden çıldırdı.

— Defolun! diye bağırdı. Burada evimdeyim ben. Polisi ve avukatımı çağıracağım. Kendinizi kodeste bulacaksınız, alçaklar! Sizi mahkûm ettireceğim! Sizi...

Ingrid, Holiday Inn'den ödünç aldığı bir peçeteyi ağzına tıkınca sesi soluğu kesildi. Sakat debelenirken Ateşli Tavşan bileklerine kelepçeyi geçirmişti bile.

— Haydi gidelim, dedi June Richmond. Burada kalmak tehlikeli olur.

— Evi aramıyor muyuz? diye sordu Ingrid.

— Hayır, bu çok zaman ahr.

Adamı kırmızı Buick'ın yanındaki bir yük kamyonuna kadar ittiler. Onu birkaç saat önce kiralamışlardı. Arkadaki eğimli desteklerle tekerlekli sandalyeyi kolayca içeri kaydırıldılar. Ingrid'i sakatın yanında bırakıp kapıları kapadılar. Ateşli Tavşan direksiyona geçti. June yanına oturdu. Bird Drive'a kadar 69. Cadde boyunca gittiler, sonra sağa saptılar.

Ateşli Tavşan kamyonu park edip indi. Burada rahatsız edilme tehlikeleri yoktu.

Ingrid bantı söküp sakatın ağzındaki tıkaçı çıkardı. Aynı anda adam bağırıp çağırmaya başladı.

— Domuzlar! Pis herifler! Bu bir adam

kaçırmadır. Hemen bırakın beni. Avukatım...

Soluğunu tüketene kadar bir süre onu rahat bıraktılar. Trafiğin gürültüsü küfür ve tehditleri bastırıyordu. Ateşli Tavşan sonunda adamın kulağına haykırdı:

— Başına gelecekleri söyleyeyim sana. Üzücü bir kaza... Sana biraz hız vereceğim ve giderek hızlanarak bu yokuştan ineceksin. Otoyola çıktığında hızın iyice artmış olacak. Aşağıdaki kamyonlar oldukça hızlı giderler. Fren yapacak zaman bulurlarsa çok şaşıracağım. Paramparça edecekler seni.

Alfonso Carino dedektife kuşkulu kuşkulu baktı.

— Bunu yapmayacaksınız, değil mi? dedi boğuk bir sesle. Tanrı kahretsin! Katil değilsiniz siz.

— Bu akşam öyleyiz, dedi soğukça June Richmond. Arkadaşımız Gail Hunter'ı hatırlarsın. Onu öldürmek için beş kokain iğnesi yaptılar. Şimdi bize Cuevas'ın yerini söyle!..

Ateşli Tavşan sakatın kulağına haykırdı:

— Evet, beşe kadar sayıyorum. Bıraktığım zaman, artık kimse yakalayamaz seni, dedi. Saymaya başladı.

— Bir... iki... üç... dört., beş...

Kulpları bırakıp, koltuğu hafifçe itti. Alfonso Carino bir çığlık attı:

— Durun! Durun!

Ateşli Tavşan sandalyenin kulplarını tutabilmek için ön tekerleklerin yokuşun başına gelmesini bekledi. Yakalaması oldukça zor oldu.

— Acele et! diye bağırdı. Çok ağır bu.

Sakat adam elli metre aşağıdaki kamyonla-

ra baktı. Birkaç saniye sesini çıkartmadı, sonra birden haykırdı:

— 7411. South West, 64. Cadde!.,.

— Doğru mu bu? Neresi orası?

— Büyük bir ev. Duvarlar ve demir bir parmaklık var.

— Nasıl korunuyor?

— Parmaklık elektronik olarak. Projektörler ve televizyon kameraları da var.

— Güzel, güzel,dedi Ateşli Tavşan.

Sonra, Alfonso Carino'nun sandalyesini biraz geriye çekti ve kuvvetli bir itişle onu eğik düzeyden aşağı gönderdi...

*

**

Miguel Cuevas adak saatinin gelmesini beklerken olduğu yerde dört dönüyordu. Zaman zaman elini kokain kabına daldırıp bir tutam toz alıyordu. Alfonso Carino ile konuşmak isterdi, ama onu evine çağırması çok tehlikeli olurdu.

Miguel Cuevas böyle ayinlere sakladığı siyah ipek robdöşambrını giymek için odasına çıktı. Daha sonra baltayı alıp keskin tarafını kontrol etti ve gözlerini göğe çevirip yeniden çıktı. Gök çok bulutluydu, ama ay arasıra görünüyordu. Adağın değer kazanması için, baltanın kurbanın boynunu kestiği anda, ayın parlaması gerekiyordu.

Hızla batıya doğru geçip giden bulutlar ayı gizliyordu. Malko'ya doğru ilerledi ve onun başını tek bir darbeye kesebilecek bir biçimde durdu. Yüzünü göğe kaldırıp ayın çıkmasını beklemeye başladı. Malko o anda bütün umudunu kaybetti. Bir blöf değildi bu.

— Delisiniz, dedi onu dizginlemek isteyen bir sesle.

Miguel Cuevas cevap vermedi, iki eliyle baltanın sapına yapışmış bulutların geçmesini bekliyordu. Sonunda ay sarı yuvarlak, bir berraklıkla meydana çıktı.

Miguel Cuevas tam baltayı indirecekken bir patlamayla irkildi. Bir kurşun, evin duvarlarını gözleyen beş kameradan birini patlatmıştı. Üç saniye sonra, sekiz metrelik direğin tepesindeki dört yüz wattlık projektör de belirsiz bir kurşunla tuzla buz oluyordu.

XV. BÖLÜM

— Burası Dade County Karakolu! Bu ev sarılmıştır. Miguel Cuevas, karşı koymadan teslim olun! Hiçbir şansınız yok! Projektörü izleyerek elleriniz havada dışarı çıkın...

Aynı anda, bir itfaiye merdiveninin tepesine yerleştirilmiş olan güçlü bir projektör yolun bir kısmını aydınlattı. Miguel Cuevas Malko'ya döndü:

— Demek sizi almaya geldiler ha? Hayal kırıklığına uğrayacaklar... Faustino, onu arabanın bagajına tıkacaksın. Ben şu adi heriflerle konuşacağım.

Eve doğru yönelirken birdenbire geri döndü ve bağırdı:

— Faustino, sen mi söyledin onlara?

İriyarı Kübalının peltemsi hatları bozuldu.

— Deli misin sen Miguel?.. diye buz gibi bir sesle karşı geldi.

— Polise telefon edip bu herifin elimizde rehin olduğunu söyleyeceğim...

Hiddetten kafası allak bullak olmuştu. Evin içine koştu. Faustino Malko'yı kucaklayıp omzunun üstüne aldı.

— Hâlâ bir şansınız var, dedi Malko. Beni çözerseniz bunu göz önünde bulunduracağınızı.

Faustino bagajı açıp onu yavaşça içeri bıraktı, sonra ter içindeki alnını kuruladı.

- Yapamam, dedi acınacak bir halde. Az önce öldürecekti beni.

— Direksiyona geçin, diye ısrar etti Malko. İkimiz beraber çıkacağız.

Faustino kafasını salladı.

— Olmaz, korkuyorum,.

Kapak üstüne kapandı ve Malko kendini karanlıkta buldu.

*

**

64. Cadde üzerinde yarım millik bir barikat kuran polis arabalarının mavi ışıkları caddeyi apaydınlık yapmıştı. Çevredeki bütün evlere telsizli ve dürbünlü polisler yerleştirilmişti. En yakın iki ev olduğu gibi boşaltılmış, bütün hazırlıklar bir saatte bitmişti.

Brent Hammock ile Yüzbaşı Diaz demir kapının yanına park etmiş olan bir arabanın içindeydiler. İki adam, Miguel Cuevas'ın telefonundan sonra fikir yürütmeye başladılar.

— Bu herif blöf yapmıyor, dedi Brent Hammock. Rehini geri almamız gerek.

-Ve Cuevas'ın da tüymesine göz yummak!

— Şimdilik. Çok uzağa gidemez. Helikopter ne zaman geliyor?

— Hemen.

— Böylece onu kaybetmeyiz. Çıkması için izin verin. Peşine de elimizdeki bütün arabaları takın. Motosikletleri de. Onu allak bullak etmeli, arabasını ve rehini bırakmaya zorlamalıyız.

— Tanrı sizi duysun! Bu herif o kadar çılgın ki, eninde sonunda kurtulur.

— Bayım!

Bir polis koşarak geliyordu.

— Kapı açılıyor, yüzbaşım!

Homicide Squad in şefi arabadan dışarı fırladı. Polis projektörleri açılmakta olan ağır demir kapının arkasındaki yolu aydınlatmak için tekrar yandı. Bir doberman ışık huzmesinin içinden geçip kayboldu.

— Kimse ateş etmesin! diye megafonla emir verdi Diaz. Cadillac dışarı çıkacak. Diğer ekipler takiple uğraşacak. Çıkar çıkmaz evi kuşatacağız.

Demir kapı tamamen açılmıştı. Bütün polisler hindistancevizi ağaçlarıyla çevrili yolu gözlüyordu.

Birden iki beyaz ışık karanlığı deldi. Araba çok yavaş ilerliyordu. Raul Diaz'm heyecandan boğazı düğümlenmişti. Tükürüğünü güçlükle yuttu. Sonunda Miguel Cuevas ile karşı karşıya gelecekti!

Uzun Fleetwood gözüktü. İçindekiler seçilmiyordu. Telsizin cızırtıları dışında tam bir sessizlik hüküm sürüyordu. Raul Diaz içgüdüsel olarak elini tabancasına attı. Malko'yı düşündü ve elleri hareketsiz kaldı.

Fleetwood demir kapıdan çıktı. Aniden sola dönüp hızlandı. Bir an, Raul Diaz ile Brent Hammock direksiyondaki iriyarı adamı far kettiler. Yanında bulunan bir kadın açık duran camdan tüfeğini sarkıtmıştı. Miguel Cuevas'tan tek bir iz yoktu. Cadillac polislerin arasından 64. Cadde'nin bitiş yerine doğru yöneldi. Tekerleklerini uğuldatarak döndü ve otoyol yönünde gözden kayboldu. Raul Diaz, arabasından fırladı. Helikopter hâlâ görünürde yoktu! Telsizi açtı ve haberleşen polislerin

seslerini duydu. Bir ekip Cadillac'ı farketmişti:

— Kuzeye doğru gidiyor, diye haber verdi belirsiz bir ses. Deli gibi solluyor herkesi.

— Rehini kurtaramadığımız süre hiçbir şey yapmayın! diye uyardı Raul Diaz. Nerede kaldı bu Tanrının belası helikopter?

— Arızalı! diye cevap verdi sorumlu şahıs. Pervanenin bir civatası düşmüş. İki saatte tamir olur. Nereye gidilecekti?

— Cehennem dibine! diye bağırdı Diaz öfkeyle.

Sireni çalıştırıp gaza bastı. Gün ağarmaya başlıyordu. Telsize göre kaçak, elindeki rehinle hâlâ kuzeye doğru gidiyordu. Nereye kadar gidebilecekti acaba?

*

**

Miguel Cuevas başını, arkaya geçen Margarita Gomez'in dizlerinin üstüne koymuş, göğe bakıyordu. Faustino hızı yetmiş, seksen mil arasında tutuyordu.

— Hâlâ peşimizdeler mi? diye sordu.

— Hâlâ, dedi Margarita

Bir türlü sakinleşememiş olan aşğının kıvrıcık saçlarını okşuyordu. Alfonso Carino'nun ihaneti ya da kayboluşu onu allak bullak etmeye devam ediyordu. Koca Cadillac'ın hafif hafif sallanması dahi onu yatıştırılamıyordu. Margarita şefkatle üstüne eğildi.

— Miguelito, rahatla biraz! Gelmek üzereyiz!

— Bagajdaki şu herifi temizlemek isterdim, dedi.

— Radyoyu aç, Faustino!

Bir süre müzik dinledikten sonra, "Kokain

Kovboyu"nın evine yapılan baskından ve onun kaçışından söz eden haber bültenini dinlediler. Spiker daha sonra kent haberlerine geçti:

— Otoyol üzerinde bu geceki garip kazada Pepsi-Cola yüklü bir kamyon, tekerlekli sandalyesiyle otoyola giren bir sakatı ezdi. Kaza sabahın ikisine doğru 24. Rampa'da oldu. Polis sakatın nasıl bu kadar tedbirsiz davranabildiğini anlayamıyor. Kimliği Alfonso Carino olarak belirlenen adam hemen öldü...

Miguel Cuevas deliler gibi bağırarak doğruldu:

— öldü o! Bu namussuzlar öldürdü onu!

Öfkeden kudurmuşcasına M 16'yı kaptı ve camı açan düğmeye bastı. Margarita onu durdurmaya çalıştıysa da başedemedi. Kübalı, silahı arkaya çevirip uzaktaki polis konvoyunu taradı.

Miguel Cuevas doğruldu ve M 16'sına yeni bir şarjör taktı. Margarita da kendi silahını aldı. Evler seyrekleşiyordu. Deniz görülmeye başlanmıştı. Teknelerle dolu büyük yat limanı, bir koy oluşturunuyordu. Faustino arkasına baktı. Polisler beş yüz metre gerideydiler. Cadillac rıhtıma varmıştı. İskele yirmi metre önlerindeydi. Miguel Cuevas öne doğru sarktı.

— Tamam! Dur!

Faustino frene bastı. Üç saniye sonra Fleetwod'dan fırladılar.

— Haydi! diye bağırıldı Cuevas.

Bakışlarını bagaja çevirdi. CIA'nın adamını kötü bir sürpriz bekliyordu.

Faustino mavi valizle deri çantayı yükledi.

Miguel Cuevas direksiyona geçip arabanın burnunu kanala doğru çevirip indi. Cadillac yavaş yavaş ilerledi ve birkaç saniye sonra burnu suya girdi. Miguel Cuevas iskeleye doğru koşturaya başlamıştı. Arkaya baktı. Bir polis arabası durdu. Kübalı silahını çevirerek tetiğe asıldı. Teknenin, üç yüz elli beygirlik iki motorunun uğultusunu duyunca rahatladı. Margarita M 16'yı beline dayamış onu bekliyordu. Kübalı tekneye atladı ve Faustino'nun iki gaz kolunu çekmesiyle, tekne beyaz köpükler bırakarak suda havalandı. Polisler ellerindeki bütün silahları ateşleyerek iskelenin üstünde koşuyorlardı.

*

**

Raul Diaz, dışarı fırlamış gözleriyle, Colt'unu umutsuzca tam gaz giden teknenin üstüne boşalttı.

— Tanrı kahretsin!

Polis arabaları birer ikişer geliyordu. Ateşli Tavşan, şaşkın şaşkın şefine baktı.

— Tanrım! Teknede sadece üç kişiydiler. Malko nerede?

Bütün bakışlar Cadillac'ın kanala gömüldüğü yere çevrildi. Ölü ya da diri rehin onun içindeydi.

XVI. BÖLÜM

Raul Diaz ile Ateşli Tavşan aynı anda kanala doğru koşmaya başladılar. Diaz derin bir nefes alıp suya atladı ve Fleetwood'un ön kapısını buldu. Arabanın içi boştu. Geriye bir tek bagaj kalıyordu. Elleriyle direksiyonun etrafını yokladı, kontak anahtarını çekip aldı ve yüreği daralmış bir halde kendini arabadan dışarı attı. Ayağıyla kapıdan kuvvet alıp suyun yüzüne çıktı. Derin bir nefes aldıktan sonra tekrar dalıp bagaja yöneldi. Arabanın kanala gömülüşünden beri üç dakika geçmişti. Eğer bagaj su almışsa Malko boğulmuş olmalıydı. Cığerleri su dolu birisini şimdiye dek canlandırmak mümkün olmamıştı.

Anahtarı kilide sokup çevirmek birkaç saniye daha alıp götürdü. Dışarı hava kabarcıkları sızıyordu: Bu biraz umut ışığıydı. Raul Diaz boşuna bagaj kapağını kaldırmaya çalışıyordu. Suyun basıncı buna engel oluyordu. Sonunda başardı. Hareketsiz bir beden farketti. Bütün gücünü toplayarak onu bagajdan çıkardı ve birlikte suyun yüzüne çıktı. Polisler heyecanla onları bekliyordu. Malko'nun cansız vücudunu kanalın kenarına uzattılar. İçlerinden birisi bağlarını kesti ve göğsüne eğildi.

— Kalbi atmıyor, diye açıkladı.

Ateşli Tavşan hemen bütün gücüyle Malko'nun göğüs kafesine masaj yapmaya başladı. Bir başka polis diz çöküp cığerleri yeniden harekete geçirmek için ağız yoluyla suni teneffüse girişti.

Saniyeler geçmek bilmedi.

Sonunda göğüs hafif hafif inip kalkmaya başladı.

— Nefes alıyor! diye bağırdı Ateşli Tavşan hareketlerini artırarak.

Kalp kanı pompalamaya başlamıştı. Malko'nun ağzından biraz su boşaldı. Hayatını suni teneffüs kurtarmıştı. Tükürmeye ve öksürmeye başladı.

*

* *

Island Fling, süzüle süzüle, Miami Beach'in kuzeyindeki Bal Bay'in yat limanına girdi. Margarita Gomez rıhtımı gözlüyordu. Kimsecikler yoktu. Fort Lauderdale'den kaçışlarından beri helikoptere rastlamamışlardı. Yere ilk önce Gomez atladı ve sürekli olarak hazır bekletilen bir Ford'a koşmaya başladı. Bagajında iki makineli tüfek, yedek şarjörleriyle üç tabanca, yüz bin dolar ve iki sahte pasaport vardı. Miguel Cuevas her zaman tedbirli bir adam olmuştu. Margarita arabayı teknenin yanına götürdü ve Faustino içinde yirmi beş kilo kokain ve silahların olduğu valizi arabaya taşıdı.

Beş dakika sonra Miami Beach'e doğru yola çıkmışlardı. Başarısı nedeniyle Miguel Cuevas gülümsedi.

— Yarın zengin olacağız yavrucuğum! dedi.

Tekneyi limanda kimse bulamazdı. Güney Florida'da böyle binlerce tekne vardı.

*
**

Malko hâlâ sık sık öksürüyordu. Bir yığın gazeteci ve birkaç aylak 64. Cadde'deki demir kapının önüne yığılmışlardı. Raul Diaz'ın arabası parkın içine daldı ve polislerin her şeyi didiklediği evin önünde durdu. İçlerinden birisi yaklaşp durumu bildirdi:

— Şarjörleriyle beraber yirmi iki değişik silah. Yarı yarıya dolu bir kavanoz kokain, bir sürü de garip şeyler bulduk. Tavuk kafalarıyla dolu bir buzdolabı ile büyük totemler de var.

Malko'nun aradığı ise başkaydı. Uyuşturucu alışverişiyle ilgili haritalar, ipuçları arıyordu. Hiçbir şey bulamadı. Miguel Cuevas her şeyi alıp götürmüştü ve DEA ile CIA'nın gözü önünde işini rahat rahat halledecekti. Aşağı indiler. Malko'nun akli Miguel Cuevas'ın kaçışına takılmıştı.

— Alfonso Carino'nun evi arandı mı? diye sordu.

— Hayır, sanmıyorum.

— Oraya gidelim.

*
**

— Garip bir şey, ışık yanıyor.

Bahçe kapısından içeri girip tahta basamaklı merdiveni çıktılar. Kapı açıktı. Raul Diaz tedbir olarak Colt'unu çıkartıp yeni bir şarjör taktı ve üç adam içeri daldı. İğrenç bir viraneydi burası. Her köşede birer heykel vardı.

Başka bir odada ise siyah mumlarla bir

adak yeri, balmumundan heykeller ve kılıcıyla Santa Barbara'nın bir heykeli bulunuyordu. Malko eğildi ve kalbi hızla çarpmaya başladı. Üzeri anlaşılmaz işaretlerle dolu bir Karayip haritası görmüştü. Haritanın belli bir yerine bir tutam altın tozu dökülmüş ve üzerine gökkuşağının yedi rengine boyanmış bir iğne saplanmıştı.

Malko altın tozunu eşeledi ve altında Küba kıyılarına yirmi beş mil kadar uzaklıkta bulunan küçük bir adayı gördü. Bahama adalarına bağlı Cay Sal. Bir Küba şehri olan Nerritas'ın batısındaki üç adacıktan biriydi bu.

— Şuraya bakın! dedi Diaz'a. İşte randevu yeri!

Üstündeki garip işaretleri inceledi. Parçalara ayrılmış dairelerdi bunlar. Birden anladı: Bunlar ayın durumunu gösteriyordu. Altın tozu yığınının yanına parlak bir yuvarlak çizilmişti: Randevu, dolunayın çıktığı günde gerçekleşecek olmalıydı!

— Harika! dedi sevinçle. Miguel Cuevas'm kokainini silahla değiştireceği randevunun yerini ve zamanını biliyoruz artık! Dolunayın ne zaman çıktığını öğrenmemiz lazım.

— Bu çok zor olmamalı, diye belirtti dedektif.

Malko yeri not etti ve haritayı katladı. Sonunda önündeki engeller ortadan kalkmıştı. Kaderin bir cilvesi olarak Miguel Cuevas'in en güvendiği adam ona bir kez daha ihanet edecekti.

*
**

— Dolunay yarın! diye açıkladı Brent Hammock.

Malko'nun bulduğu harita, şimdi DE A patronunun odasının duvarına iğnelenmişti.

— Ne yapacaksınız? diye sordu Malko.

— Coast Guard'dan bir resim istedim, diye açıkladı Brent Hammock. O da yetmezse uydular var. Ama orası Küba'nın sınırları içinde. Sonuçları birkaç saat içinde alırım.

— Sonra?

— Her şeyi Washington'a aktaracağım. Emirler onlara ait.

— Dinleyin, dedi Malko. Şirket'te olanaklarımız var bizim. Özellikle sizin bölümünüzde. Söz konusu olan bir atom savaşını başlatmak değil. Birkaç roketle sıradan bir saldırı helikopteri işimizi halleder.

— Bunu yapamayız Malko, diye üzüntüyle itirafetti Hammock.

Malko'nun kullanabileceği son bir şans daha kalıyordu.

— Bir teklifim var, dedi. Bana bu herifleri yok edecek silahlar bulun. Gerisini ben üstleniyorum.

Sonra, Brent Hammock'un odasından çıktı. Bu deli saçması hikâyeyi bitirebilmeli için tek bir olanak vardı. Boş veremezdi. Kırmızı ışığı çiğneyerek doğuya, otoyola yöneldi.

Aklındaki tek düşünce, düşündüğü adamın umutlarını boşa çıkarmamasıydı.

XVII. BÖLÜM

Ronald Keller kapıyı bizzat kendisi açtı ve mavi gözleriyle şaşkın şaşkın Malko'ya baktı.

— Bu ne sürpriz! dedi. Sıkılıyordum zaten. Girin.

Malko onu kanal kıyısındaki bahçeye dek izledi. Deniz uçağı hâlâ oradaydı. Ronald Keller yalnızdı.

— Söyleyeceklerimi iyice dinlerseniz, dedi Malko, sanırım bir daha başınız derde girmez. Uç soru sormak istiyorum size. Önce, savaş pilotluğu yapmıştınız değil mi?

— Evet, Pasifik'te. Enterprise'da Corsair pilotuydum.

— İkinci soru, dedi Malko, dostunuz Jackie'nin intikamını almayı ister miydiniz?

— Pek tabii.

— Üçüncü soru, diye devam etti Malko. Bunun için hayatınızı tehlikeye atar mıydınız?

Ronald Keller gözlerini Malko'nun altın renkli gözlerine dikti, sonra buruşuk yüzünde hafif bir gülümseme belirdi.

— Yaşıma rağmen yaşamayı hâlâ seviyorum, ama bu gerçekten eğlenceli bir şeyse sanırım bu tehlikeyi göze alırım, istediğiniz ne?

— Diplomatik nedenlerle bizden başka kimsenin gitmeye cesaret edemeyeceği bir

yerde bulunan kokain yüklü bir tekneyi batırmayı eğlenceli bulur muydunuz?

İhtiyar adamın gülümsemesi yayıldı. Bir yudum maden suyu içti.

— Çok! dedi.

Malko konuşmadan bir süre onu inceledi, sonra bütün gerçeği ona söylemeye karar verdi.

— Yalnız, diye açıkladı, zor bir durumda kimse sizin güvenliğinizi sağlayamaz.

— Ben de öyle umuyorum zaten, dedi Ronald Keller. Eğer bu işi yapacaksak, fazla zamanım kalmadı. Benimki gibi bir uçağı füzelerle donatmak oldukça zaman alır. Otuz yedi yıldır tam olarak böyle bir iş yapmadım, ama fena uçak kullanmam. Sanırım oraya varabilirim. Şimdi de ben size bir soru soracağım. Benimle gelecek misiniz?

— Tabii! dedi Malko.

Ronald Keller onun elini sıktı.

— O halde anlaştık. Uçağım harekete hazır. Depo da dolu. Gerisi size ait. Buradan kıpırdamıyorum.

Malko ayağa fırlamıştı bile. Ağzı kulaklarına varıyordu.

*

**

CIA Harekât Dairesi şefi sanki dinlenilmekten korkuyormuşçasına boğuk boğuk konuşuyordu.

— Sizin için bir şeyler buldum, diye açıkladı. İsveç Bantam Füzeleri. Aslında tanksavar, ama hafif uçaklara da monte edilebiliyor. Hava kuvvetleri bu yönde denemeler yaptı. Homestead'da ellerinde birkaç

tane var bunlardan. Onlara götüreceğiniz araca bir çift takmaya hazırlar. Küba'ya giden tekne de saptandı. Adı Margot...

— Bu füzeler büyük mü?

—; Hayır. Sekiz yüz elli milimetre uzunluğunda, yirmi kilo ağırlığında. Menzili maksimum iki bin metre. Yüzde doksan beş ile doksan sekiz arası başarı şansı var. İsveçliler ile İsveçliler hafif avcı uçaklarına takıyorlar bunları.

— Harika! dedi Malko. Peki, bir Bantam, Margot gibi bir tekneyi batırabilir mi?

— Hiç kuşkusuz, bir atışta işini bitirir. Ama, tek bir makineli bile olsa korunmanız çok zor olur. Üstelik, hava koşullarının da iyi olması gerekiyor. Eğer düşerseniz hayatınızın kalan kısmını bir Küba hapishanesinde geçirme tehlikesi de var... Siz ve pilot.

— Bu bizim sorunumuz. Bu malzemeyi nasıl alabilirim?

— Homestead Üssü'ne gidin, Binbaşı Davidson'u bulun. Durumdan haberi var. İhtiyacınız olan malzeme için onunla anlaşacaksınız. O size bunun mümkün olup olmadığını söyleyecek.

Malko saatine bir göz attı: On bir buçuk. Gün boyunca Ronald Keller'in uçağını hazırlayabiliirdi. Hedefleri Homestead'dan sadece bir saatlik uçuş mesafesinde bulunuyordu.

*

**

Küçük deniz uçağı Karayipler denizinin yüz ayak üstünde uçuyordu. Yirmi dakikadan beri Florida kıyılarını göremez olmuşlardı. Ronald Keller, dizlerinin üstüne yerleştirdiği haritadan

yolu kontrol ediyordu. Bir saat önce Homestead'dan havalanmışlardı ve Sahil Muhafaza'nın telsizinden henüz hiçbir haber gelmemiştir. Son raporları Margot'nun Cay Sal'e geldiğini ve orada son derece güçlü motorları olan dört kauçuk bot tarafından karşılandığını belirtiyordu.

Malko, uçağın altına yerleştirilmiş Bantam'lara bağlı ateşleme cihazına baktı: füzeyi izlemeye yarayan bir ekran ile yönü ve yüksekliği ayarlayan kumanda kolu vardı. Hepsi ilave bataryalarla besleniyordu. Füzeler kablolarla ateşleme cihazına bağlıydı.

Küba kıyıları önlerinde belli olmaya başlamıştı. İhtiyar adam soğukkanlı bir şekilde durmadan haritasına bakıyordu. Gülümseyerek Malko'ya döndü:

— Gençleştirdi bu beni. Sanırım geldik... Otuz derece önde.

Malko eğildi ve sabah sisinin arasından üç nokta farketti: Bahama Cay'leri. Küba sahilleri, şimdi tüm ufku kaplıyordu. Çok alçaktan uçmalarına rağmen, Malko Küba radarlarının onları farkedip farketmediklerini düşündü. Sanki düşüncesini okumuş gibi Ronald Keller yüz ayak daha alçaldı.

Adalar buyuyordu. Malko dürbünü aldı ve heyecandan yüreği daraldı. Adaların en büyüğü tamamen görülebiliyordu. Birkaç yüz metre ötede, demir atmış küçük bir gemi bulunuyordu. Tarif ettiklerine göre Margot bu olmalıydı.

Pilot güneşi arkalarına alacak biçimde bir manevra yaptı. Küçük uçak o kadar alçalmıştı ki, Malko kanat ucunun suya

deyeceğini sandı. Hemen ateşleme cihazının elektrik devresini açtı. Hedeflerinden en az üç kilometre uzaktaydılar. Etrafta hiçbir hayat belirtisi yoktu. En büyük kozları şaşırtmaca olacaktı. Deniz uçağı denizde küçük bir noktaydı. Kaçakçılar ve Kübalılar onları bir turist sanabilirdi. Birden bir ses hoparlörden İspanyolca olarak gürledi:

— Atencion! Atencion! Usted estas dentro la zona*...

Margot yanlamasına önlerinde duruyordu. Malko ıssız güverteyi gördü. Sonra, ambar ağzında bir adam belirdi ve üzerine doğru gelen uçağı doğru el kol hareketlerinde bulundu.

Hafif bir şok oldu.

Yirmi beş saniye önce Malko, sol kanada takılı Bantam'ı ateşlemişti. Füze yuvasından fırlamış ve saniyede seksen beş metre hızla uçağın önünde gitmeye başlamıştı.

Yarım saniye sonra arkasında yörüngesinin izlenmesini sağlayan dört kuyruk belirdi. Malko sol eliyle, füzenin yönünü ayarlayan kumanda kolunu kullandı. Füze hafifçe yön değiştirip Margot'ya doğru hareketlendi.

On saniye, on iki saniye, on beş saniye.

Bantam kuvvetli bir patlamayla yandan Margot'ya çarptığında, küçük uçak sanki geminin üstünden geçiyormuşçasına sallandı. Uçak sert bir hareketle dönerken Malko koltuğuna yapıştı-, göz ucuyla - hedeften yükselen kara dumanları farketti. Ronald Keller yeniden Margot'nun üzerine doğru

(*) Dikkat! Karasularımızdasınız.

geliyordu. Malko bu kez ikinci Bantam'ı fırlatırken aradaki mesafeyi bin metreye çıkarttı. Kolu hafifçe sola doğru oynattı. Dört kuyruk hiç acımadan geminin orta yerine doğru uçuyordu. Füze gövdeye, bacanın yakınma gömüldü ve göğe ikinci bir kara duman bulutu yükseldi. Bütün harekât beş dakikadan az bir sürede cereyan etmişti!

Deniz uçağı kuzeye doğru dönerken Cay Sal altlarından geçip gidiyordu. Malko arkasına baktı ve sevinçten yüreğı ferahladı. Margot'nun kış tarafı sulara gömülmüştü ve batmakta olan gemiden kara duman bulutları yükseliyordu.

Telsizden ispanyolca sesler duyuluyordu. Eğer bir Küba Mig'i ortaya çıkarsa bir lokmada onları yutardı. Ronald Keller güleç bir yüzle Malko'ya döndü:

— Çok kolay oldu. 1942'de de böyle aletlerimiz olsaydı...

Yirmi dakika gergin bir sessizlik içinde geçti. Birden sol taraflarında gümüş gibi parlayan iki nokta belirdi, sonra kanatlarını oynatarak yollarını kestiler: Amerikan Hava Kuvvetleri'nin iki F 15'idi bunlar.

İki F 15 onların üstünden geçip zaferi temsil eden dönüşler yaptılar. Küçük deniz uçağı onların yanında emekliyor gibiydi... Ronald Keller Malko'ya döndü:

— Artık bir şişe Dom Perignon'u deviririz.

O halinden memnundu. Malko ise pek öyle değildi.

Geriye Miguel Cuevas'ı bulmak kalıyordu ve uyuşturucunun tamamen yok olduğundan kesinkes emin olması gerekiyor-

du.

*

**

Uzun açık yeşil araba, Miami'nin göbeğindeki Flagler Street'e sert bir dönüş yaptı. Trafik son derece sıkıştı. 54. Cadde'nin karşısındaki Lincoln Bank'a varmaları yirmi dakikalarını aldı.

— Oradalar! diye sevinçle bağırdı Miguel Cuevas.

Koyu renk camlı siyah bir Limousine bankanın önüne park etmişti. Miguel Cuevas farlarını yakıp söndürdü. Limousine de aynı şekilde karşılık verdi. Margarita Gomez'e döndü:

— Direksiyona geç ve 54. Cadde'de park et. M 16'yı da yanında hazır tut.

Arabadan indi ve Limousine'e doğru ilerledi. Arka kapıyı açıp içeri girdi.

Arka koltukta tek bir adam oturuyordu. Sarkık yanaklı, iriyarı, gömük gözlü birisiydi bu. Parmakları yüzüklerle doluydu ve açık gömleği kılı göğsünü meydana çıkartıyordu.

Limousine'i leş gibi kokutan bir puro içiyordu. Hiçbir sırtıma belirtisi göstermeden donuk donuk Kübalıya baktı.

— Selam Michael!

Kübalıya hiçbir zaman ismiyle seslenmezdi.

— Selam Joe!

Miguel Cuevas bu soğuk karşılamadan şaşırılmıştı. Mafya'da iyi bir iş bitirildiği zaman böyle davranılmazdı. Joe ona soru soracak zaman bırakmadı.

— Michael, dedi, bir sorunumuz var.

Kübalı gerginleşti. Neyin nesiydi bu

numara böyle?

Hemen elini çizmesine götürüp Beretta'sını bulmaya çalıştı. Gözlerini şoförün ensesinden ayırmıyordu. Joe hayretle ona baktı.

— Haberin yok mu? Bugün bir uçak Cay Sal'e saldırarak Margot ile bütün kokainini denizin dibine yolladı. Adamlarımızdan da birini öldürdü. Artık alışveriş yok, Michael. Çünkü mal yok. Ve sanıyorum ki, boka battın artık sen.

Miguel Cuevas beyninin kaynadığını hissetti. Bazı sorunlar çıkmasını bekliyordu, ama bunu değil! Cay Sal ile hiçbir irtibatı yoktu ve Faustino ancak ertesi sabah dönecekti. Alışılmış bir şeydi bu: Adam kokaini alıyor, parayı ödemiyordu. Elli milyon dolar için buna değerdi doğrusu...

— Bektan bir yalan bu! dedi buz gibi bir sesle. Her şey yolunda ve ben paramı almaya geldim.

Joe ağır ağır kafasını salladı.

— Dinle Michael, çocukluk yapma. Sana güveniyorum. Bir bokluk çıktı ve bu senin hatan değil. Ama almadığım malın parasını ödeyemem sana. Bunu başka bir işle telafi ederiz. Bu arada sen de kimin seni sattığını öğrensen daha iyi edersin.

Miguel Cuevas iriyarı adama baktı. Öfke-den gözleri kararıyordu. Elleri titremeye başladı. Ne söylediğinin farkında olmadan konuşmaya başladı.

— Orosu çocuğu! dedi. Seninle bu arabadan çıkıp bankaya gideceğiz... Bana borçlu olduğun parayı vereceksin.

Joe purosunun külünü silkti ve yavaşça

konuştu:

— Michael, sana hiçbir borcum yok.

İki adam birkaç saniye gözleriyle birbirlerine meydan okudular. Sonra Miguel Cuevas elini çizmesine atıp Beretta'yı çıkardı. Joe'nun gözbebekleri büyüdü, ama kılını kıpırdatmadı. Joe Gorski sıradan bir serseri gibi öldürülemezdi. Miguel Cuevas onun kim olduğunu ve özellikle kimi temsil ettiğini iyi biliyordu.

— Michael, dedi, saçmalama! Bir ihanet değil bu!

Kübalı sanki yumruk atıyormuşçasına Beretta'yı iriyarı adamın böğrüne, karaciğerin üstüne daldırdı ve üç kere tetiğe bastı. Bu o kadar ani oldu ki, şoför arkasına döndüğünde Cuevas'ın üzerine doğrulttuğu tabancayla burun buruna geldi.

— Defol, dedi Kübalı, ve arkadaşlarına Miguel Cuevas'a ihanet edilemeyeceğini söyle.

Limousine'den çıkıp kapıyı kapadı. Trafik gürültüsünden kimse bir şey duymamıştı.. Şoför hemen hareket etti. Miguel hızla arabasına geldi ve kendini içeri attı. Onun halini gören Margarita afallamış bir halde sordu:

— Neler oluyor?

— Sıvışalım, dedi Miguel.

Margarita hemen hareket etti. Cuevas epeyce yol aldıktan sonra olanları Margarita'ya anlatmaya razı oldu. Gomez onun moralini yükselmeye çalıştı.

— Bu doğru olsa bile, dedi, başka işler yaparsın. Paran var ve seni seviyorum.

Miguel Cuevas cevap vermedi. Alfonso Carino'yu düşünüyordu. Rahip öldüğünden

beri işler tersine dönmüştü, tik kez kendine olan güvenini kaybetmeye başlamıştı. Her şeyden önce Cay Sal'de neler olup bittiğini öğrenmesi gerekiyordu. Teknesine atlayıp orada neler olduğunu görmek isterdi, ama bu kurdun ağzına atılmaya benzerdi. Beklemek daha iyi olurdu.

*

•#

Telefona çağrıldığında, Malko Fontainebleau'nun holünden geçiyordu. Kabinlerin olduğu yere gitti. Tanımadığı bir ses sordu.

— Bay Linge?

— Evet.

— Miguel Cuevas bu akşam Neon's Leon'da, dostu Margarita ile yemek yiyecek.

"Klak", telefon kapanmıştı. Bu haberi kim ona uçurmuş olabilirdi?

Sahil Muhafaza raporlarına göre, uyuşturucunun imhası doğrulanmıştı. Deniz suyunda yoğunluğu azalan kokainin hemen hiç değeri yoktu... Asıl görev başarılmıştı, ama Miguel Cuevas hâlâ elini kolunu sallaya sallaya dolaşıyordu. Çağrı, intikam hissiyle dolu Miguel Cuevas'ın bir tuzağı, ya da tam tersine, ondan intikam almak isteyen birisinin ihbarı olabilirdi.

Homicide Squad'a yöneldi. Haberi duyunca Raul Riaz duraksamadı.

— Bizi bir tankla beklese bile oraya gitmemiz lazım, dedi. O nasıl Gail'in canını aldıysa ben de bu alçağınkini istiyorum.

XVIII. BÖLÜM

Margarita Gomez seviştikten sonra giyinmekte olan aşığına baktı. Biscayne Körfezi, batan güneşin altında ıslık ısıldı. Miguel Cuevas'a yaklaştı ve kollarını boynuna doladı.

— Miguelito, hemen Cayman Island'a hareket edelim. Korkuyorum.

Cuevas nazıkçe onu geri itti.

— Aptal olma. Bu paraya ihtiyacım var.

Neon's Leon'da bir kaçakçıyla randevusu vardı. Mavi valizindeki yirmi beş kilo kokaine karşılık bir milyon sekiz yüz bin dolar alacaktı. Yeniden iyi bir başlangıç yapabiliirdi. Castro'nun adamlarınca alıkoyulan Faustino geri dönmemişti. Kübalılar, Miguel'in onlara ihanet ettiğini düşünerek öfkeden deliye dönmüşlerdi. Yine de kokainin gerçekten Margot'da bulunup bulunmadığını araştırmamışlardı ve saldırının kimin tarafından yapıldığını anlayamamışlardı. DEA bu şekilde hareket etmezdi. Kayıt numarası olmayan, eski bir uçak. Bu ancak rakiplerinin işi olabilirdi. Bolivyalıların ya da Kolombiyalıların. Bir gün bunu öğrenecek ve onlara ödetecekti. Ama şimdi parayı alıp ortadan toz olması gerekiyordu. İki gün içinde çok şeyini kaybetmişti. Neyse ki Margarita elinde kalmıştı.

— M 16'yı al ve arabanın içine koy, dedi. Tabancayı plastik bir torbanın içinde yanında tutacaksın.

— Ama Miguelito...

— Kapa çeneni. Güzelce, bir şeyler atıştıracağız ve sonra da ortadan kaybolacağız.

*

**

Miguel Cuevas şişedeki şarabın son damlasını da Margarita'nın kadehine boşalttı ve:

— Bu yıl evleneceksin sen!

Yeni bir şişe daha söylemek için kolunu kaldırdı ve o anda mutfağın girişinde gizlenen bir adam far ketti. Ne bir aşçı ne de bir garsondu bu. Yüzünün kanı çekildi. Demek müşterisi bu yüzden gecikmişti.

— Benimle gel, çabuk, dedi Margarita'ya.

Ağzı hâlâ doluydu. Gomez'in rengi soldu, ama bir şey sormadı. Miguel otomatik Beretta'yı çıkardı, sonra Margarita'yı mutfağın girişine doğru itti. Mutfağa girdiklerinde karşılarındaki iki adamın polis olduklarını hemen anladı. Beretta iki kere patladı ve iki adam kanlar içinde yere yuvarlandı. Miguel Cuevas bir saniye bile duraksamamıştı.

Peşinden Margarita'yı sürükleyerek mutfağı geçti, otoparka çıktı ve arabasına baktı. Etrafında bir sürü gölge dolanıp duruyordu. Yeniden ateş etti. En yakında duran iki kişi yere yıkıldı, diğerleri ise kayboldu.

— Haydi! diye bağırdı Margarita'ya.

Gomez arabaya kadar koştu. Projektörler yandı ve bağırmalar oldu. Miguel tekrar ateş etti. Genç kadın direksiyona geçmeyi başarmıştı. Hızla geri geri geldi ve direksiyonu

Miguel'e bıraktı.

— Şarjörü yenile! diye bağırdı Kübalı.

Girişte iki araba yolu tıkamıştı. Cuevas hızla arabayı üzerlerine sürdü. Arka cam tuzla buz olmuştu, ama caddeye de çıkmıştı. Yığınla araba hemen peşine takıldı.

Aynı anda, önüne çıkan bir polisi farkettiler. Yaylın ateşine tutuldular ve araba birden yalpalamaya başladı. En azından bir tekerleğin işi bitmişti. Artık teknesine ulaşması hayal olmuştu. Arkadaki polis sürüsü gittikçe yaklaşıyordu. Hızla sola, sonra bir daha sola sapıp tekrar lokantanın önüne geldi. Otoparktan başka bir araba alması gerekiyordu. Margarita Gomez silahı tekrar doldurdu. Camdan dışarı sarktı ve arkadakilere ateş açtı. Polis arabalarından birisi isabet aldı ve duran bir arabaya bindirdi.

— Bravo! diye haykırdı Miguel.

*

**

Malko, lokantaya tam Miguel Cuevas çıkarken girmişti. Hemen bir dönüş yaparak ezilmekten kurtuldu ve son anda kendini Raul Diaz'ın arabasına attı.

Diaz, tek söz söylemeden eline Gail Hunter'ın ağır ve güçlü silahı 357 Magnum'u tutuşturdu. Aynı anda ön camları tuzla buz oldu. Raul Diaz bir küfür savurdu ve frene bastı. Malko elinde silahıyla dışarı çıktı. Cuevas'ın arabası lokantaya dönüyordu. Deli gibi otoparka doğru koşmaya başladı. Oraya vardığı anda araba da, sert bir fren yaparak durdu. DEA'nın bir yığın polisi sipere yattı. Cadillac'ın kapısı açıldı ve Margarita elinde

silahıyla dışarı çıktı.

Ayağı yere değer değmez de otoparkın içine doğru kaçarak ateş etmeye başladı. Bağırışmalar ve aralarda silah sesleri duyuldu. Bir polis kafasından yediği bir kurşunla yere yığıldı. Diğerleri de buna karşılık verdi ve genç kadın iki büküm oldu. Dizleri üstü yere düşmesine rağmen, son kurşununa kadar ateş etti. Bu da onun sonu oldu. Kurşunlarla delik deşik olan başı öne düştü ve hareketsiz kaldı.

Miguel Cuevas, Cadillac'tan olan biteni izlemişti. Bundan sonra artık tek başına olduğunu anladı. Yol açıktı. Patlak lastiklerle bile olsa oldukça uzağa gidebilirdi. Ona engel olmak isteyen bir polisi ezerek hızla hareket etti ve Malko'nun önünden geçip sola döndü. Malko bağırdı:

— Miguel! Dur!

Kübalı gazladı.

Malko iki eliyle Gail Hunter'ın 357'sini kavradı, arka cama nişan aldı ve iki el ateş etti. Aynı anda Cadillac zikzaklar çizmeye başladı ve korkuluklara çarparak durdu. Malko arabaya doğru koştu. Peşinden de polisler. Cadillac'a ilk Malko geldi ve kapıyı açtı.

Miguel Cuevas direksiyonun üzerine yığılmıştı. Kafatası parçalarıyla beyninin bir kısmı ön cama yapışmıştı. Malko'nun silahından çıkan iki kurşun ensesinden girmişti. M 16 koltuğun üstüne kaymıştı ve "Kokain Kovboyu"nun sağ eli gökkuşağının yedi rengini taşıyan değneğine yapışmıştı. Onu düşmanlarından koruyan "silah" bu olmalıydı...

Malko son derece bitkin, ayağa kalktı. Polisler arabanın çevresini sarmışlardı. Raul

Diaz yüzü ve bir omuzu kan içinde geldi. Uzun uzun cesede, sonra da Malko ile koca 357'ye baktı.

— Borcumuzu ödedik! dedi. Bravo, büyük bir iş başardınız!

Malko, dalgın dalgın gülümsedi. Gözlerinin önünden Gail Hunter'ın yüzü geçti. Hiç kuşkusuz uyuşturucu yükünü imha etmiş, Miguel Cuevas'ı ortadan kaldırmıştı, ama şimdiye kadar mezarlıktan kaçan hiç kimse olmamıştı...